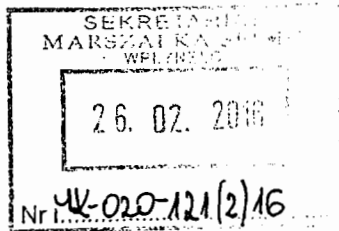

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa, dnia 26 lutego 2016 r.

RM-10-10-16

Pan Marek KUCHCIŃSKI

Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku

W ślad za przekazanym w dniu 23 lutego 2016 r.

projektem ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych
przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw,

w załączeniu przesyłam raport z konsultacji publicznych, tabelę zgodności oraz
odwroconą tabelę zgodności.

Z poważaniem

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH
dotyczących przygotowanego w Ministerstwie Gospodarki (Rozwoju)
projektu ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych
do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw

Projekt ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw (zwanej dalej „ustawą o MWC”), transponującej dyrektywy 2013/29/UE, 2014/28/UE oraz 2014/58/UE¹⁾, określające wymagania wobec wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych (zwanych dalej „WP”) oraz materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (zwanych dalej „MWC”), został poddany konsultacjom publicznym, których główna część przypadła na okres styczeń-listopad 2014 r. Okazjonalnie konsultacje publiczne były prowadzone również w 2015 r., w zakresie wynikającym z bieżących potrzeb prac nad konkretnymi rozwiązaniami proponowanymi w ustawie o MWC w związku z implementacją dyrektyw.

W okresie styczeń-luty 2014 r. dokonano analizy uwag zgłoszonych przez Państwową Inspekcję Pracy w *Sprawozdaniu z działalności PIP w 2012 r.* w odniesieniu do przepisów rozdziału 5a obowiązującej ustawy o MWC, transponujących wymagania dyrektywy 2007/23/WE²⁾ w zakresie wymagań dla wprowadzanych do obrotu wyrobów pirotechnicznych oraz procedury oceny zgodności tych wyrobów. Uwagi te okazały się istotne z punktu widzenia uporządkowania i doprecyzowania przepisów dotyczących WP, w tym klasyfikacji tych wyrobów w kontekście obowiązków ciążących na organach nadzoru rynku. Państwowa Inspekcja Pracy postulowała m.in. konieczność organizowania szkoleń specjalistycznych dla pracowników organów nadzoru rynku prowadzących kontrolę MWC i WP pod kątem spełniania wymagań przez te wyroby.

W okresie marzec-listopad 2014 r. projekt ustawy o MWC poddany został konsultacjom publicznym z udziałem:

- branżowych organizacji przedsiębiorców, tj. Stowarzyszenia Saperów Cywilnych oraz Stowarzyszenia Pirotechników Widowiskowych,

¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępnienia na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1); dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/58/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiająca, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 115 z 17.04.2014, str. 28).

²⁾ Dyrektywa 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 154 z dnia 14.06.2007, str. 1).

- czołowych przedsiębiorców prowadzących w Polsce działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu i dystrybucji WP oraz MWC, tj. firm Nitroerg, Nitrochem, MAXAM Polska, ORICA Polska, Jorge oraz Nylonbar,
- jednostek notyfikowanych oceniających zgodność WP oraz MWC z wymaganiami bezpieczeństwa, tj. Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia (WITU), Instytutu Mechaniki Precyzyjnej (IMP) oraz Kopalni Doświadczalnej Barbara przy Głównym Instytucie Górnictwa.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy o MWC został przedstawiony podczas Konferencji Naukowo-Technicznej pt. *Bezpieczeństwo robót strzałowych*, zorganizowanej w dniach 8-10 października 2014 r. w Szczyрку.

W toku konsultacji publicznych do Ministerstwa Gospodarki (Rozwoju) napłynęło kilkanaście uwag i propozycji dotyczących obecnie obowiązującej ustawy o MWC oraz projektu zmiany jej przepisów, które można pogrupować w następujące główne wątki problemowe:

- uściślenie niektórych definicji uwzględnionych w projekcie ustawy o MWC w ślad za słowniczkiem zawartym w dyrektywach 2013/29/UE oraz 2018/28/UE pod kątem zapewnienia pełnej zgodności z definicjami pojęć znajdującymi się w aktualnie obowiązujących przepisach ustawy o MWC. Zdecydowana większość zgłoszonych postulatów nie mogła być uwzględniona, bowiem zakładały one zmiany, które skutkowałyby zbyt daleko idącą modyfikacją przepisów dyrektyw, oznaczającą nadregulację w stosunku do rozwiązań przewidzianych w tych dyrektywach;
- doprecyzowanie kwestii przemieszczania MWC w oparciu o wydawaną przez ministra właściwego do spraw gospodarki zgodę na przemieszczanie MWC z uwzględnieniem wymagań wynikających z *Dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania MWC*. Główny problem stanowiło określenie innych państw niż kraje członkowskie UE, na terytorium których przepisy dotyczące przemieszczania MWC powinny być stosowane (kraje EFTA, Szwajcaria i ewentualnie Turcja). Konsultowani przedsiębiorcy zwracali uwagę na konieczność precyzyjnego zdefiniowania zakresu geograficznego (terytorialnego) obowiązywania przepisów dotyczących przemieszczania MWC, tak aby nie było w tym względzie żadnych wątpliwości, związanych zwłaszcza z faktem, iż niektóre kraje (Turcja) nie są w stanie szybko wdrożyć standardów prawnych obowiązujących w UE w odniesieniu do oceny zgodności MWC oraz przemieszczania

MWC. Osobny problem stanowiła kwestia czy przedsiębiorca mający zakłady produkcyjne zlokalizowane w różnych miejscach Polski musi – chcąc przewieźć MWC z jednego zakładu do drugiego – uzyskać zgodę Ministra Gospodarki (Rozwoju) na przemieszczanie MWC, a także czy taka zgoda jest potrzebna w przypadku przewozu wewnątrzzakładowego.

Zakres terytorialny obowiązywania przepisów dyrektyw, a także zakres przemieszczania MWC objętego wymogiem zgody ministra właściwego do spraw gospodarki był przedmiotem konsultacji ze służbami prawnymi Komisji Europejskiej. Wyniki ustaleń w odniesieniu do tych kwestii zostały przedstawione w dalszej części niniejszego raportu;

- konieczność uwzględnienia w ustawie o MWC przepisów dotyczących materiałów wybuchowych wytwarzanych w miejscu ich użycia i przeznaczonych do natychmiastowego użycia po wytworzeniu (tzw. materiały wybuchowe wytwarzane metodą *in situ*) i określenie czy na wytwarzanie tego rodzaju materiałów wybuchowych wystarczy pozwolenie wojewody czy też potrzebna jest koncesja MSW. Postulaty w tym zakresie zostały w projekcie zmian ustawy o MWC uwzględnione, ze wskazaniem, iż wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą *in situ* może odbywać się na podstawie odpowiedniego pozwolenia wojewody;
- doprecyzowanie zapisów dotyczących procedur oceny zgodności (modułów) MWC oraz WP z wymaganiami bezpieczeństwa. Z uwagi na złożoność tych procedur w wymiarze organizacyjnym i technicznym, weryfikacja projektu zmian w ustawie przez podmioty (jednostki notyfikowane, producenci), które dysponują wieloletnią praktyką w tym zakresie pozwoliła uściślić niektóre sformułowania mogące prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych w kwestii wymogów, jakie muszą spełnić jednostki notyfikowane uczestniczące w procesie oceny zgodności, a także producenci, importerzy oraz dystrybutorzy MWC i WP;
- usunięcie powtórzeń w zakresie regulacji dotyczących wymagań dla MWC oraz WP, a także procedur oceny zgodności tych wyrobów z wymaganiami, które mają uniwersalny charakter, tzn. są w ogromnej części jednakowe dla MWC i WP, a dotychczas były opisane dwukrotnie (w rozdziale 4 i 5 w przypadku MWC oraz w rozdziale 5a w przypadku WP).

Pozostałe uwagi zgłoszone przez podmioty z sektora MWC oraz pirotechniki widowiskowej miały charakter redakcyjny i porządkowy.

W trakcie kolejnych etapów prac nad projektem ustawy o MWC, przedmiotowy projekt został dopracowany pod względem prawnym, struktura projektu stała się bardziej przejrzysta, zaś redakcja wielu przepisów bardziej czytelna. Wymaga jednak podkreślenia, że mimo dużej ilości zmian w ustawie o MWC w wersji przyjętej przez Radę Ministrów w stosunku do wersji projektu procedowanych na wcześniejszych etapach procesu legislacyjnego, istotne dla przedsiębiorców mechanizmy i instrumenty przewidziane w projekcie, będące przedmiotem konsultacji publicznych, pozostały bez zasadniczych korekt.

W dniu 17 lipca 2015 r. projekt noweli ustawy o MWC został przedstawiony do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST), która na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2015 r. – po uprzednim omówieniu projektu na posiedzeniu grupy roboczej z udziałem przedstawiciela Ministra Gospodarki (Rozwoju) – uzgodniła stanowisko wobec projektu, nie zgłaszając uwag (pkt. 7 Protokołu z posiedzenia plenarnego KWRiST w dniu 28 sierpnia 2015 r.).

W związku z wątpliwościami w kwestii zasięgu terytorialnego przepisów dyrektyw 2013/29/UE, 2014/28/UE i 2014/58/UE Ministerstwo Gospodarki (Rozwoju) zwróciło się do służb prawnych Komisji Europejskiej o wyjaśnienie tego problemu. Konsultacje w tym zakresie przeprowadzono w drodze korespondencji elektronicznej oraz w ramach udziału przedstawicieli Polski w posiedzeniu *Grupy roboczej ds. materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego* w listopadzie 2014 r.

Zdaniem Komisji przepisy dyrektyw odnoszą się państw członkowskich UE, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG) oraz Konfederacji Szwajcarskiej. Poza obszarem swobodnego przepływu MWC na rynku wspólnotowym pozostaje natomiast Turcja, która nie implementowała jeszcze w pełnym zakresie przepisów dotyczących systemu oceny zgodności, w tym zwłaszcza nie dysponuje jednostką notyfikowaną spełniającą wymagania unijne. Ponadto Turcja nie stosuje tzw. dokumentu wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych, o którym mowa w decyzji Komisji Europejskiej 2004/388/WE zmienionej decyzją 2010/347/UE³⁾. Stanowi to prawną przeszkodę uniemożliwiającą włączenie Turcji do grupy państw korzystających z prawa swobodnego

³⁾ Decyzja Komisji Europejskiej 2004/388/WE z dnia 15.04.2004 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2004) 1332) (Dz. Urz. UE L 120 z 24.4.2004, str. 43). Decyzja Komisji z dnia 19 czerwca 2010 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3666) (Dz. Urz. UE L 155 z 22.06.2010, str. 54).

przepływu MWC na rynku wspólnotowym zastrzeżonego dla państw, które implementowały przepisy dyrektywy 2014/28/UE.

W kontekście dyrektywy 2014/28/UE należy wskazać, że Szwajcaria zawarła z UE umowę o wzajemnym uznawaniu dokumentów związanych z oceną zgodności, stanowiącą kompleksowe porozumienie bazujące na zasadzie równoważności ustawodawstw państw członkowskich UE i Szwajcarii, uzupełnioną w dniu 17 grudnia 2012 r. m.in. o problematykę MWC⁴⁾. Przepisy umowy pozwalają szwajcarskim organom przeprowadzającym ocenę zgodności na wydawanie certyfikatów zgodności dotyczących MWC w oparciu o przepisy UE, które są uznawane za równoważne z certyfikatami unijnymi. Szwajcaria dysponuje także dokumentem wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych pozwalającym na transfer MWC na rynku wewnątrzwspólnotowym.

Przedstawiona wyżej interpretacja zakresu terytorialnego przepisów dyrektyw przedstawiona przez służby prawne Komisji Europejskiej stała się podstawą do rozwiązań przyjętych w ustawie o MWC.

Przedmiotem konsultacji ze służbami prawnymi Komisji Europejskiej była również kwestia interpretacji pojęcia „przemieszczanie” MWC określonego w dyrektywie 2014/28/UE, zgodnie z którym przemieszczanie nie obejmuje ruchu MWC „w obrębie jednej i tej samej lokalizacji”. Fakt, iż w tej definicji mowa jest o „wszelkim fizycznym ruchu materiałów wybuchowych w ramach Unii” wskazuje, że definicja ta obejmuje zarówno przemieszczanie między państwami UE, państwami EFTA (EOG) oraz Szwajcarią (tzw. przemieszczanie wewnątrzwspólnotowe), jak i przemieszczanie MWC odbywające się wyłącznie na terytorium RP (tzw. przemieszczanie krajowe). Z przepisów dyrektywy 2014/28/UE wynika jednak, że wymogi dyrektywy w zakresie przemieszczania MWC – w tym zwłaszcza obowiązek uzyskania zgody właściwej władzy krajowej na takie przemieszczanie – dotyczą wyłącznie przemieszczania wewnątrzwspólnotowego. Znalazło to swoje odzwierciedlenie w treści projektowanych przepisów ustawy o MWC, które przewidują obowiązek uzyskania zgody ministra właściwego do spraw gospodarki jedynie na przemieszczanie między państwami UE, państwami EFTA (EOG) oraz Szwajcarią.

Poza wyjaśnieniem wskazanej wyżej kwestii ze służbami prawnymi Komisji Europejskiej, nie wystąpiła potrzeba zasięgnięcia opinii, dokonywania konsultacji albo uzgadniania projektu ustawy z innymi organami i instytucjami UE, w tym Europejskim

⁴⁾ Decyzja Nr 1/2012 Komitetu ustanowionego na mocy umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (Dz. Urz. UE L 136 z 23.05.2013, str. 17).

Bankiem Centralnym. Brak potrzeb w tym zakresie wynikał z charakteru zmian w ustawie o MWC, związanych z implementacją dyrektyw regulujących określone aspekty rynku MWC oraz WP.

W toku prac nad projektem ustawy o MWC żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania udziałem w pracach nad przedmiotowym projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – *Regulamin pracy Rady Ministrów* z chwilą skierowania projektu ustawy do uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji publicznych, projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	USTAWA O ZMIANIE USTAWY O MATERIAŁACH WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępnienia na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27), 2. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z dnia 29.03.2014, str. 1) 3. Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/58/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiająca, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L115 z 17.04.2014, str. 28)
SKRÓCONE NAZWY AKTÓW PRAWNYCH WYMIENIONYCH W TABELI ZGODNOŚCI Ustawa o MWC – ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w brzmieniu obecnie obowiązującym Ustawa koncesyjna – ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym Ustawa o SOZ – projekt ustawy o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku oraz o zmianie niektórych innych ustaw Ustawa o zmianie ustawy o MWC – ustawa z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Rozporządzenie MG z 2 listopada 2012 r. – rozporządzenie MG z dnia 2 listopada 2012 r. w sprawie jednoznacznego oznaczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, oznaczania obiektów produkcyjnych oraz rejestru oznaczeń Rozporządzenie MR ws. MWC – projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego Rozporządzenie MR ws. WP – projekt rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie wymagań bezpieczeństwa w zakresie projektowania i wytwarzania, procedur oceny zgodności, zakresu dokumentacji technicznej, wymagań wobec etykiet oraz elementów deklaracji zgodności UE dla wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych	

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. Red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego					
Art. 1 ust. 1	1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.	T	Art. 1 pkt 1-8	Art. 1. Ustawa określa: zasady wydawania oraz cofania pozwoleń na: a) nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub b) wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> ; 2) zasady używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego; 3) zasady przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i kontroli przemieszczania tych materiałów, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych; 4) klasyfikację wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku wyrobów pirotechnicznych oraz ograniczenia z niej wynikające; 5) obowiązki podmiotów gospodarczych związane z wprowadzaniem do obrotu lub udostępnianiem na rynku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w tym wyrobów pirotechnicznych, a także z wytwarzaniem materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> ; 6) obowiązki jednostek notyfikowanych związane z przydzielaniem numerów rejestracyjnych identyfikujących wyroby pirotechniczne; 7) organy nadzoru rynku prowadzące kontrole i postępowania w sprawach materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz wyrobów pirotechnicznych; 8) zasady znakowania plastycznych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”;	
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) materiałów wybuchowych, w tym amunicji, przeznaczonych do wykorzystania zgodnie z prawem krajowym przez siły zbrojne lub policję; b) wyrobów pirotechnicznych objętych zakresem zastosowania dyrektywy 2013/29/UE; c) amunicji, z wyjątkiem sytuacji przewidzianych w art. 12, 13 i 14.	T	Art. 2 ust. 3 ustawy o MWC Art. 2 ust. 5	Art. 2. 3. Przepisów ustawy nie stosuje się do materiałów wybuchowych nabywanych, przechowywanych, przemieszczanych i używanych przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu, Służbę Kontrwywiadu Wojskowego, Służbę Wywiadu Wojskowego, Centralne Biuro Antykorupcyjne, Biuro Ochrony Rządu, Policję, Służbę Więzienną, Straż Graniczną, Służbę Celną oraz przez armie obcych państw przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. 5. Przepisów ustawy, z wyjątkiem art. 9 ust. 9, art. 37-41 i art. 63 i art. 64, nie stosuje się do amunicji.	-

Art. 1 ust. 2 drugi akapit	Załącznik I zawiera niewyczerpujący wykaz wyrobów pirotechnicznych i amunicji, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu oraz w art. 2 pkt 2 odpowiednio, zidentyfikowanych zgodnie z zaleceniami Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącymi transportu towarów niebezpiecznych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 1 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla klasyfikowania przez państwa członkowskie niektórych substancji, nieobjętych niniejszą dyrektywą, jako materiałów wybuchowych zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 2 część wspólna	Na potrzeby niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 3 ust. 1 zdanie wstępne	Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:	
Art. 2 pkt 1	1) "materiały wybuchowe" oznaczają materiały i artykuły uznane za wybuchowe w zaleceniach Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących transportu towarów niebezpiecznych i należące do klasy 1 określonej w tych zaleceniach;	T	Art. 3 pkt 1	1) materiałach wybuchowych – należy przez to rozumieć substancje chemiczne stałe lub ciekłe albo mieszaniny substancji, zdolne do reakcji chemicznej z wytwarzaniem gazu o takiej temperaturze i ciśnieniu i z taką szybkością, że mogą powodować zniszczenia w otaczającym środowisku, a także wyroby wypełnione materiałem wybuchowym, zaliczane do klasy 1, o których mowa w załączniku A do umowy ADR;	
Art. 2 pkt 2	2) "amunicja" oznacza pociski wyposażone lub nie w materiały miotające oraz ślepą amunicję, wykorzystywane w broni ręcznej, innych rodzajach broni palnej i w broni artyleryjskiej;	T	Art. 3 pkt 14	14) amunicji - należy przez to rozumieć naboje wyposażone lub niewyposażone w materiały wybuchowe miotające pociski oraz ślepą amunicję, wykorzystywane w broni palnej i w broni artyleryjskiej przeznaczonej do użytku cywilnego;	
Art. 2 pkt 3	3) "bezpieczeństwo" oznacza zapobieganie wypadkom, a jeśli mają one miejsce - ograniczanie ich skutków;	T	Art. 3 pkt 33	33) bezpieczeństwie - należy przez to rozumieć zapobieganie wypadkom, a jeżeli mają one miejsce - ograniczanie ich skutków;	
Art. 2 pkt 4	4) "zabezpieczenie" oznacza zapobieganie wykorzystaniu sprzecznemu z prawem i porządkiem publicznym;	T	Art. 3 pkt 38	38) zabezpieczeniu - należy przez to rozumieć użycie środków zapobiegających wykorzystaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego niezgodnie z prawem lub w sposób zagrażający porządkowi publicznemu;	
Art. 2 pkt 5	5) "zgoda" oznacza decyzję podjętą w celu umożliwienia planowanego przemieszczenia materiałów wybuchowych na terenie Unii;	T	Art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacją Szwajcarską wymaga uzyskania przez odbiorcę zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.	
Art. 2 pkt 6	6) "przemieszczanie" oznacza wszelki fizyczny ruch materiałów wybuchowych w ramach Unii, z wyjątkiem ruchu w obrębie jednej i tej samej lokalizacji;	T	Art. 3 pkt 9	9) przemieszczaniu - należy przez to rozumieć każde rzeczywiste przekazanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym amunicji, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, z wyjątkiem przekazania w obrębie jednej i tej samej lokalizacji;	

Art. 2 pkt 7	7) "udostępnienie na rynku" oznacza dostarczenie materiału wybuchowego do celów dystrybucji lub używania na rynku Unii w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;	T	Art. 3 pkt 34	34) udostępnieniu na rynku - należy przez to rozumieć dostarczenie w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie, materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w tym wyrobu pirotechnicznego w celu dystrybucji lub używania na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;	
Art. 2 pkt 8	8) "wprowadzenie do obrotu" oznacza pierwsze udostępnienie materiału wybuchowego na rynku Unii;	T	Art. 3 pkt 35	35) wprowadzeniu do obrotu - należy przez to rozumieć udostępnienie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego po raz pierwszy na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;	
Art. 2 pkt 9	9) "producent" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza materiał wybuchowy lub zleca zaprojektowanie lub wytworzenie materiału wybuchowego i oferuje ten materiał wybuchowy pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wykorzystuje go do własnych celów;	T	Art. 3 pkt 23	23) producencie - należy przez to rozumieć osobę fizyczną albo prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, albo dla której te wyroby zaprojektowano lub wytworzono i która oferuje je pod własną nazwą lub znakiem towarowym, albo która wykorzystuje wytworzone materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i>	
Art. 2 pkt 10	10) "upoważniony przedstawiciel" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę w Unii, posiadającą pisemne pełnomocnictwo od producenta do działania w jego imieniu w odniesieniu do określonych zadań;	T	Art. 3 pkt 24	24) upoważnionym przedstawicielu - należy przez to rozumieć: a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania albo b) osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę - na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, posiadającą pisemne pełnomocnictwo od producenta materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego do działania w jego imieniu w określonym zakresie;	
Art. 2 pkt 11	11) "importer" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Unii, która wprowadza do obrotu w Unii materiał wybuchowy pochodzący z państwa trzeciego;	T	Art. 3 pkt 25	25) importerze - należy przez to rozumieć : a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania albo b) osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę - na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego w tym wyrób pirotechniczny pochodzący z państwa trzeciego;	
Art. 2 pkt 12	12) "dystrybutor" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia materiał wybuchowy na rynku;	T	Art. 3 pkt 26	26) dystrybutorze - należy przez to rozumieć osobę fizyczną albo prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej działającą w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, na rynku;	

Art. 2 pkt 13	13) "podmioty gospodarcze" oznaczają producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów, dystrybutorów oraz każdą osobę fizyczną lub prawną, która zajmuje się składowaniem, wykorzystywaniem, przemieszczaniem, przywozem, wywozem materiałów wybuchowych lub handlem nimi;	T	Art. 3 pkt 19	19) podmiotach gospodarczych – należy przez to rozumieć w przypadku: a) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego: producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów, dystrybutorów oraz osobę fizyczną albo prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które zajmują się magazynowaniem, używaniem, przemieszczaniem, przywozem, wywozem lub handlem takimi materiałami lub wyrobami zawierającymi takie materiały, b) wyrobów pirotechnicznych: producentów, importerów oraz dystrybutorów;	
Art. 2 pkt 14	14) "osoba handlująca" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której całość lub część działalności polega na wytwarzaniu, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie lub przetwarzaniu broni palnej i amunicji;	N			definicja osoby handlującej nie została uwzględniona z uwagi na fakultatywność art. 12 ust. 3 dyrektywy, w konsekwencji czego w ustawie o MWC nie przewidziano odrębnego mechanizmu przemieszczaniu amunicji między osobami handlującymi
Art. 2 pkt 15	15) "specyfikacja techniczna" oznacza dokument określający wymagania techniczne, które musi spełnić materiał wybuchowy;	T	Art. 4 pkt 21 Ustawa o SOZ	21) specyfikacji technicznej - należy przez to rozumieć specyfikację techniczną w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	
Art. 2 pkt 16	16) "norma zharmonizowana" oznacza normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	T	Art. 3 pkt 30	30) normie zharmonizowanej - należy przez to rozumieć normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12), której tytuł i numer zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;	
Art. 2 pkt 17	17) "akredytacja" oznacza akredytację w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	T	Art. 4 pkt 1 Ustawa o SOZ	1) akredytacji – należy przez to rozumieć akredytację, o której mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	
Art. 2 pkt 18	18) "krajowa jednostka akredytująca" oznacza krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	T	Art. 36 ust. 1 Art. 1 ust. 1 pkt 5 Ustawa o SOZ	Art. 36. 1. Polskie Centrum Akredytacji jest krajową jednostką akredytującą. Art. 1. 1. Ustawa określa: (...) 5) zadania Polskiego Centrum Akredytacji jako krajowej jednostki akredytującej w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca	

				2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;	
Art. 2 pkt 19	19) "ocena zgodności" oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione zasadnicze wymagania bezpieczeństwa dotyczące materiału wybuchowego zawarte w niniejszej dyrektywie;	T	Art. 4 pkt 14 Ustawa o SOZ	14) ocenie zgodności – należy przez to rozumieć ocenę zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	
Art. 2 pkt 20	20) "jednostka oceniająca zgodność" oznacza jednostkę, która wykonuje czynności z zakresu oceny zgodności, w tym wzorcowanie, badania, certyfikację i inspekcję;	T	Art. 4 pkt 11 Ustawa o SOZ	11) jednostce oceniającej zgodność - należy przez to rozumieć jednostkę wykonującą czynności z zakresu oceny zgodności, o której mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008;	
Art. 2 pkt 21	21) "odzyskanie" oznacza dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu materiału wybuchowego, który już został udostępniony użytkownikowi końcowemu;	T	Art. 3 pkt 37	37) odzyskaniu – należy przez to rozumieć doprowadzenie do zwrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w tym wyrobu pirotechnicznego, który został udostępniony użytkownikowi końcowemu;	
Art. 2 pkt 22	22) "wycofanie z obrotu" oznacza dowolny środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku materiału wybuchowego w danym łańcuchu dostaw;	T	Art. 3 pkt 36	36) wycofaniu z obrotu - należy przez to rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnienia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w tym wyrobu pirotechnicznego, na rynku w danym łańcuchu dostaw;	
Art. 2 pkt 23	23) "unijne prawodawstwo harmonizacyjne" oznacza każdy akt prawny Unii harmonizujący warunki wprowadzania produktów do obrotu;	T	Art. 3 pkt 31	31) unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym - należy przez to rozumieć prawodawstwo, o którym mowa w art. 2 pkt 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (...), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;	
Art. 2 pkt 24	24) "oznakowanie CE" oznacza oznakowanie, poprzez które producent wskazuje, że materiał wybuchowy spełnia mające zastosowanie wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym umieszczanie tego oznakowania.	T	Art. 3 pkt 32	32) oznakowaniu CE - należy przez to rozumieć oznakowanie CE w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	
Art. 3	Państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają udostępniania na rynku materiałów wybuchowych spełniających wymagania niniejszej dyrektywy.	T	Art. 2e ust. 1	Art. 2e. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, wprowadzane do obrotu lub udostępniane na rynku powinny spełniać wymagania ustawy.	
Art. 4	Państwa członkowskie przyjmują konieczne środki w celu zapewnienia, aby materiały wybuchowe mogły być udostępniane na rynku tylko wówczas, gdy spełniają wymagania niniejszej dyrektywy.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 5 ust. 1	1. Wprowadzając swoje materiały wybuchowe do obrotu lub wykorzystując je do własnych celów, producenci zapewniają ich zaprojektowanie i wytworzenie zgodnie z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku II.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 1	Art. 62v. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wyjątkiem materiału wybuchowego wytworzonego metodą <i>in situ</i> , jest obowiązany do: 1) zapewnienia, aby materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został zaprojektowany i wytworzony zgod-	

				nie z wymaganiami bezpieczeństwa;	
Art. 5 ust. 2	2. Producenci sporządzają dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku III, oraz zlecają przeprowadzenie odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 20. W przypadku wykazania zgodności materiału wybuchowego z obowiązującymi wymaganiami w wyniku przeprowadzenia tej procedury producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 2-4 lit. a	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany do: 2) sporządzenia dokumentacji technicznej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 3) zlecenia jednostce notyfikowanej przeprowadzenie oceny zgodności zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 2g ust. 1; 4) w przypadku wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE i umieszczenia na tym materiale: a) oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,	
Art. 5 ust. 3	3. Producenci przechowują dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 12	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany do: 12) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklarację zgodności UE, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;	
Art. 5 ust. 4	4. Producenci zapewniają wprowadzenie procedur mających na celu utrzymanie zgodności produkcji seryjnej z niniejszą dyrektywą. Odpowiednio uwzględnia się zmiany w projekcie lub cechach charakterystycznych materiału wybuchowego oraz zmiany w normach zharmonizowanych lub innych specyfikacjach technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność materiału wybuchowego.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 11	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany do: 11) stosowania procedury mającej na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, w tym również w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie i cechach charakterystycznych materiału, a także zmian w normach zharmonizowanych lub innych dokumentach określających wymagania techniczne, w odniesieniu do których jest deklarowana zgodność tego materiału;	
Art. 5 ust. 5 Art. 5 ust. 5 drugie zdanie akapitu	5. Producenci zapewniają, aby materiały wybuchowe, które wprowadzili do obrotu, opatrzone były niepowtarzalnym identyfikatorem zgodnie z systemem identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych określonym w art. 15. W przypadku materiałów wybuchowych wyłączonych z tego systemu producenci: a) zapewniają opatrzenie materiałów wybuchowych, które wprowadzili do obrotu, nazwą typu, numerem partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację, a w przypadku gdy mały rozmiar, kształt lub projekt materiału wybuchowego to uniemożliwiają, umieszczenie wymaganych informacji na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do materiału wybuchowego; b) podają na materiale wybuchowym swoje nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz kontaktowy adres pocztowy, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do materiału wybuchowego-	T	Art. 62v ust. 1 pkt 6-7	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany do: 6) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub na jego opakowaniu jednoznacznego oznaczenia w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017 oraz z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2015 r. poz. 1893); 7) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego o niskim stopniu zagrożenia, zamiast jednoznacznego oznaczenia w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, umieszczenia na materiale, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub dokumentach towarzyszących, nazwy typu, numeru partii lub serii, lub innej informacji umożliwiającej identyfikację materiału oraz swojej nazwy, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego i	

	go. Adres wskazuje pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.			adresu siedziby albo miejsca zamieszkania; dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych oraz organów nadzoru rynku;	
Art. 5 ust. 6	6. Producenci zapewniają dołączenie do materiałów wybuchowych, które wprowadzili do obrotu, instrukcji oraz informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie. Takie instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa, jak również wszelkie etykiety, są jasne, zrozumiałe i czytelne.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 10	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany do: 10) dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim;	
Art. 5 ust. 7	7. Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu materiał wybuchowy nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują środki naprawcze konieczne do zapewnienia zgodności tego materiału wybuchowego, wycofania go z obrotu lub odzyskania go, stosownie do okoliczności. Ponadto jeżeli materiał wybuchowy stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których materiał wybuchowy został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz wprowadzonych środków naprawczych.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 13-14	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany do: 13) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 14) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o podjętych środkach naprawczych;	
Art. 5 ust. 8	8. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego producenci udzielają mu wszelkich informacji i udostępniają dokumentację, w formie papierowej lub elektronicznej, konieczne do wykazania zgodności materiału wybuchowego z wymaganiami niniejszej dyrektywy, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza materiał wybuchowy wprowadzony przez nich do obrotu.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 15	Art. 62v. 1. Producent (...) jest obowiązany: 15) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał.	
Art. 6 ust. 1 pierwszy akapit	1. Na podstawie pisemnego pełnomocnictwa producenci mogą wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.	T	Art. 62w ust. 1	Art. 62w. 1. Upoważniony przedstawiciel producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego działa na podstawie pisemnego pełnomocnictwa udzielonego przez producenta takiego materiału.	
Art. 6 ust. 1 drugi akapit	Obowiązki określone w art. 5 ust. 1 oraz obowiązek sporządzania dokumentacji technicznej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.	T	Art. 62w ust. 2 pkt 2 lit. a i b	Art. 62w. 2. Pełnomocnictwo: 2) nie może upoważniać do: a) zapewnienia w imieniu producenta, aby wprowadzany do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego oraz wytwarzany materiał wybuchowy metodą <i>in situ</i>	

				został wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa; b) sporządzania dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 2.	
Art. 6 ust. 2	2. Upoważnieni przedstawiciele wykonują zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo musi umożliwiać upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków: a) przechowywanie deklaracji zgodności UE i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu; b) na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego udzielanie mu wszelkich informacji i udostępnianie dokumentacji koniecznej do wykazania zgodności materiału wybuchowego; c) na żądanie właściwego krajowego organu podejmowanie z nim współpracy w działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają materiały wybuchowe objęte pełnomocnictwem upoważnionego przedstawiciela.	T	Art. 62w ust. 2 pkt 1 lit. a-c	Art. 62w. 2. Pełnomocnictwo: 1) obejmuje co najmniej upoważnienie do: a) przechowywania przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z tym że przez okres 10 lat od dnia wytworzenia materiału wybuchowego wytworzonego metodą <i>in situ</i> deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej, b) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, c) podjęcia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń dla bezpieczeństwa, jakie stwarza materiał objęty pełnomocnictwem;	
Art. 7 ust. 1	1. Importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie materiały wybuchowe zgodne z wymaganiami.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 1	Art. 62x. 1. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego jest obowiązany do: 1) wprowadzania do obrotu wyłącznie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zgodnych z wymaganiami bezpieczeństwa;	
Art. 7 ust. 2 pierwszy akapit	2. Przed wprowadzeniem materiału wybuchowego do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie przez producenta odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 20. Importerzy zapewniają sporządzenie przez producenta dokumentacji technicznej, opatrzenie materiału wybuchowego oznakowaniem CE, załączenie do materiału wybuchowego wymaganych dokumentów oraz spełnienie przez producenta wymagań określonych w art. 5 ust. 5.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 3 lit. a-c ust. 1 pkt 4	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: zapewnienia, aby producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego: a) przeprowadził procedurę oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i umieścił na tym materiale oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały, b) sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 62v ust. 1 pkt 2, c) dołączył do materiału wymagane dokumenty; 4) zapewnienia, aby producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieścił na nim, a jeżeli nie jest to możliwe na jego opakowaniu jednoznaczne oznaczenie w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;	

Art. 7 ust. 2 drugi akapit	Jeżeli importer uzna lub ma powody, by uważać, że materiał wybuchowy nie jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku II, nie wprowadza materiału wybuchowego do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona jego zgodność. Ponadto jeżeli materiał wybuchowy stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz organy nadzoru rynku	T	Art. 62x ust. 1 pkt 2 i 8	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: 2) w przypadku stwierdzenia niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, wprowadzenia do obrotu takiego materiału po zapewnieniu jego zgodności; 8) w przypadku stwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, że materiał ten jest niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa i stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, poinformowania o takim materiale producenta oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4;	
Art. 7 ust. 3	3. Importerzy podają swoje nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz kontaktowy adres pocztowy na materiale wybuchowym, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do materiału wybuchowego. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 6	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: 6) umieszczenia na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego swojej nazwy, adresu siedziby albo miejsca zamieszkania, a w przypadku o którym mowa w art. 62z, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego, w języku polskim; w przypadku gdy umieszczenie na materiale wybuchowym tych danych nie jest możliwe, umieszcza się je na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;	
Art. 7 ust. 4	4. Importerzy zapewniają dołączenie do materiału wybuchowego instrukcji oraz informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 7	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: 7) zapewnienia dołączenia do materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, w języku polskim;	
Art. 7 ust. 5	5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za materiał wybuchowy, warunki jego przechowywania i transportu nie wpływały ujemnie na jego zgodność z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku II.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 9	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: 9) zapewnienia, aby w okresie gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa;	
Art. 7 ust. 6	6. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu materiał wybuchowy nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności tego materiału wybuchowego, wycofania go z obrotu lub odzyskania go, stosownie do okoliczności. Ponadto jeżeli materiał wybuchowy stwarza zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których materiał wybuchowy został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz wprowadzonych środków naprawczych.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 11-12	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: 11) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 12) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami ustawy oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;	

Art. 7 ust. 7	7. Importerzy przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu i zapewniają, aby dokumentacja techniczna była udostępniona tym organom na ich żądanie.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 10	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany do: 10) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE oraz zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w celu udostępnienia tych dokumentów na żądanie organów nadzoru rynku;	
Art. 7 ust. 8	8. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego importerzy udzielają mu wszelkich informacji i udostępniają dokumentację w formie papierowej lub elektronicznej, konieczne do wykazania zgodności materiału wybuchowego z wymaganiami, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza materiał wybuchowy wprowadzony przez nich do obrotu.	T	Art. 62x ust. 1 pkt 13	Art. 62x. 1. Importer (...) jest obowiązany: 13) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał stwarza zagrożenie, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten materiał.	
Art. 8 ust. 1	1. Przy udostępnianiu materiału wybuchowego na rynku dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszej dyrektywy.	T	Art. 62y ust. 1	Art. 62y. 1. Dystrybutor materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do: (...)	
Art. 8 ust. 2 pierwszy akapit	2. Przed udostępnieniem materiału wybuchowego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy materiał wybuchowy jest opatrzony oznakowaniem CE, czy towarzyszą mu wymagane dokumenty, instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym materiał wybuchowy ma być udostępniany na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone, odpowiednio, w art. 5 ust. 5 oraz w art. 7 ust. 3.	T	Art. 62y ust. 1 pkt 1 lit. a-d	Art. 62y. 1. Dystrybutor (...) jest obowiązany do: 1) sprawdzenia, że: a) na materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego albo na opakowaniu jednostkowym, lub dołączonych dokumentach, umieszczone zostało oznakowanie CE, w sposób widoczny, czytelny i trwały, oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, b) do materiału wybuchowego zostały dołączone wymagane dokumenty, c) do materiału wybuchowego została dołączona instrukcja obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa, w języku polskim d) na materiale wybuchowym lub na jego opakowaniu umieszczone zostało jednoznaczne oznaczenie w rozumieniu art. 23a ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, albo informacja że producent i importer spełnili wymagania, o których mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7, a w przypadku, o którym mowa w art. 62z, informację, o których mowa w art. 62x ust. 1 pkt 6;	
Art. 8 ust. 2 drugi akapit	Jeżeli dystrybutor uzna lub ma powody, by uważać, że materiał wybuchowy nie jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku II, nie udostępnia materiału wybuchowego na rynku, dopóki nie zostanie zapewniona jego zgodność. Ponadto jeżeli materiał wybuchowy stwarza zagrożenie, dystrybutor informuje o tym producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku.	T	Art. 62y ust. 1 pkt 2 i 5	Art. 62y. 1. Dystrybutor (...) jest obowiązany: 2) w przypadku wystąpienia niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, nieudostępniania na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do czasu zapewnienia zgodności tego materiału; 5) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz	

				organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został przez niego udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych informacji o niezgodności tych materiałów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;	
Art. 8 ust. 3	3. Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za materiał wybuchowy, warunki jego przechowywania i transportu nie wpływały ujemnie na jego zgodność z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku II.	T	Art. 62y ust. 1 pkt 3	Art. 62y. 1. Dystrybutor (...) jest obowiązany: 3) zapewnienia, aby w okresie gdy ponosi odpowiedzialność za materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, warunki przechowywania i transportu tego materiału nie wpływały ujemnie na zgodność materiału z wymaganiami bezpieczeństwa;	
Art. 8 ust. 4	4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku materiał wybuchowy nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, zapewniają podjęcie środków naprawczych koniecznych do zapewnienia zgodności tego materiału wybuchowego, wycofania go z obrotu lub odzyskania go, stosownie do okoliczności. Ponadto jeżeli materiał wybuchowy stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których materiał wybuchowy został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz wprowadzonych środków naprawczych.	T	Art. 62y ust. 1 pkt 4 i 5	Art. 62y. 1. Dystrybutor (...) jest obowiązany: 4) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych, w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 5) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego został przez niego udostępniony, o materiałach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych informacji w szczególności o niezgodności tych materiałów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;	
Art. 8 ust. 5	5. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dystrybutorzy udzielają mu wszelkich informacji i udostępniają dokumentację w formie papierowej lub elektronicznej, konieczne do wykazania zgodności materiału wybuchowego. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza materiał wybuchowy udostępniony przez nich na rynku.	T	Art. 62y ust. 1 pkt 6	Art. 62y. 1. Dystrybutor (...) jest obowiązany: 6) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami ustawy, oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają materiały wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań.	
Art. 9	Importera lub dystrybutora uważa się za producenta do celów niniejszej dyrektywy i w konsekwencji podlegają oni obowiązkom producenta określonym w art. 5, jeżeli wprowadzają oni materiał wybuchowy do obrotu pod własną nazwą lub	T	Art. 62z	Art. 62z. W przypadku gdy importer lub dystrybutor wprowadza materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego pod własną nazwą lub znakiem towarowym, lub modyfikuje materiał wybuchowy już znajdujący się w obrocie, w sposób mogący mieć	

	znakiem towarowym lub modyfikują materiał wybuchowy już znajdujący się w obrocie w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.			wpływ na zgodność tego materiału z wymaganiami ustawy, podlega obowiązkom producenta, o których mowa w art. 62v.	
Art. 10 pierwszy i drugi akapit	W odniesieniu do materiałów wybuchowych nieobjętych systemem określonym w art. 15 na żądanie organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze wskazują: a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im materiał wybuchowy; b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły materiał wybuchowy. Podmioty gospodarcze muszą być w stanie przedstawić informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres 10 lat od dostarczenia im materiału wybuchowego oraz przez okres 10 lat od dostarczenia materiału wybuchowego przez nie.	T	Art. 62za	Art. 62za. Na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zc, podmioty gospodarcze muszą udostępniać dane pozwalające zidentyfikować każdy podmiot gospodarczy, który im dostarczył lub każdy podmiot któremu dostarczyły, materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego w przypadku o którym mowa w art. 62v ust. 1 pkt 7 i 8. Informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, podmioty gospodarcze są obowiązane udostępniać w okresie 10 lat od dnia dostarczenia im lub dostarczenia przez te podmioty tego materiału.	
Art. 11 ust. 1	1. Materiały wybuchowe mogą być przemieszczane jedynie zgodnie z ust. 2-8.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 11 ust. 2	2. Odbiorca musi uzyskać zgodę na przemieszczenie materiałów wybuchowych od właściwego organu w państwie członkowskim odbiorcy. Właściwy organ sprawdza, czy odbiorca jest zgodnie z prawem upoważniony do nabywania materiałów wybuchowych oraz czy posiada on niezbędne licencje lub pozwolenia. Podmiot gospodarczy odpowiedzialny za przemieszczenie musi powiadomić właściwe organy państwa lub państw członkowskich tranzytu o każdym przewozie materiałów wybuchowych przez terytorium tego państwa lub tych państw i zobowiązany jest uzyskać wcześniejszą zgodę od danych państw członkowskich tranzytu.	T	Art. 24 ust. 1 Art. 33 ust. 1-2 Art. 24 ust. 4 pkt 3 lit. a - b Art. 32 ust. 1	Art. 24 ust. 1. Przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacją Szwajcarską wymaga uzyskania przez odbiorcę zgody ministra właściwego do spraw gospodarki. Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zgodę na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, które następuje tranzytem przez terytorium Rzeczypospolitej. 2. Przepisy art. 24 ust. 2- 4, art. 25, art. 25a, art. 26, art. 27 ust. 1, art. 28-31 stosuje się odpowiednio. Art. 24. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera: 3) informację, że odbiorca posiada: a) pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami w przypadku przedsiębiorcy lub kierownika jednostki naukowej lub b) dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych – w przypadku osoby zagranicznej lub przedsiębiorcy zagranicznego; Art. 32. 1. Przemieszczający materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w przypadku gdy przemieszczenie tych materiałów będzie następować tranzytem przez państwa człon-	

				kowskie Unii Europejskiej, państwa członkowskie Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej jest obowiązany zawiadomić właściwe organy tych państw o zamiarze przemieszczania materiałów wybuchowych oraz uzyskać ich zgodę.	
Art. 11 ust. 3	3. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że istnieje problem dotyczący weryfikacji uprawnień do nabywania materiałów wybuchowych określonych w ust. 2, państwo to bezzwłocznie przesyła wszelkie dostępne informacje na ten temat Komisji, która informuje o tym pozostałe państwa członkowskie.	T	Art. 26	Art. 26. W przypadku gdy weryfikacja dokumentu wewnątrz-wspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych nie jest możliwa lub jest znacznie utrudniona, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie informuje Komisję Europejską.	
Art. 11 ust. 4	4. Jeżeli właściwy organ w państwie członkowskim odbiorcy wyda zgodę na przemieszczenie, wyśle odbiorcy dokument zawierający wszelkie informacje określone w ust. 5. Ten dokument musi towarzyszyć materiałom wybuchowym aż do ich przybycia na miejsce przeznaczenia. Musi on być okazany na żądanie właściwych organów. Kopię tego dokumentu przechowuje odbiorca, który okazuje go do wglądu na żądanie właściwego organu w państwie członkowskim odbiorcy.	T	Art. 30 ust. 1 Art. 31 ust. 2	Art. 30. 1. Przewoźący materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego jest obowiązany posiadać zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, i okazywać ją na żądanie organów kontroli drogowej, celnej i granicznej. Art. 31. 2. Odbiorca jest obowiązany okazywać zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, na każde żądanie właściwych organów.	
Art. 11 ust. 5	5. W przypadku gdy przemieszczenie materiałów wybuchowych musi być specjalnie nadzorowane celem spełnienia szczególnych wymagań dotyczących zabezpieczenia na terytorium lub części terytorium państwa członkowskiego, to przed jego rozpoczęciem odbiorca dostarczy właściwemu organowi w państwie członkowskim odbiorcy następujące informacje: a) nazwy i adresy zainteresowanych podmiotów gospodarczych; b) liczba i ilość przemieszczanych materiałów wybuchowych; c) pełny opis danych materiałów wybuchowych i środków pozwalających na ich identyfikację, łącznie z numerem identyfikacyjnym Organizacji Narodów Zjednoczonych; d) jeżeli materiały wybuchowe mają zostać wprowadzone do obrotu, informacje na temat zgodności z warunkami wprowadzania do obrotu; e) środki transportu i trasa przemieszczania; f) przewidywane daty wyjazdu i przybycia; g) w stosownych przypadkach, dokładnie określone punkty wjazdu do państw członkowskich i wyjazdu z państw członkowskich. Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), muszą być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić właściwym organom kontakt z podmiotami gospodarczymi i uzyskanie potwierdzenia, że dane podmioty gospodarcze są upoważnione do otrzymania przesyłki.	T	Art. 24 ust. 4 pkt 1-8	Art. 24. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 zawiera: 1) nazwę odbiorcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego identyfikator podatkowy NIP albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe wraz ze wskazaniem osoby do kontaktu; 2) nazwę dostawcy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, jego identyfikator podatkowy NIP albo numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby albo zamieszkania, adres jego siedziby albo miejsca zamieszkania oraz jego dane kontaktowe; 3) informację, że odbiorca posiada: a) pozwolenie lub koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami - w przypadku przedsiębiorcy lub kierownika jednostki naukowej lub b) dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych - w przypadku osoby zagranicznej albo przedsiębiorcy zagranicznego; 4) nazwę producenta oraz ilość przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz sposób ich zabezpieczenia; 5) określenie rodzaju przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez podanie nazwy handlowej, numeru rozpoznawczego ustalonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz kodu klasyfikacyjnego; 6) informacje o zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa stosowanymi przy wprowadzaniu ich do obrotu; 7) określenie środka transportu i trasy przemieszczania materiałów	

	Właściwy organ w państwie członkowskim odbiorcy bada warunki, na jakich może odbywać się przemieszczanie, ze szczególnym uwzględnieniem szczególnych wymagań dotyczących zabezpieczenia. Jeżeli szczególne wymagania dotyczące zabezpieczenia są spełnione, udziela się zgody na przemieszczenie. W przypadku tranzytu przez terytorium innych państw członkowskich państwa te w podobny sposób sprawdzają i zatwierdzają szczegóły dotyczące przemieszczania.		Art. 27 ust. 1-2	wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przez wskazanie miejsca wyjazdu i miejsca przybycia oraz punktów wyjazdu oraz, w stosownych przypadkach, wjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej; 8) daty wjazdu i wyjazdu – jeżeli są znane. Art. 27. 1. Zgoda, o której mowa w art. 24 ust. 1, jest wydawana po pozytywnej weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 2 oraz dokumentów określonych w art. 25. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zgody na przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub amunicji oraz zgody na tranzyt materiałów wybuchowych lub amunicji uwzględniając obowiązek zawarcia w nim informacji, o których mowa w art. 24 ust. 5 i w art. 37 ust. 4, oraz mając na celu kompletność zawartych we wniosku informacji, ujednolicenie i ułatwienie poprawnego sporządzenia wniosku.	
Art. 11 ust. 6 pierwsza część	6. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego uzna, że szczególne wymagania dotyczące zabezpieczenia wymienione w ust. 4 i 5 nie są niezbędne, materiały wybuchowe mogą być przemieszczane na terytorium tego państwa lub jego części bez wcześniejszego dostarczenia informacji w rozumieniu ust. 5.	N		Przepis fakultatywny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 11 ust. 6 druga część	Właściwy organ w państwie członkowskim odbiorcy udziela zgody na czas określony z możliwością jej zawieszenia lub wycofania w każdym momencie na podstawie uzasadnionych przyczyn. Dokument określony w ust. 4, który musi towarzyszyć materiałom wybuchowym do ich przybycia na miejsce przeznaczenia, odnosi się jedynie do tej zgody.	T	Art. 24 ust. 2 Art. 29 ust. 1-2 oraz ust. 5-6	Art. 24. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zgodę na okres jednego roku, na wniosek: (...) Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wydania zgody, o której mowa w art. 24 ust. 1, jeżeli: 1) wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 2 lub dokumenty, o których mowa w art. 25, nie zostały pozytywnie zweryfikowane; 2) uzyska informacje od właściwych organów o stwarzaniu przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska. 2. Zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, cofa się jeżeli: 1) zostało cofnięte pozwolenie lub koncesja na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami albo dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych; 2) uzyskano od właściwych organów informację o stwarzaniu przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska.	

			Art. 31 ust. 1 ustawa o MWC	5. W przypadku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2 minister właściwy do spraw gospodarki cofa wszystkie udzielone zgody, o których mowa w art. 24 ust. 1, danemu przedsiębiorcy. 6. W przypadku gdy minister właściwy do spraw gospodarki cofa zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, z uwagi na stworzenie przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska, informuje Komisję Europejską. Art. 31. 1. Odbiorca materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i przewożący te materiały są obowiązani przechowywać zgodę przez okres nie krótszy niż ten, na który została ona wydana.	
Art. 11 ust. 7	7. Bez uszczerbku dla zwykłych kontroli, które państwo członkowskie wysyłki przeprowadza na swoim terytorium, na wniosek zainteresowanych właściwych organów, odbiorcy i zainteresowane podmioty gospodarcze przekazują organom państwa członkowskiego wysyłki oraz państwa członkowskiego tranzytu wszystkie posiadane istotne informacje na temat przemieszczenia materiałów wybuchowych.	T	Art. 35 ustawa o MWC	Art. 35. Przewożący materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego oraz odbiorca tych materiałów są obowiązani udzielać właściwym organom państwa członkowskiego, z którego, do którego lub przez które są przemieszczane te materiały, na ich żądanie, wszelkich informacji dotyczących przemieszczanych materiałów i ich przemieszczania.	
Art. 11 ust. 8	8. Żaden podmiot gospodarczy nie może przemieszczać materiałów wybuchowych, o ile odbiorca nie uzyska niezbędnych pozwoleń na przemieszczenie zgodnie z ust. 2, 4, 5 i 6.	T	Art. 24 ust. 1	Art. 24. 1. Przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacją Szwajcarską wymaga uzyskania przez odbiorcę zgody ministra właściwego do spraw gospodarki.	
Art. 12 ust. 1	1. Amunicję można przemieszczać z jednego państwa członkowskiego do drugiego tylko zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 2-5. Ustępy te mają również zastosowanie do przemieszczania amunicji w sprzedaży wysyłkowej.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 12 ust. 2 pierwszy akapit	2. Jeżeli ma mieć miejsce przemieszczenie amunicji z jednego państwa członkowskiego do drugiego, przed dokonaniem wysyłki zainteresowana osoba przekazuje państwu członkowskiemu, w którym znajduje się ta amunicja, następujące informacje: - nazwiska i adresy osoby sprzedającej lub przemieszczającej amunicję, osoby kupującej lub nabywającej amunicję oraz, w stosownych przypadkach, właściciela; - adres, pod jaki amunicja ma być wysłana lub przetransportowana; - ilość amunicji, jaka ma zostać wysłana lub przetransportowana; - dane umożliwiające identyfikację amunicji oraz wskazanie, że amunicja została poddana kontroli zgodnie z	T	Art. 37 ust. 2-4	Art. 37. 2. W przypadku gdy amunicja znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, organem właściwym do wydania zgody jest minister właściwy do spraw gospodarki. 3. Zgody udziela się na wniosek przedsiębiorcy. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy, będącego odbiorcą amunicji lub, w stosownych przypadkach, właścicielem tej amunicji wraz ze wskazaniem ich siedziby albo adresu miejsca zamieszkania; 2) wskazanie adresu miejsca, do którego amunicja ma być przemieszczona; 3) określenie ilości amunicji, która ma być przemieszczona oraz sposobu jej zabezpieczenia; 4) określenie rodzaju przemieszczanej amunicji przez podanie nazwy handlowej, numeru rozpoznawczego ustalonego	

	Konwencją z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni krótkiej; e) środki transportu; f) data wysyłki i przewidywana data przybycia.			przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz informacje o kontroli przeprowadzonej zgodnie z umowami międzynarodowymi o wzajemnym uznawaniu znaków kontrolnych broni małowalibrowej; 5) określenie środka transportu i trasy przemieszczania amunicji przez wskazanie miejsca wyjazdu i miejsca przybycia oraz w stosownych przypadkach, punktów wyjazdu oraz wyjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej ; 6) datę wysyłki i przewidywaną datę przybycia - jeżeli są znane.	
Art. 12 ust. 2 pierwsze zdanie drugiego akapitu	Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e) i f), nie muszą być przekazywane w przypadku przemieszczenia między osobami handlującymi.	N			Z uwagi na fakultatywny charakter art. 12 ust. 2 dyrektywy 2014/28/UE w projektowanej ustawie zrezygnowano z regulowania problematyki związanej z działalnością osób handlujących.
Art. 12 ust. 2 pozostałe zdania drugiego akapitu	Państwo członkowskie bada warunki, na jakich ma się odbyć przemieszczenie, szczególnie w odniesieniu do zabezpieczenia. Jeżeli państwo członkowskie wyraża zgodę na takie przemieszczenie, wydaje ono licencję zawierającą wszystkie dane szczegółowe wskazane w pierwszym akapicie. Licencja ta towarzyszy amunicji aż do jej przybycia na miejsce przeznaczenia. Jest ona okazywana na każde żądanie właściwych organów państw członkowskich.	T	Art. 37 ust. 7 i 8 Art. 38 ust. 2 Ustawy o MWC	Art. 37. 7. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje zgodę po pozytywnym zweryfikowaniu wniosku oraz dokumentów, o których mowa w ust. 5. 8. Zgoda powinna zawierać dane określone w ust. 4 oraz informacje o dokumentach, o których mowa w ust. 5. Art. 38. 2. Przepisy art. 29-31 [dotyczące przemieszczania materiałów wybuchowych] stosuje się odpowiednio [do przemieszczania amunicji].	
Art. 12 ust. 3 pierwszy akapit	3. Każde państwo członkowskie może przyznać osobom handlującym prawo do przemieszczania amunicji z jego terytorium do osoby handlującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim bez uprzedniego pozwolenia, o którym mowa w ust. 2. W tym celu wydaje ono pozwolenie ważne przez trzy lata, które może być w każdej chwili zawieszone lub anulowane uzasadnioną decyzją. Dokument odnoszący się do tego pozwolenia musi towarzyszyć amunicji aż do jej przybycia na miejsce przeznaczenia. Jest ona okazywana na każde żądanie właściwych organów państw członkowskich.	N		Przepis fakultatywny	Nie ma uzasadnienia do wprowadzenia odrębnego mechanizmu przemieszczania amunicji pomiędzy osobami handlującymi. W tym przypadku mają zastosowanie generalne przepisy mówiące o przemieszczaniu amunicji między przedsiębiorcami (sprzedającymi lub kupującymi).
Art. 12 ust. 3 drugi akapit	Przed realizacją przemieszczenia osoba handlująca przekazuje organom państwa członkowskiego, z którego ma się odbyć przemieszczenie, wszystkie dane szczegółowe wymienione w ust. 2 akapit pierwszy.	T	art. 37 ust. 4 pkt 1-6	Art. 37. 4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera: 1) oznaczenie przedsiębiorcy sprzedającego lub przemieszczającego, kupującego będącego odbiorcą amunicji lub, w stosowanych przypadkach, właściciela tej amunicji wraz z wskazaniem ich	

				adresu siedziby albo adresu miejsca zamieszkania; 2) wskazanie adresu miejsca, do którego amunicja ma być przemieszczona; 3) określenie ilości amunicji, która ma być przemieszczona oraz sposobu jej zabezpieczenia; 4) określenie rodzaju przemieszczanej amunicji przez podanie nazwy handlowej, numeru rozpoznawczego ustalonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz informacje o kontroli przeprowadzonej zgodnie z umowami międzynarodowymi o wzajemnym uznawaniu znaków kontrolnych broni małokalibrowej; 5) określenie środka transportu i trasy przemieszczania amunicji przez wskazanie miejsca wyjazdu i miejsca przybycia oraz, w stosownych przypadkach, punktów wyjazdu oraz wjazdu do państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej; 6) datę wysyłki i datę przybycia – jeżeli są znane.	
Art. 12 ust. 4 pierwszy akapit	4. Każde państwo członkowskie dostarcza pozostałym państwom członkowskim wykaz amunicji, na której przemieszczenie na jego terytorium może być wydane zezwolenie bez uprzedniej zgody tego państwa.	T	Art. 39 ust. 1 ustawa o MWC	Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje amunicji, której przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wymaga uzyskania jego zgody i może następować na podstawie zezwolenia udzielonego przez właściwy organ państwa, na którego terenie ta amunicja znajduje się, uwzględniając konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego.	
Art. 12 ust. 4 drugi akapit	Takie wykazy amunicji są przekazywane osobom handlującym, które uzyskały zgodę na przemieszczanie amunicji bez wcześniejszego pozwolenia zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 3.	N			Przedmiotowy wykaz zostanie określony w drodze rozporządzenia, a więc dokumentu ogólnodostępnego dla wszystkich osób handlujących.
Art. 12 ust. 5 pierwszy akapit	5. Każde państwo członkowskie przekazuje wszystkie użyteczne informacje, którymi dysponuje, dotyczące ostatecznych przemieszczeń amunicji państwu członkowskiemu, na którego terytorium dokonano takiego przemieszczenia.	T	Art. 39 ust. 2	Art. 39. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje właściwym organom: 1) państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, na terytorium którego dokonano przemieszczenia amunicji wszystkie użyteczne informacje związane z tym przemieszczeniem; 2) państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej informacje określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 1.	
Art. 12 ust. 5 drugi	Wszelkie informacje, które państwa członkowskie otrzymują zgodnie z ust. 2 i 3, są przekazywane państwom członkowskim przeznaczenia nie później niż w momencie odpowiednich przemieszczeń oraz, w stosownych przypadkach, pań-	T	Art. 40	Art. 40. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje o wydanych zgodach dotyczących przemieszczania amunicji właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu	

akapit	stwom członkowskim tranzytu nie później niż w momencie przemieszczenia do państw członkowskich tranzytu.			(EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, do którego będzie ona przemieszczona lub państwa, przez terytorium którego amunicja będzie przemieszczana tranzytem amunicji, najpóźniej z chwilą rozpoczęcia przemieszczania amunicji.	
Art. 13 pierwszy akapit	W drodze odstępstwa od przepisów art. 11 ust. 2, 4, 5 i 6 oraz art. 12 w przypadku poważnych zagrożeń lub zamachów na bezpieczeństwo publiczne na skutek nielegalnego posiadania lub zastosowania materiałów wybuchowych lub amunicji państwo członkowskie może wprowadzić wszelkie niezbędne środki dotyczące przemieszczania materiałów wybuchowych lub amunicji w celu zapobiegania takiemu nielegalnemu posiadaniu lub użyciu.	T	Art. 29 ust. 1 pkt 1-2 ust. 2 pkt 1-2	Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia wydania zgody, o której mowa w art. 24 ust. 1, jeżeli: 1) wniosek, o którym mowa w art. 24 ust. 2 oraz dokumenty, o których mowa w art. 25, nie zostały pozytywnie zweryfikowane; 2) uzyska informacje od właściwych organów o stwarzaniu przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska. 2. Zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, cofa się jeżeli: 1) zostało cofnięte pozwolenie lub koncesja na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami albo dokument wewnątrzwspólnotowego przemieszczania materiałów wybuchowych; 2) uzyskano od właściwych organów informację o stwarzaniu przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska.	
Art. 13 drugi akapit	Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, muszą respektować zasadę proporcjonalności. Nie mogą one stanowić ani środków arbitralnej dyskryminacji, ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi.	T	Art. 34 ust. 1-6 ustawa o MWC	Art. 34. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w przypadku poważnego zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, w drodze decyzji może zakazać przemieszczania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, określając czas trwania tego zakazu oraz rodzaj materiałów nim objętych. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może nakazać zatrzymanie przemieszczanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. 3. Przepisy art. 30 ust. 4 stosuje się odpowiednio. 4. Decyzja, o której mowa w ust. 1 i 2, podlega rygo-rowi natychmiastowej wykonalności. 5. Środki podjęte w przypadkach określonych w ust. 1 i 2 nie mogą stanowić jakiegokolwiek dyskryminacji któregośkolwiek wysyłającego albo odbierającego, a także przewożącego materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, oraz ukrytego ograniczenia w obrocie tymi materiałami. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia niezwłocznie Komisję Europejską o podjętych środkach, o których mowa w ust. 1 i 2.	
Art. 13 trzeci akapit	Każde państwo członkowskie, które przyjmuje takie środki, powiadamia o nich niezwłocznie Komisję. Komisja powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie.	T	Art. 29 ust. 5 i 6	Art. 29. 5. W przypadku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 pkt 2 minister właściwy do spraw gospodarki cofa wszystkie udzielone zgody, o których mowa w art. 24 ust. 1, danemu przedsiębiorcy. 6. W przypadku gdy minister właściwy do spraw gospodarki cofa	

				zgodę, o której mowa w art. 24 ust. 1, z uwagi na stworzenie przez wnioskodawcę zagrożenia dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska, informuje Komisję Europejską.	
Art. 14 ust. 1 pierwszy akapit	1. Państwa członkowskie tworzą sieci wymiany informacji w celu wprowadzenia w życie art. 11 i 12. Informują one pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję na temat krajowych organów odpowiedzialnych za przekazywanie i odbiór informacji oraz za stosowanie procedur określonych w tych artykułach.	T	Art. 40a	Art. 40a. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób gromadzenia i przekazywania informacji, o których mowa w art. 28 i 40, mając na względzie konieczność przekazywania tych informacji właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz Komisji Europejskiej.	
Art. 14 ust. 1 drugi akapit	Państwa członkowskie zachowują do dyspozycji pozostałych państw członkowskich i Komisji uaktualnione informacje dotyczące podmiotów gospodarczych posiadających licencje lub pozwolenia, o których mowa w art. 16.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 14 ust. 2	2. Do celów wykonania niniejszej dyrektywy stosuje się odpowiednio rozporządzenie (WE) nr 515/97, w szczególności zawarte w nim wymagania dotyczące poufności.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 15 ust. 1	1. Podmioty gospodarcze stosują jednolity system niepowtarzalnej identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych, który uwzględnia ich rozmiar, kształt lub projekt, chyba że nie jest konieczne umieszczanie niepowtarzalnego identyfikatora na materiale wybuchowym z powodu niskiego stopnia zagrożenia, określonego na podstawie jego cech charakterystycznych i czynników takich jak niewielkie skutki po detonacji, jego wykorzystywanie czy niewielkie zagrożenie dla bezpieczeństwa, jakie przedstawia z powodu niewielkich ewentualnych skutków niewłaściwego wykorzystania. System nie ma zastosowania do materiałów wybuchowych transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub w ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego ani do materiałów wybuchowych wyprodukowanych w miejscu wykonywania prac z użyciem materiałów wybuchowych i ładowanych bezpośrednio po wyprodukowaniu (tzw. produkcja <i>in situ</i>).	T	Art. 23a ust. 1 ustawy koncesyj- nej § 5 ust. 7 Rozp. MG z 2 listo- pada 2012	Art. 23a. 1. Przedsiębiorca wytwarzający materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego jest zobowiązany do ich oznaczenia polegającego na zamieszczeniu na nich nazwy producenta, alfanumerycznego kodu oraz oznaczenia do odczytu elektronicznego, zwanego dalej "jednoznacznym oznaczeniem", zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 9. § 5. 7. Wzór jednoznacznego oznaczenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.	
Art. 15 ust. 2	2. System ten umożliwia gromadzenie i przechowywanie danych, w tym w stosownych przypadkach za pomocą środków elektronicznych, pozwalających na niepowtarzalną identyfikację i identyfikowalność materiału wybuchowego, a	T	Art. 23a ust. 6 ustawy koncesyj-	Art. 23a. 6. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1 jest zobowiązany do prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 9	

	także umieszczenie niepowtarzalnego identyfikatora na materiale wybuchowym lub jego opakowaniu umożliwiającym dostęp do tych danych. Dane te dotyczą niepowtarzalnego identyfikatora materiału wybuchowego, w tym miejsca jego przechowywania przez posiadające go podmioty gospodarcze, a także tożsamości tych podmiotów gospodarczych.		nej § 7 ust. 3 ust. 6 pkt 1-3 Rozp. MG z 2 listopada 2012	§ 7. 3. Rejestr jednoznacznych oznaczeń jest prowadzony w formie pisemnej, z zastrzeżeniem ust. 6 6. Prowadzenie rejestru jednoznacznych oznaczeń wyłącznie z wykorzystaniem systemu elektronicznego jest dopuszczalne wyłącznie pod warunkiem stosowania rozwiązań systemowych umożliwiających: 1) ochronę zgromadzonych danych i ich zapasowych kopii przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem; 2) ochronę zgromadzonych danych przed kradzieżą, zmianą i dostępem osób nieupoważnionych, w tym kradzieżą, zmianą lub dostępem za pomocą wirusów lub programów szpiegujących; 3) weryfikację zgromadzonych danych na podstawie przechowywanej przez przedsiębiorcę dokumentacji ewidencyjnej.	
Art. 15 ust. 3	3. Dane, o których mowa w ust. 2, są testowane w regularnych odstępach czasu, a także chronione przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem. Dane te są przechowywane przez okres 10 lat od przeprowadzeniu transakcji lub, w przypadku zużycia materiałów wybuchowych lub ich unieszkodliwienia, przez okres 10 lat po ich zużyciu lub unieszkodliwieniu, nawet jeżeli podmiot gospodarczy zaprzestał działalności handlowej. Dokumenty te muszą być niezwłocznie udostępniane na żądanie właściwych organów.	T	§ 7 ust. 5 pkt 1-3 ust. 7 Rozp. MG z 2 listo- pada 2012 Art. 23a ust. 7 i 8 ustawy koncesyj- nej	§ 7. 5. W celu zapewnienia ochrony danych zgromadzonych w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przed przypadkowym lub celowym uszkodzeniem lub zniszczeniem przedsiębiorca: 1) wskazuje osoby upoważnione do prowadzenia tego rejestru; 2) określa zasady udostępniania pozostałym pracownikom danych zawartych w tym rejestrze; 3) zapewnia przechowywanie tego rejestru w sejfie lub w pomieszczeniu zabezpieczonym przed swobodnym dostępem osób innych niż wskazane w pkt 1; w przypadku prowadzenia rejestru w sposób, o którym mowa w ust. 6, przedsiębiorca tworzy zapasowe kopie przechowywanych dokumentów oraz zabezpiecza stanowisko komputerowe prowadzenia rejestru przed nieautoryzowanym dostępem. § 7. 7. Przedsiębiorca przynajmniej raz do roku sprawdza prawidłowość prowadzenia rejestru jednoznacznych oznaczeń, w szczególności pod względem bezpieczeństwa danych w nim zawartych oraz poprawności gromadzenia tych danych. Art. 23a. 7. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest zobowiązany przechowywać dane zamieszczone w rejestrze jednoznacznych oznaczeń przez okres 10 lat, licząc od dnia wytworzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub do momentu zużycia lub unieszkodliwienia tego materiału, o ile jest znany. Obowiązek przechowywania danych nie wygasa mimo zaprzestania wykonywania działalności w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. 8. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest zobowiązany przekazać, na żądanie uprawnionych organów i służb państwowych, dane zamieszczone w rejestrze jednoznacznych oznaczeń, w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.	

			§ 9 ust. 1 Rozp. MG z 2 listo- pada 2012	§ 9. 1. Dane zgromadzone w rejestrze jednoznacznych oznaczeń są udostępniane upoważnionemu pracownikowi służby państwowej lub organu kontrolującego w zakresie wynikającym z przedstawionego upoważnienia tego organu.	
Art. 15 ust. 4	4. Komisja może przyjąć akty wykonawcze: a) określające praktyczne rozwiązania dotyczące działania systemu niepowtarzalnej identyfikacji i identyfikowalności, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem rozmiaru, kształtu lub projektu materiałów wybuchowych, a zwłaszcza formatu i struktury niepowtarzalnego identyfikatora, jak przewidziano w ust. 2; b) wyszczególniające przypadki, o których mowa w ust. 1, kiedy z powodu niskiego stopnia zagrożenia danego materiału wybuchowego podmioty gospodarcze nie muszą stosować systemu niepowtarzalnej identyfikacji i identyfikowalności w rozumieniu tego ustępu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 3.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 16	Podmioty gospodarcze muszą posiadać licencję lub pozwolenie uprawniające do wytwarzania, składowania, używania, przywozu, wywozu, przemieszczania materiałów wybuchowych lub handlu nimi. Akapit pierwszy nie ma zastosowania do osób zatrudnionych przez podmiot gospodarczy posiadający licencję lub pozwolenie.	T	Art. 9 ust. 1 Art. 24 ust. 1 Art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy koncesyj- nej Art. 32 ust. 1	Art. 9. 1. Nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> wymaga uzyskania pozwolenia, z tym że uzyskanie pozwolenia nie jest wymagane w przypadkach określonych w ust. 2 i 3. Art. 24. 1. Przemieszczanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacją Szwajcarską wymaga uzyskania przez odbiorcę zgody ministra właściwego do spraw gospodarki. Art. 6. 1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie: 1) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, (...) wymaga uzyskania koncesji, z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 2 Art. 32. 1. Przedsiębiorca wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub wyprowadzający z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej materiały wybuchowe oraz broń, na które nie jest	

			ustawy koncesyj- nej	wymagane zezwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, jest obowiązany posiadać koncesję ministra właściwego do spraw wewnętrznych i okazać ją funkcjonariuszowi celnemu.	
Art. 17	Jeżeli państwo członkowskie wydaje licencję lub pozwolenie, o którym mowa w art. 16, na wytwarzanie materiałów wybuchowych, sprawdza ono w szczególności, czy odpowiedzialne podmioty gospodarcze są w stanie spełnić zobowiązania techniczne, jakie na siebie przyjmują.	T	Art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy koncesyj- nej Art. 9 ust. 1 pkt 1-4 ustawy koncesyj- nej	Art. 8. 2. Koncesji udziela się przedsiębiorcy, który: (...) 2) udokumentował możliwość spełnienia warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej objętej koncesją poprzez dołączenie opinii, o których mowa w art. 9. Art. 9. 1. Opinie, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2, powinny uwzględniać rodzaj przewidywanej działalności gospodarczej i towarzyszące jej zagrożenia. Opinie te powinny obejmować ocenę: 1) prawidłowości przyjętych lokalizacji, konstrukcji i wyposażania obiektów produkcyjnych, magazynowych, socjalnych, pomocniczych i innych, z punktu widzenia wzajemnych zagrożeń dla tych obiektów i otoczenia; 2) przydatności posiadanych przez wnioskodawcę terenów dla wzniesienia obiektów, o których mowa w pkt 1; 3) bezpieczeństwa przewidywanych do realizacji procesów technologicznych oraz występujących w tych procesach surowców, produktów i gotowych wyrobów; 4) bezpieczeństwa urządzeń technologicznych.	
Art. 18	Każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki w celu umożliwienia właściwym organom zajęcia wszelkich materiałów wybuchowych, jeżeli istnieją wystarczające dowody, że będą one nielegalnie nabyte, użytkowane lub odsprzedawane.	T	Art. 64 Art. 30 ust. 2-4 ustawy o MWC	Art. 64. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 63- 63c, sąd orzeka przepadek materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, amunicji, wyrobów pirotechnicznych, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Art. 30. 2. Organy kontroli drogowej, celnej i granicznej, w przypadku gdy przewożący materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego nie posiada zgody albo przewozi materiały innego rodzaju lub w innej ilości niż określone w zgodzie, dokonują zatrzymania tych materiałów. 3. Organ, który dokonał zatrzymania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zawiadamia o tym niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki, a także właściwego konsula państwa, z którego materiały te zostały wysłane lub do którego są wysyłane. 4. Sposób zatrzymania i postępowania z materiałami wybuchowymi przeznaczonymi do użytku cywilnego określają odrębne przepisy.	
Art. 19	W przypadku materiałów wybuchowych spełniających normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do	T	Art. 2c	Art. 2c. W przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym wyrobów pirotechnicznych,	

	których odniesienie opublikowano w <i> Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , zakłada się, że spełniają one zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w załączniku II i objęte tymi normami lub ich częściami.			spełniających wymagania norm zharmonizowanych lub części norm zharmonizowanych uznaje się, że te materiały i wyroby, spełniają wymagania bezpieczeństwa określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g, objęte tymi normami lub ich częściami.	
Art. 20	W celu oceny zgodności materiałów wybuchowych producent stosuje jedną z poniższych procedur określonych w załączniku III: a) badanie typu UE (moduł B) oraz, zależnie od wyboru producenta, jeden z następujących modułów: (i) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2); (ii) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D); (iii) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu (moduł E); (iv) zgodność z typem w oparciu o weryfikację produktu (moduł F); b) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G).	T	Art. 2f ust. 2	Art. 2f. 2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 1: 1) badanie typu UE (moduł B) oraz zależnie od wyboru producenta, jeden z następujących modułów: a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2), b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E), d) zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyrobu (moduł F), albo też 2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G).	
Art. 21 ust. 1	1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie zasadniczych wymagań bezpieczeństwa określonych w załączniku II.	T	Art. 2d ust. 1 pierwsze zdanie	Art. 2d. 1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymagań określonych w ustawie (...).	
Art. 21 ust. 2	2. Układ deklaracji zgodności UE jest zgodny ze wzorem określonym w załączniku IV, zawiera ona elementy określone w odpowiednich modułach opisanych w załączniku III oraz jest stale aktualizowana. Deklaracja jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym materiał wybuchowy wprowadza się do obrotu lub udostępnia na rynku.	T	§ 13 ust. 1 rozp. MR dot. MWC	§ 13. Deklaracja zgodności UE dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zawiera, umieszczone we wskazanej kolejności, elementy składowe: 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii; 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela; 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta; 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu; 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o	

			Art. 2d ust. 2-3	spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach; 6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych; 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu; 8) informacje dodatkowe; 9) informacja w czym imieniu deklaracja zgodności została podpisywana; 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności. Art. 2d. 2. Deklarację zgodności UE tłumaczy na język polski podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu lub udostępnił na polskim rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, jeżeli została ona sporządzona w innym języku. 3. Deklaracja zgodności UE musi być zgodna z aktualnym stanem prawnym i faktycznym.	
Art. 21 ust. 3	3. Jeżeli dany materiał wybuchowy podlega więcej niż jednemu aktowi prawa Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządzana jest jedna deklaracja zgodności UE odnosząca się do wszystkich takich aktów prawa Unii. W deklaracji takiej wskazane są odpowiednie akty prawa Unii, włącznie z odniesieniem do ich publikacji.	T	Art. 2d ust. 1 drugie zdanie	2d. 1. (...). Jeżeli zastosowanie ma ustawa i inne akty unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, sporządza się pojedynczą deklarację zgodności zawierającą wszystkie informacje konieczne do zidentyfikowania unijnego prawodawstwa, do którego deklaracja się odnosi wraz ze wskazaniem miejsc ich publikacji.	
Art. 21 ust. 4	4. Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność materiału wybuchowego z wymaganiami określonymi w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 2d ust. 4	Art. 2d. 4. Przez sporządzenie i podpisanie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego, z wymaganiami ustawy.	
Art. 22	Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.	T	Art. 2e ust. 2 + Rozp. 765	Art. 2e. 2. Domniemywa się, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w tym wyrób pirotechniczny, na którym umieszczono oznakowanie CE, i dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań, jest zgodny z wymaganiami ustawy.	
Art. 23 ust. 1	1. Oznakowanie CE umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały na materiałach wybuchowych. Jeżeli nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter materiału wybuchowego, umieszcza się je na opakowaniu oraz na dołączonych dokumentach.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 4 lit. a oraz pkt 5	Art. 62v. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego... jest obowiązany do: (...) 4) (...) a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwały, (...) 5) w przypadku gdy umieszczenie oznakowania, numeru lub znaków, o których mowa w pkt 4, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, umieszczenia oznakowania, numeru lub znaków na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;	

Art. 23 ust. 2	2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem materiału wybuchowego do obrotu.	T	Art. 62v ust. 2	2. Obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-11 [w tym umieszczenie oznakowania CE], producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego wykonuje przed wprowadzeniem tego materiału do obrotu.	
Art. 23 ust. 3	3. Za oznakowaniem CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli jednostka ta jest zaangażowana na etapie kontroli produkcji. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka lub producent albo jego upoważniony przedstawiciel, według wskazań jednostki notyfikowanej.	T	Art. 30 ust. 3 Ustawa o SOZ Art. 62v ust. 1 pkt 4 lit. b	Art. 30. 3. W przypadkach określonych w przepisach szczególnych, po przeprowadzeniu oceny zgodności, za oznakowaniem CE i dodatkowym oznakowaniem metrologicznym podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która uczestniczyła w ocenie zgodności. Art. 62v.1. Producent „materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego... jest obowiązany do: (...) b) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji umieszczonego za oznakowaniem CE według wskazań tej jednostki, jeżeli numeru identyfikacyjnego nie umieściła wcześniej sama jednostka notyfikowana,	
Art. 23 ust. 4	4. Za oznakowaniem CE oraz, w stosownych przypadkach, za numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej można umieścić wszelkiego rodzaju znaki wskazujące na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 4 lit. c	Art. 62v. 1. Producent „materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego... jest obowiązany do: (...) c) w stosownych przypadkach znaków wskazujących na szczególne zagrożenie lub zastosowanie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego;	
Art. 23 ust. 5	5. W przypadku materiałów wybuchowych wyprodukowanych na własny użytek, materiałów wybuchowych transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub w ruchomych jednostkach produkcji materiałów wybuchowych w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego oraz materiałów wybuchowych wyprodukowanych w miejscu wykonywania prac z użyciem materiałów wybuchowych i ładowanych bezpośrednio po wyprodukowaniu (tzw. produkcja <i>in situ</i>) oznakowanie CE należy umieścić na dołączonych dokumentach.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 8 oraz ust. 3 pkt 4	Art. 62v. 1. Producent „materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego... jest obowiązany do: (...) 8) w przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego transportowanych i dostarczanych bez opakowania lub na ciężarówkach z zamontowanymi pompami w celu bezpośredniego wyładowania do otworu strzałowego - umieszczenia na dokumentach towarzyszących oznakowania CE 3. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą <i>in situ</i> jest obowiązany do: (...) 4) w przypadku wykazania zgodności wytwarzanego materiału wybuchowego metodą <i>in situ</i> z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE, i umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących;	
Art. 23 ust. 6	6. Państwa członkowskie opierają się na istniejących mechanizmach w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku nieprawidłowego stosowania tego oznakowania.	T	Art. 65c ust. 1-2 Art. 65d	Art. 65c. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiały lub wyroby zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.	

				2. Producent, który wytwarza materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i> zgodne z wymaganiami, bez umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65d. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, z umieszczonym oznakowaniem CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiał lub wyrób niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa z umieszczonym oznakowaniem CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.	
Art. 24	Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki upoważnione do wykonywania zadań w zakresie oceny zgodności w charakterze stron trzecich na podstawie niniejszej dyrektywy.	T	Art. 29 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 29. 1. Notyfikacji autoryzowanych jednostek oceniających zgodność dokonuje właściwy minister.	
Art. 25 ust. 1	1. Państwa członkowskie wyznaczają jeden organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym w odniesieniu do zgodności z art. 30.	T	Art. 38 ust. 1 Art. 1 ust. 1 pkt 5 Ustawa o SOZ	Art. 38. 1. Polskie Centrum Akredytacji jest krajową jednostką akredytującą. Art. 1. 1. Ustawa określa: (...) 5) zadania Polskiego Centrum Akredytacji jako krajowej jednostki akredytującej w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;	
Art. 25 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena oraz monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz zgodnie z nimi.	N		Przepis fakultatywny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 26 ust. 1	1. Organ notyfikujący jest powoływany w taki sposób, by nie dochodziło do konfliktu interesów między organem notyfikującym a jednostkami oceniającymi zgodność.	T	Art. 28 Ustawa SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, która spełnia następujące kryteria: 1) jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej; 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; 3) posiada środki niezbędne do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności oraz posiada dostęp do wszelkich	
Art. 26 ust. 2	2. Organ notyfikujący musi być zorganizowany i funkcjonować w sposób zapewniający obiektywność i bezstronność jego działalności.				
Art. 26 ust. 3	3. Organ notyfikujący musi być zorganizowany w sposób zapewniający, iż każda decyzja dotycząca notyfikowania jednostki oceniającej zgodność jest podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.				
Art. 26 ust. 4	4. Organ notyfikujący nie może oferować ani podejmować żadnych działań pozostających w gestii jednostek oceniających zgodność, ani świadczyć usług doradczych na zasadach				

	komercyjnych lub w konkurencji z innymi podmiotami.			niezbędnych urządzeń lub obiektów; 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności; 5) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w wysokości odpowiedniej dla ryzyka związanego z prowadzoną działalnością; 6) jej kierownictwo i pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywanych zadań; 7) bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie odpowiedniego prawodawstwa unijnego lub zapewnia informowanie o tej działalności swoich pracowników, traktując dokumenty i decyzje opracowywane w wyniku prac grupy koordynującej jednostki notyfikowane jako ogólne wytyczne; 8) spełnia dodatkowe kryteria określone w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub w przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 11; 9) dysponuje przejrzystymi i powtarzalnymi procedurami oraz opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, procedurami, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w ramach notyfikacji od wszelkiej innej działalności, a także procedurami służącymi prowadzeniu działalności przy uwzględnieniu wielkości, sektora, struktury przedsiębiorstw, stopnia złożoności technologii wytwarzania danego wyrobu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego.	
Art. 26 ust. 5	5. Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje.				
Art. 26 ust. 6	6. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje do właściwego wykonywania jego zadań.				
Art. 27	Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność i monitorowania jednostek notyfikowanych oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 28 ust. 1	1. Do celów notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełniać wymagania określone w ust. 2-11.	T	Art. 21 ust. 4 pkt 1-3 Ustawa o SOZ	Art. 21. 4. Jednostka oceniająca zgodność powinna spełniać wymagania określone w: 1) właściwej normie zharmonizowanej; 2) dokumentach potwierdzających spełnienie dodatkowych wymagań wynikających z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, o ile mają zastosowanie; 3) dokumentach właściwych dla akredytacji danego rodzaju jednostek oceniających zgodność, które zostały przyjęte przez jednostkę uznaną na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.	

Art. 28 ust. 2	2. Jednostka oceniająca zgodność jest powołana na podstawie prawa krajowego danego państwa członkowskiego i posiada osobowość prawną.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 1 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, która spełnia następujące kryteria: 1) jest osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;	
Art. 28 ust. 3	3. Jednostka oceniająca zgodność musi być osobą trzecią, niezależną od organizacji lub materiału wybuchowego, który ocenia.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; (...)	
Art. 28 ust. 4	4. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami materiałów wybuchowych, ani przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie wyklucza to używania materiałów wybuchowych, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, ani używania materiałów wybuchowych do celów prywatnych. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, produkcję lub konstruowanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, używanie lub konserwację materiałów wybuchowych ani nie reprezentują stron zaangażowanych w taką działalność. Nie mogą oni angażować się w działalność, która może zagrozić niezależności ich osądów lub ich rzetelności w działalności z zakresu oceny zgodności, której dotyczy notyfikacja. Dotyczy to w szczególności usług doradczych. Jednostka oceniająca zgodność zapewnia, by działalność jej podwykonawców lub spółek zależnych nie wpływała na poufność, obiektywizm ani bezstronność jej działalności związanej z oceną zgodności.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 i 6 Ustawa o SOZ Art. 33 ust. 1 pierwsze zdanie Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; 6) jej kierownictwo i pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania zadań; Art. 33. 1 W przypadku gdy jednostka notyfikowana powierza wykonanie określonych czynności związanych z oceną zgodności innemu podmiotowi, zapewnia ona, aby podmiot ten spełniał wymagania określone w art. 28 ust. 1, oraz informuje właściwego ministra o powierzeniu tych czynności. (...)	
Art. 28 ust. 5	5. Jednostka oceniająca zgodność i jej pracownicy wykonują zadania związane z oceną zgodności z najwyższą rzetelnością, posiadają konieczne kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie oraz nie są poddawani żadnym naciskom ani zachętom,	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 i 4 Ustawa	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za	

	zwłaszcza finansowym, mogącym wpływać na ich osąd lub wyniki działań z zakresu oceny zgodności, w szczególności ze strony osób lub grup osób mających interes w wynikach danej działalności.		o SOZ	realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzania do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; (...) 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności;	
Art. 28 ust. 6	6. Jednostka oceniająca zgodność musi mieć zdolność do realizacji wszystkich zadań związanych z oceną zgodności przydzielonych jej na mocy załącznika III, do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność. Przez cały czas i dla każdej procedury oceny zgodności oraz każdego rodzaju lub każdej kategorii materiałów wybuchowych będących przedmiotem notyfikacji dana jednostka oceniająca zgodność musi dysponować niezbędnymi: a) pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności; b) opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, gwarantującymi przejrzystość i powtarzalność tych procedur; jednostka ma odpowiednią politykę i stosowne procedury, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w ramach notyfikacji od wszelkiej innej działalności; c) procedurami służącymi prowadzeniu działalności przy należyтым uwzględnieniu wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym ono działa, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii danego produktu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego. Jednostka oceniająca zgodność musi posiadać środki niezbędne do prawidłowej realizacji czynności o charakterze technicznym i administracyjnym z zakresu oceny zgodności oraz ma dostęp do wszystkich niezbędnych urządzeń lub obiektów.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 3 i 4 Ustawa o SOZ Art. 33 ust. 1 drugie zdanie Ustawa o SOZ Art. 2f ust. 2 Art. 30 ust. 2	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 3) posiada środki niezbędne do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności oraz posiada dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów; 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności; Art. 33. 1. (...) Jednostka notyfikowana zachowuje zdolność do samodzielnej realizacji jej zadań związanych z oceną zgodności. Art. 2f. 2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 1: 1) badanie typu UE (moduł B) oraz zależnie od wyboru producenta, jeden z następujących modułów: a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2), b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E), d) zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyrobu (moduł F), albo też 2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G). Art. 30. 2. Jednostki notyfikowane przeprowadzają ocenę zgodności z zachowaniem proporcjonalności obciążeń	

			Ustawa o SOZ	administracyjnych i finansowych dla podmiotów gospodarczych do wielkości, sektora działalności i struktury tych podmiotów, stopnia złożoności technologii wykorzystywanych przy produkcji oraz charakteru procesu produkcyjnego, przestrzegając przy tym jednak odpowiedniego rygoru i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności wyrobu z wymaganiami.	
Art. 28 ust. 7	7. Pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności muszą posiadać: a) gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe, obejmujące całą działalność związaną z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji; b) dostateczną znajomość wymagań dotyczących ocen, które wykonują, oraz odpowiednie uprawnienia do dokonywania takich ocen; c) odpowiednią znajomość i zrozumienie zasadniczych wymagań bezpieczeństwa określonych w załączniku II, mających zastosowanie norm zharmonizowanych oraz stosownych przepisów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i przepisów krajowych; d) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, zapisów i sprawozdań dokumentujących wykonanie ocen.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 4 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności;	
Art. 28 ust. 8	8. Gwarantuje się bezstronność jednostki oceniającej zgodność, jej ścisłego kierownictwa i pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności. Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki oceniającej zgodność oraz jej pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności nie może zależeć od liczby przeprowadzonych ocen ani od ich wyników.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawa SOZ Art. 37 ust 2 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; Art. 37. 2. Akredytowana jednostka własne spełnia następujące wymagania: (...) 2) jednostka i jej pracownicy posiadają wyznaczone miejsce w strukturze organizacyjnej, oraz posługują się takimi metodami sprawozdawczości w ramach organizacji macierzystej, które zapewniają jej bezstronność i dowodzą tej bezstronności wobec krajowej jednostki akredytującej;	
Art. 28 ust. 9	9. Jednostka oceniająca zgodność zawiera umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 5 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 5) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w wysokości odpowiedniej dla ryzyka związanego z prowadzoną działalnością; (...)	

Art. 28 ust. 10	10. Pracownicy jednostki oceniającej zgodność dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania swych zadań na podstawie załącznika III lub wszelkich przepisów prawa krajowego w danym zakresie, nie dotyczy to jednak stosunków z właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym realizowane są zadania. Prawa własności podlegają ochronie.	T	Art. 28 ust. 1 pkt. 6 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 6) jej kierownictwo i pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych w trakcie wykonywanych zadań;	
Art. 28 ust. 11	11. Jednostka oceniająca zgodność bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie odpowiedniego unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, lub zapewnia informowanie swoich pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności o tej działalności, a decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy traktuje jak ogólne wytyczne.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 7 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 7) bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie odpowiedniego prawodawstwa unijnego lub zapewnia informowanie o tej działalności swoich pracowników, dokumenty i decyzje opracowywane w wyniku prac grupy koordynującej jednostki notyfikowane traktując jako ogólne wytyczne;	
Art. 29	Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , lub w ich częściach, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 28 w zakresie, w jakim odpowiednie normy zharmonizowane obejmują te wymagania.	T	Art. 28 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 28. 2. Domniemywa się, że jednostka oceniająca zgodność spełnia kryteria określone w ust. 1, jeśli spełnia w odpowiadającym im zakresie kryteria określone w odpowiednich normach zharmonizowanych lub ich częściach.	
Art. 30 ust. 1	1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca podwykonanie określonych zadań związanych z oceną zgodności lub korzysta z usług spółki zależnej, zapewnia, aby podwykonawca lub spółka zależna spełniała wymagania określone w art. 28, oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.	T	Art. 33 ust. 1 pierwsze zdanie Art. 33 ust. 2-4 Ustawa o SOZ	Art. 33. 1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana powierza wykonanie określonych czynności związanych z oceną zgodności innemu podmiotowi, zapewnia ona, aby podmiot ten spełniał wymagania określone w art. 28 ust. 1, oraz informuje właściwego ministra o powierzeniu tych czynności. (...) 2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podmioty, o których mowa w ust. 1, niezależnie od tego, gdzie mają one siedzibę. 3. Wykonywanie czynności może być powierzane podmiotom, o których mowa w ust. 1 wyłącznie za zgodą podmiotu zlecającego ocenę zgodności. 4. Jednostka notyfikowana jest obowiązana przechowywać i udostępniać na żądanie właściwego ministra, dokumenty potwierdzające spełnianie przez podmioty, o których mowa w ust. 1 wymagań określonych w art. 27 ust. 1 oraz dokumenty dotyczące prac wykonanych przez te podmioty.	
Art. 30 ust. 2	2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich siedziba.	T			
Art. 30 ust. 3	3. Działalność może być zlecana podwykonawcom lub wykonywana przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.	T			
Art. 30 ust. 4	4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz prac wykonywanych przez podwykonawcę lub spółkę zależną na mocy załącznika III.	T			
Art. 31 ust. 1	1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.	T	Art. 27 ust. 1-2 Ustawa o SOZ	Art. 27. 1. Autoryzacji dokonuje minister albo kierownik urzędu centralnego właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności, zwany dalej „właściwym ministrem”, w drodze decyzji administracyjnej. 2. Autoryzacja jest udzielana na wniosek jednostki oceniającej zgodność.	

Art. 31 ust. 2	2. Do wniosku o notyfikację załącza się opis działań związanych z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz materiału wybuchowego lub materiałów wybuchowych, w odniesieniu do których dana jednostka uważa się za kompetentną, jak również ewentualny certyfikat akredytacji wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymagania ustanowione w art. 28.	T	Art. 27 ust. 3 pkt 1-3 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 27. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 zawiera: 1) nazwę jednostki oceniającej zgodność ubiegającej się o autoryzację, jej siedzibę i adres; 2) numer w rejestrze właściwym dla jednostki oceniającej zgodność; 3) określenie zakresu autoryzacji. 4. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 27 ust. 1 i 3.	
Art. 31 ust. 3	3. Jeżeli jednostka oceniająca zgodność nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie dowody w formie dokumentów, konieczne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania jej zgodności z wymaganiami ustanowionymi w art. 28.	N			Zgodnie z art. 27 ust. 3. Ustawy SOZ w prawie polskim przyjęto rozwiązanie iż, „Autoryzacja jest udzielana pod warunkiem posiadania akredytacji i w zakresie odpowiadającym posiadanej akredytacji.” Warunek ten nie dotyczy jednostek administracji rządowej wykonujących w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej czynności związane z prawną kontrolą metrologiczną przyrządów pomiarowych na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069).
Art. 32 ust. 1	1. Organ notyfikujący może notyfikować wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymagania ustanowione w art. 28.	T	Art. 28 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 27. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...)	
Art. 32 ust. 2	2. Organ notyfikujący notyfikuje jednostki oceniające zgodność Komisji i pozostałym państwom członkowskim z wykorzystaniem systemu notyfikacji elektronicznej, opracowanego i zarządzanego przez Komisję.	T	Art. 62 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 62. 1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz informacje o zastosowanych środkach administracyjnych wraz z ich uzasadnieniem.	
Art. 32 ust. 3	3. Do notyfikacji załącza się wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, materiału wybuchowego lub materiałów wybuchowych będących przedmiotem notyfikacji oraz stosowne poświadczenie kompetencji.	T	Art. 27 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 27. 4. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3.	
Art. 32 ust. 4	4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 31 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim niezbędne dokumenty potwierdzające kompetencję jednostki oceniającej zgodność oraz wprowadzone ustalenia	N			Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia WE Nr 765/2008 kwestia obligatoryjności posiadania przez jednostkę ubiegającą się o status jednostki notyfikowanej akredytacji

	gwarantujące, że jednostka ta będzie regularnie monitorowana i będzie nadal spełniać wymagania określone w art. 28.				pozostaje w gestii państwa członkowskiego. W Polsce, zgodnie z art. 27 ust. 3. autoryzacja jest udzielana pod warunkiem posiadania akredytacji i w zakresie odpowiadającym posiadanej akredytacji. Warunek ten nie dotyczy jednostek administracji rządowej wykonujących w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej czynności związane z prawną kontrolą metrologiczną przyrządów pomiarowych na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069).
Art. 32 ust. 5	5. Dana jednostka może wykonywać działania jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja i pozostałe państwa członkowskie nie zgłoszą zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji, w przypadku niekorzystania z akredytacji. Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną dla celów niniejszej dyrektywy.	T	Art. 29 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 29. 2. Jednostka oceniająca zgodność może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej pod warunkiem, że Komisja Europejska i pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, a w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji w przypadku jednostek, które nie posiadają akredytacji	
Art. 32 ust. 6	6. Organ notyfikujący powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich kolejnych zmianach w notyfikacji.	T	Art. 29 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 29. 4. W przypadku gdy jednostce notyfikowanej autoryzacja została zawieszona, jej zakres został ograniczony lub autoryzacja została cofnięta, właściwy minister odpowiednio zawiesza notyfikację, ogranicza jej zakres lub cofa notyfikację i o podjętej decyzji niezwłocznie informuje Komisję Europejską oraz państwa członkowskie Unii Europejskiej.	
Art. 33 ust. 1	1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny. Komisja przydziela jeden numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych unijnych aktów prawnych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 33 ust. 2	2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszej dyrektywy, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji. Komisja zapewnia bieżącą aktualizację tego wykazu.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 34 ust. 1	1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdzi lub otrzyma informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania określone w art. 28 lub nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, w zależności od sytuacji oraz w zależności od wagi naruszenia wymagań lub niewypełnienia	T	Art. 29 ust. 5 Ustawa o SOZ	Art. 29. 5. W przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną oceniającą zgodność, a także ograniczenia, zawieszenia lub cofnięcia notyfikacji takiej jednostce, właściwy minister podejmuje działania w celu zapewnienia, aby realizowane przez tę jednostkę zadania z zakresu oceny zgodności zostały przejęte przez inną jednostkę notyfikowaną lub żeby organy	

	obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.			nadzoru rynku miały dostęp do informacji i dokumentów związanych z realizacją tych zadań.	
Art. 34 ust. 2	2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji albo w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo członkowskie podejmuje właściwe środki w celu zapewnienia, aby sprawy tej jednostki były prowadzone przez inną jednostkę notyfikowaną lub żeby były one dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.	T			
Art. 35 ust. 1	1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej albo dalszego spełniania przez tę jednostkę nałożonych na nią wymagań i wykonywania swych obowiązków.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 35 ust. 2	2. Na żądanie Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki notyfikowanej.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 35 ust. 3	3. Komisja zapewnia poufne traktowanie wszystkich szczególnie chronionych informacji uzyskanych w trakcie dochodzenia.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 35 ust. 4	4. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, przyjmuje akt wykonawczy wzywający notyfikujące państwo członkowskie do podjęcia koniecznych środków naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zachodzi taka potrzeba.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 36 ust. 1	1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają ocenę zgodności zgodnie z procedurami oceny zgodności określonymi w załączniku III.	T	Art. 2f ust. 2	Art. 2f. 2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyłączeniem wyrobów pirotechnicznych, poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 1: 1) badanie typu UE (moduł B) oraz zależnie od wyboru producenta, jeden z następujących modułów: a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2), b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E), d) zgodność z typem w oparciu o weryfikację wyrobu (moduł F), albo też 2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G).	

Art. 36 ust. 2 pierwszy akapit	2. Oceny zgodności dokonuje się z zachowaniem proporcji, unikając przy tym zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Jednostki oceniające zgodność wykonują swe zadania, należycie uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym ono działa, i jego strukturę, stopień złożoności technologii produktu oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.	T	Art. 30 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 30. 2. Jednostki notyfikowane przeprowadzają ocenę zgodności z zachowaniem proporcjonalności obciążeń administracyjnych i finansowych dla podmiotów gospodarczych do wielkości, sektora działalności i struktury tych podmiotów, stopnia złożoności technologii wykorzystywanych przy produkcji oraz charakteru procesu produkcyjnego, przestrzegając przy tym jednak odpowiedniego rygoryzmu i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności wyrobu z wymaganiami.	
Art. 36 ust. 2 drugi akapit	Jednostki oceniające zgodność przestrzegają przy tym jednak stopnia rygoryzmu i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności materiału wybuchowego z niniejszą dyrektywą	T			
Art. 36 ust. 3	3. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdzi, że producent nie spełnił zasadniczych wymagań bezpieczeństwa ustanowionych w załączniku II lub w odpowiednich normach zharmonizowanych lub innych specyfikacjach technicznych, wzywa ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu zgodności.	T	Art. 31 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 31. 1. Jeżeli podczas przeprowadzania oceny zgodności jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnia wymagań określonych bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub w przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 11, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu. W razie niepodjęcia środków naprawczych lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu.	
Art. 36 ust. 4	4. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu jednostka notyfikowana stwierdzi, że materiał wybuchowy przestał spełniać wymagania, wzywa ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych i zawiesza lub cofa wydany certyfikat, jeżeli zachodzi taka konieczność.	T	Art. 31 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 31. 2. Jeżeli po wydaniu certyfikatu jednostka notyfikowana stwierdza, że wyrób przestał spełniać wymagania, cofa albo zawiesza wydany certyfikat i zobowiązuje producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych. W razie niepodjęcia środków naprawczych, lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza albo cofa wydany certyfikat.	
Art. 36 ust. 5	5. Jeżeli środki naprawcze nie zostały podjęte lub nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana, stosownie do sytuacji, ogranicza, zawiesza lub cofa wszystkie certyfikaty.	T			
Art. 37	Państwa członkowskie zapewniają dostępność procedury odwoławczej od decyzji jednostek notyfikowanych.	T	Art. 32 ust. 1-4 Ustawa o SOZ	Art. 32. 1. Jednostka notyfikowana zapewnia możliwość odwołania od decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 3-5. Złożenie odwołania nie może pociągać za sobą działań dyskryminujących ze strony jednostki. 2. Jednostka notyfikowana określa i udostępnia zainteresowanym podmiotom procedurę postępowania z odwołaniami. 3. Odwołanie może zostać złożone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Jednostka notyfikowana może określić dłuższy termin na złożenie odwołania. 4. Jednostka notyfikowana zapewnia, że osoby rozpatrujące odwołanie nie brały udziału w podejmowaniu decyzji, której odwołanie dotyczy.	

Art. 38 ust. 1	1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący: a) o odmowie wydania, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów; b) o wszelkich okolicznościach wpływających na zakres lub warunki notyfikacji; c) o każdym przypadku żądania przez organy nadzoru rynku informacji o działaniach związanych z oceną zgodności; d) na żądanie, o wykonywanych działaniach związanych z oceną zgodności będących przedmiotem ich notyfikacji oraz o innych wykonywanych zadaniach, w tym o działalności transgranicznej i podwykonawstwie.	T	Art. 34 ust. 1 pkt 1-4 Ustawa o SOZ	Art. 34. 1. Jednostki notyfikowane niezwłocznie informują właściwego ministra: 1) o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów jak również o wyrobach, których dotyczą; 2) o wszelkich okolicznościach, które mogą mieć negatywny wpływ na spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 28; 3) o każdym przypadku żądania informacji na temat działalności w zakresie oceny zgodności, które otrzymały od organów nadzoru rynku; 4) na żądanie, o realizowanych przez nie działaniach związanych z przeprowadzaniem oceny zgodności w zakresie posiadanej notyfikacji oraz o innych realizowanych zadaniach w tym o działalności transgranicznej.	
Art. 38 ust. 2	2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym notyfikowanym na mocy niniejszej dyrektywy jednostkom prowadzącym podobną działalność w zakresie oceny zgodności tych samych materiałów wybuchowych istotne informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi wynikami oceny zgodności, a na żądanie również na temat kwestii związanych z wynikami pozytywnymi.	T	Art. 34 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 34. 2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom notyfikowanym prowadzącym działalność w zakresie oceny zgodności w stosunku do takich samych rodzajów wyrobów informacje na temat przyczyn negatywnych wyników oceny zgodności, a na żądanie, również o okolicznościach, które zdecydowały o wyniku pozytywnym oceny zgodności.	
Art. 39	Komisja zapewnia organizację wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę notyfikacji.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 40	Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację odpowiedniej koordynacji i współpracy jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszej dyrektywy, w formie sektorowej grupy jednostek notyfikowanych. Państwa członkowskie zapewniają udział notyfikowanych przez nie jednostek w pracach tej grupy bezpośrednio lub przez wyznaczonych przedstawicieli.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 41 pierwszy akapit	Art. 16-29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 mają zastosowanie do materiałów wybuchowych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 41 drugi akapit	Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby materiały wybuchowe mogły być wprowadzane do obrotu tylko wówczas, gdy odpowiednio przechowywane i używane zgodnie z przeznaczeniem nie zagrażają zdrowiu lub bezpieczeństwu osób.	T	Art. 5 Ustawy o MWC	Art. 5. Przy nabywaniu, przechowywaniu i używaniu materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, a także prowadzeniu prac badawczych przy ich użyciu należy zapewnić bezpieczeństwo życia i zdrowia ludzi, mienia oraz środowiska	

Art. 42 ust. 1 pierwszy akapit	1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają dostateczne powody, by sądzić, że dany materiał wybuchowy stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla mienia lub środowiska, dokonują one oceny obejmującej dany materiał wybuchowy pod kątem spełnienia wszystkich odnośnych wymagań określonych w niniejszej dyrektywie. Zainteresowane podmioty gospodarcze, w razie konieczności, współpracują w tym celu z organami nadzoru rynku.	T	Art. 72 ust. 1 Ustawa o SOZ Art. 66 Ustawa o SOZ	Art. 72. 1. W celu stwierdzenia, czy wyrób spełnia wymagania lub stwarza zagrożenie, organ nadzoru rynku może poddać go badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie. Art. 66. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób spełnia wymagania lub stwarza zagrożenie, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielania informacji na uzasadnione żądanie organu nadzoru rynku prowadzącego kontrolę.	
Art. 42 ust. 1 drugi akapit	Jeśli w toku oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, organy nadzoru rynku stwierdzą, że materiał wybuchowy nie spełnia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, niezwłocznie wzywają zainteresowany podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich odpowiednich działań naprawczych w celu doprowadzenia materiału wybuchowego do zgodności z tymi wymaganiami lub do wycofania materiału wybuchowego z obrotu lub odzyskania go w wyznaczonym przez nie rozsądnym terminie, stosownym do charakteru zagrożenia. Organy nadzoru rynku powiadamiają odpowiednią jednostkę notyfikowaną.	T	Art. 84 ust. 2 pkt 1-6 Ustawa o SOZ Art. 75 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 84. 2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań albo wyrób nie spełnia wymagań i stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub stwarzanego zagrożenia, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach i stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: 1) nakazać usunięcie niezgodności; 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; 3) zakazać udostępniania wyrobu; 4) nakazać odzyskanie wyrobu; 5) nakazać zniszczenie wyrobu; 6) nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i stwarzanym zagrożeniu, określając termin i sposób powiadomienia Art. 75. 2. Organ nadzoru rynku informuje jednostkę notyfikowaną która przeprowadzała ocenę zgodności o stwierdzeniu niespełniania wymagań lub stwarzaniu zagrożenia przez wyrób.	
Art. 42 ust. 1 trzeci akapit	Do środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zastosowanie ma art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 42 ust. 2	2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się wyłącznie do terytorium państwa, w którym prowadzą nadzór, informują one Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.	T	Art. 62 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 62. 1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz informacje o zastosowanych środkach	

				administracyjnych wraz z ich uzasadnieniem.	
Art. 42 ust. 3	3. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich odpowiednich działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych materiałów wybuchowych, które ten podmiot udostępnił na rynku w Unii.	T	Art. 13 pkt 13 Ustawa o SOZ Art. 16 pkt 11 Ustawa o SOZ Art. 17 pkt 6 Ustawa o SOZ	Art. 13. Producent ma obowiązek: (...) 13) niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami; Art. 16. Importer ma obowiązek: (...) 11) niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami; Art. 17. Dystrybutor ma obowiązek: (...) 6) zapewnić niezwłoczne podjęcie działań mających na celu doprowadzenie do zgodności lub wycofanie z obrotu, lub odzyskanie, gdy udostępniony na rynku wyrób jest niezgodny z wymaganiami;	
Art. 42 ust. 4	4. W przypadku gdy zainteresowany podmiot gospodarczy nie podejmuje odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania materiałów wybuchowych na rynku krajowym, wycofania danego materiału wybuchowego z obrotu lub odzyskania tego wyrobu. Organy nadzoru rynku przekazują niezwłocznie Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje na temat tych środków.	T	Art. 84 ust. 2 pkt 1-6 Ustawa o SOZ Art. 62 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 84. 2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań albo wyrób nie spełnia wymagań i stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub stwarzanego zagrożenia, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach i stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: 1) nakazać usunięcie niezgodności; 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; 3) zakazać udostępniania wyrobu; 4) nakazać odzyskanie wyrobu; 5) nakazać zniszczenie wyrobu; 6) nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i stwarzanym zagrożeniu, określając termin i sposób powiadomienia. Art. 62.1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym	

Art. 42 ust. 5	5. Informacje, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane konieczne do identyfikacji materiału wybuchowego niezgodnego z wymaganiami, informacje na temat pochodzenia materiału wybuchowego, charakteru domniemanej niezgodności i związanego z nią zagrożenia, rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez zainteresowany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku wskazują, czy brak zgodności wynika z którejkolwiek z następujących przyczyn: a) niespełnienia przez materiał wybuchowy wymagań związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem osób lub z ochroną mienia lub środowiska; lub b) niedostatków w normach zharmonizowanych przyznających domniemanie zgodności, o których mowa w art. 19.	T		wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz informacje o zastosowanych środkach administracyjnych wraz z ich uzasadnieniem.	
Art. 42 ust. 6	6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę na mocy niniejszego artykułu, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszystkich wprowadzonych środkach i przekazują wszelkie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danego materiału wybuchowego, którymi dysponują, a w przypadku gdy wyrażają sprzeciw wobec przyjętego środka krajowego, przedstawiają swoje zastrzeżenia.	T			
Art. 42 ust. 7	7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec środka tymczasowego wprowadzonego przez dane państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.	T	Ustawa o SOZ		W świetle obowiązujących w RP przepisów nie stosuje się pojęcia tzw. środków tymczasowych. Zastosowanie tu będą miały środki określone w art. 85 ustawy SOZ.
Art. 42 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne przyjęcie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego materiału wybuchowego, takich jak wycofanie materiału wybuchowego z obrotu.	T	Art. 84 ust. 2 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 84.2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: (...) 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu;	
Art. 43 ust. 1	1. W przypadku gdy po ukończeniu procedury określonej w art. 42 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środka wprowadzonego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środek taki jest sprzeczny z prawodawstwem Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający, czy dany środek jest uzasadniony, czy nie. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkow-	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

	skie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.				
Art. 43 ust. 2	2. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia wycofania niespełniającego wymagań materiału wybuchowego z obrotu na ich rynkach krajowych oraz informują o tym Komisję. W przypadku uznania krajowego środka za nieuzasadniony dane państwo członkowskie uchyla ten środek.	T	Art. 84 ust. 2 pkt 2 Ustawa o SOZ Art. 85 ust. 3 pkt 1-3 Ustawa o SOZ	Art. 84.2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: (...) 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; Art. 85. 3. Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli: 1) stwierdzi, że wyrób spełnia wymagania; 2) niezgodność wyrobu z wymaganiami została usunięta, wyrób został wycofany z obrotu, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach; 3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe. Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 43 ust. 3	3. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność materiału wybuchowego wynika z niedostatków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 42 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.	N			
Art. 44 ust. 1	1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny na mocy art. 42 ust. 1 państwo członkowskie stwierdzi, że materiał wybuchowy spełniający wymagania niniejszej dyrektywy mimo to stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub dla mienia lub środowiska, wzywa ono zainteresowany podmiot gospodarczy do wprowadzenia wszelkich odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby wprowadzany do obrotu materiał wybuchowy nie stwarzał tego zagrożenia, lub w celu wycofania go z obrotu lub jego odzyskania w wyznaczonym przez to państwo rozsądnym terminie, stosownym do charakteru zagrożenia.	T	Art. 85 ust. 4 pkt 1-6 ust. 5 Ustawa o SOZ	Art. 85. 4. Jeżeli stwierdzono, że wyrób spełnia wymagania, a mimo to stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: 1) nakazać usunięcie niezgodności; 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; 3) zakazać udostępniania wyrobu; 4) nakazać odzyskanie wyrobu; 5) nakazać zniszczenie wyrobu; 6) nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i stwarzanym zagrożeniu, określając termin i sposób powiadomienia. 5. Środki, o których mowa w ust. 4, stosuje się w zależności od stopnia powodowanego zagrożenia, mając na celu w szczególności usunięcie istniejącego zagrożenia dla życia i zdrowia konsumentów lub innych użytkowników wyrobu, a także zagrożenia dla mienia, środowiska oraz interesu publicznego.	

Art. 44 ust. 2	2. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych materiałów wybuchowych, które ten podmiot udostępnił na rynku w Unii.	T	Art. 62v ust. 1 pkt 13, Art. 62x ust. 1 pkt 11, Art. 62y ust. 1 pkt 4	Art. 62v. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, z wyjątkiem wytwarzanego materiału wybuchowego metodą <i>in situ</i> , jest obowiązany do: (...) 13) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych, w celu zapewnienia zgodności tego materiału, lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; Art. 62x.1. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego jest obowiązany do: (...) 11) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; Art. 62y. 1. Dystrybutor materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do: (...) 4) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych, w celu zapewnienia zgodności tego materiału lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;	
Art. 44 ust. 3	3. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Informacje obejmują wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane konieczne do identyfikacji danego materiału wybuchowego, informacje na temat jego pochodzenia i łańcucha dostaw, charakteru występującego zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych.	T	Art. 59 ust. 2 pkt 3 Ustawa o SOZ	Art. 59. 2. Do zadań prezesa UOKiK należy: (...) 3) przekazywanie innym krajowym organom nadzoru rynku, Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także organom celnym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie oraz o podjętych działaniach;	
Art. 44 ust. 4	4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja w drodze aktów wykonawczych podejmuje decyzję, czy dany środek krajowy jest uzasadniony, czy nie, oraz proponuje odpowiednie środki, o ile są one konieczne.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

	Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 3. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa osób lub ochroną mienia lub środowiska Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 49 ust. 4.				
Art. 44 ust. 5	5. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 45 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 42, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono zainteresowany podmiot gospodarczy do usunięcia danej niezgodności: a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub art. 23 niniejszej dyrektywy; b) nie umieszczono oznakowania CE; c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli jednostka taka jest zaangażowana na etapie kontroli produkcji, został umieszczony z naruszeniem art. 23 lub nie został umieszczony; d) nie sporządzono deklaracji zgodności UE; e) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób; f) dokumentacja techniczna jest niedostępna albo niekompletna; g) brak jest informacji, o których mowa w art. 5 ust. 5 lub art. 7 ust. 3, lub są one fałszywe lub niekompletne; h) nie są spełnione jakiegokolwiek inne wymagania administracyjne, o których mowa w art. 5 lub w art. 7.	T	Art. 75 ust. 3 Ustawa o SOZ	Art. 75. 3. W przypadku stwierdzenia niezgodności polegających na naruszeniu obowiązków, o których mowa w art. 13 i art. 16, organ nadzoru rynku może zwrócić się do podmiotu gospodarczego o usunięcie niezgodności oraz przedstawienie dowodów podjętych działań w określonym terminie.	
Art. 45 ust. 2	2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1, zainteresowane państwo członkowskie wprowadza wszelkie odpowiednie środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania materiału wybuchowego na rynku, lub zapewnienia jego wycofania z obrotu lub odzyskania.	T	Art. 75 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 75. 4. W przypadku nieprzedstawienia przez podmiot gospodarczy dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności, akta kontroli przekazuje się w celu wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.	
Art. 46	Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych, zgodnie z art. 47, aktualizując załącznik I w celu dostosowania go do zaleceń Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących transportu towarów niebezpiecznych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 47 ust. 1	1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

Art. 47 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 46, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 18 kwietnia 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 47 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 46, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 47 ust. 4	4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 47 ust. 5	5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 46 wchodzi w życie tylko wtedy, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 48	Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające techniczne uzgodnienia dotyczące stosowania art. 11, a w szczególności wzoru dokumentu do wykorzystywania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 49 ust. 3.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 49 ust. 1	1. Komisję wspomaga Komitet ds. Materiałów Wybuchowych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 49 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 49 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 49 ust. 4	4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

Art. 49 ust. 5	5. Komisja zasięga opinii komitetu w każdej sprawie, w odniesieniu do której wymagane są konsultacje z ekspertami branżowymi na mocy rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 lub innych przepisów unijnych. Komitet może ponadto badać wszelkie inne kwestie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy podniesione przez swego przewodniczącego lub przedstawiciela państwa członkowskiego, zgodnie z regulaminem komitetu.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 50	Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich egzekwowanie. Takie zasady mogą obejmować sankcje karne w przypadku poważnych naruszeń. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.	T	Art. 63 Art. 63a-b Art. 64 Art. 65 ust. 1 Art. 65a Art. 65b-65e Art. 65g-65k	Art. 63. Kto dokonuje przemieszczenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego bez wymaganej zgody, o której mowa w art. 24 albo przemieszczania amunicji bez wymaganej zgody, o której mowa w art. 37, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 3. Art. 63a. Kto nabywa, przechowuje lub używa materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, ust. 1 pkt 2 lit. a oraz ust. 1 pkt 3 lit. a, bez wymaganego pozwolenia lub koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Art. 63b. Kto wytwarza materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i>, bez wymaganego pozwolenia lub koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Art. 64. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 63-63c, sąd orzeka przepadek materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, amunicji lub wyrobów pirotechnicznych, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Art. 65. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 22, w zakresie przechowywania, posiadania lub używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i>, podlega karze grzywny. Art. 65a. Karom określonym w art. 63-63c i art. 65 podlega także ten, kto dopuszcza się czynów, o których mowa w tych przepisach, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Kary pieniężne Art. 65b. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, niezgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku te materiały lub wyroby, niezgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. 2. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą <i>in situ</i>, który nie zapewnia wytworzenia tego materiału zgodnie z	

				wymaganiami bezpieczeństwa, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Art. 65c. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiały lub wyroby zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. 2. Producent, który wytwarza materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i> zgodne z wymaganiami, bez umieszczenia oznakowania CE na dokumentach towarzyszących, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65d. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, z umieszczonym oznakowaniem CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiał lub wyrób niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa z umieszczonym oznakowaniem CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65e. 1. Producent wprowadzonego do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączenia do tego materiału instrukcji obsługi lub informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. 2. Producent wytwarzanego materiału wybuchowego metodą <i>in situ</i>, który nie dopełnia obowiązków w zakresie dołączenia do tego materiału instrukcji obsługi lub informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. 3. Importer wprowadzonego do obrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie zapewnienia, że do tego materiału dołączono instrukcję obsługi lub informację dotyczącą bezpieczeństwa, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. 4. Dystrybutor udostępnionego na rynku materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie sprawdzenia, że do tego materiału dołączono instrukcję obsługi lub informację dotyczącą bezpieczeństwa, w języku polskim, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. Art. 65g. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, wytwarzanego materiału wybuchowego metodą <i>in situ</i> lub wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie sporządzenia i przechowywania:	
--	--	--	--	---	--

				1) dokumentacji technicznej dotyczącej tego materiału lub wyrobu lub 2) deklaracji zgodności UE dotyczącej tego materiału lub wyrobu – podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. 2. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie: 1) zapewnienia sporządzenia przez producenta dokumentacji technicznej tego materiału lub wyrobu lub 2) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE tego materiału lub wyrobu lub 3) zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej tego materiału lub wyrobu – podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. Art. 65h. Upoważniony przedstawiciel producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ, który nie dopełnia obowiązków w zakresie przechowywania deklaracji zgodności UE lub dokumentacji technicznej tego materiału, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. Art. 65i. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 65b-65h, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie w sprawie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych. 2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, organ nadzoru rynku uwzględnia w szczególności: 1) stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy, 2) ilość lub liczbę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych, wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, niezgodnych z wymaganiami ustawy, 3) uprzednie naruszenie przepisów ustawy, 4) współpracę z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. 3. Organ nadzoru rynku może odstąpić od nałożenia kary, jeżeli podmiot gospodarczy, podlegający karze, przedstawił dowody potwierdzające: 1) usunięcie niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego; 2) wycofanie z obrotu tego materiału lub wyrobu; 3) odzyskanie tego materiału lub wyrobu; 4) zniszczenie tego materiału lub wyrobu; 5) powiadomienie użytkowników materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego o stwierdzonych niezgodnościach. Art. 65j. 1. Termin zapłaty kary wynosi 30 dni od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna.	
--	--	--	--	---	--

			Art. 36 ust. 1-3 ustawy koncesyj- nej Art. 39 ust. 1 ustawy koncesyj- nej	2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy organu nadzoru rynku, który ją wymierzył. 3. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli od dnia stwierdzenia popełnienia czynu, o którym mowa w art. 65b-65h, upłynęły 3 lata, licząc od końca roku, w którym czyn został popełniony. 4. Kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 3 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary. Art. 65k. 1. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa. 2. Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.13). 3. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”. Art. 36. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. 3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Art. 39. 1. Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega karze grzywny.	
Art. 51 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie mogą utrudniać udostępniania na rynku materiałów wybuchowych objętych dyrektywą 93/15/EWG zgodnych z niniejszą dyrektywą, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 20 kwietnia 2016 r.	T	Art. 7 projek- towanej ustawy	Art. 7. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, wprowadzone do obrotu przed dniem 20 kwietnia 2016 r. i spełniające wymagania określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, mogą być nadal udostępniane na rynku.	

Art. 51 ust. 2	2. Certyfikaty wydane na mocy dyrektywy 93/15/EWG zachowują ważność na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy	Art. 6. 1. Świadczenia badania typu WE i certyfikaty wydane przez jednostki notyfikowane w procedurze oceny zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przed dniem 20 kwietnia 2016 r. zachowują ważność.	
Art. 51 ust. 3	3. Dyrektywa Komisji 2008/43/WE z dnia 4 kwietnia 2008 r., określająca zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG system identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego ⁽¹⁴⁾ , ma zastosowanie do chwili zastąpienia jej przepisami przyjętymi na podstawie art. 15 niniejszej dyrektywy.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 52 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 19 kwietnia 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 2 pkt 2, 7-13 oraz 15-24, art. 3-10, art. 14 ust. 1, art. 15 i 16, art. 20 lit. a) ppkt (i), art. 21-27, art. 28 ust. 1-4, 6, 7, 10 i 11, art. 29-45, art. 50 i 51 oraz z załącznikami III i IV. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków. Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 20 kwietnia 2016 r. Przyjmowane przez państwa członkowskie środki zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Środki te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	T	Art. 11 ust. 1 projektowanej ustawy Art. 12 projektowanej ustawy	Art. 11. 1. W zakresie dotyczącym materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego przepisy art. 2b-2d, art. 63a, art. 64 i 65a, art. 65b ust. 1, art. 65c ust. 1, art. 65d, art. 65g oraz art. 65i-65k ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 20 kwietnia 2016 r. Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r., z wyjątkiem: art. 1 pkt 3 w zakresie art. 2f ust. 2 oraz art. 2g ust. 1, pkt 5-24, pkt 30 w zakresie art. 62v-62zd, pkt 31, pkt 32 w zakresie art. 63b, pkt 34 i pkt 36 w zakresie art. 65b ust. 2, art. 65c ust. 2, art. 65e, art. 65h, art. 2, art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7, art. 9 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 10, które wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r.	
Art. 52 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 53	Dyrektywa 93/15/EWG, zmieniona rozporządzeniami wymienionymi w załączniku V część A, oraz dyrektywa 2004/57/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 20 kwietnia 2016 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku V część B. Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

Art. 54	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Art. 1, art. 2 pkt 1, 3-6 i 14, art. 11, 12 i 13, art. 14 ust. 2, art. 17-19, art. 20 lit. a) ppkt (ii)-(iv) i lit. b), art. 28 ust. 5, 8 i 9, art. 46, 47, 48 i 49 oraz załączniki I, II, V i VI stosuje się od dnia 20 kwietnia 2016 r.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 55	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Załącznik I	ARTYKUŁY UZNANE W ODPOWIEDNICH ZALECENIACH ONZ ZA WYROBY PIROTECHNICZNE LUB AMUNICJĘ (tabela)	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Załącznik II część I ust. 1	1. Wszystkie materiały wybuchowe muszą być zaprojektowane, wytworzone i dostarczone w taki sposób, aby stwarzały jak najmniejsze zagrożenie dla ludzkiego życia i zdrowia oraz nie powodowały szkód materialnych i środowiskowych w normalnych, przewidywalnych warunkach, szczególnie w odniesieniu do przepisów bezpieczeństwa i standardowych praktyk do momentu ich wykorzystania.	T	§ 2 ust. 1 rozp. MR ws. MWC	§ 2. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego należy zaprojektować, wykonać i dostarczyć w taki sposób, aby w przewidywanym okresie ich używania, w normalnych i przewidywalnych warunkach, stwarzały jak najmniejsze zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska.	
Załącznik II część I ust. 2	2. Wszystkie materiały wybuchowe muszą osiągnąć właściwości użytkowe określone przez producenta w celu zapewnienia jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa i niezawodności.	T	§ 2 ust. 3 rozp. MR ws. MWC	§ 2. 3. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego powinny odpowiadać określonym przez producenta charakterystykom i właściwościom w celu zapewnienia ich bezpieczeństwa i niezawodności.	
Załącznik II część I ust. 3	3. Wszystkie materiały wybuchowe muszą być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, żeby przy zastosowaniu odpowiedniej techniki można było pozbyć się ich w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska.	T	§ 3 ust. 1 rozp. MR ws. MWC	§ 3. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego należy zaprojektować i wykonać w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich metod technicznych można je było poddać nieodwracalnemu unieszkodliwieniu, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla środowiska	
Załącznik II część II ust. 1	1. Jako minimum należy uwzględnić lub zbadać, we właściwych przypadkach, następujące informacje i właściwości: a) projekt i właściwości charakterystyczne, łącznie ze składem chemicznym, stanem homogeniczności oraz, w stosownych przypadkach, wymiary i rozkład wielkości ziaren; b) stabilność fizyczna i chemiczna materiału wybuchowego we wszystkich warunkach środowiskowych, na jakie może być narażony; c) wrażliwość na uderzenie i tarcie; d) kompatybilność wszystkich składników w odniesieniu do ich fizycznej i chemicznej stabilności; e) chemiczna czystość materiału wybuchowego; f) odporność materiału wybuchowego na działanie wody, jeżeli jest on przewidziany do stosowania w wilgotnych lub mokrych warunkach i jeżeli woda może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo lub niezawodność; g) odporność na niskie i wysokie temperatury, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie materiału wy-	T	§ 3 ust. 3 pkt 1-10 ust. 4 rozp. MR ws. MWC	§ 3. 3. Badając materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego oraz materiały wybuchowe wytwarzane metodą in situ, należy dokonać jego oceny z uwzględnieniem, jeżeli mają zastosowanie, następujących właściwości tego materiału: 1) budowy i właściwości charakterystycznych, w tym składu chemicznego, stanu skupienia oraz, jeżeli jest to istotne, wymiarów i rozkładu wielkości ziaren składników; 2) stabilności fizycznej i chemicznej, we wszystkich warunkach środowiskowych, na jakie może być narażony, wrażliwości na uderzenie i tarcie; 3) kompatybilności wszystkich składników w odniesieniu do ich fizycznej i chemicznej stabilności; 4) wymagań w stosunku do chemicznej czystości materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 5) odporności na działanie wody, jeżeli jest on przewidziany do stosowania w wilgotnym lub mokrym otoczeniu i gdy bezpieczeństwo i niezawodność używania tego materiału może ulec pogorszeniu pod wpływem wody; 6) odporności na niskie i wysokie temperatury, jeżeli przewiduje	

	buchowego w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie komponentu lub całego materiału wybuchowego może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo lub niezawodność; h) przydatność materiału wybuchowego do użycia w warunkach niebezpiecznych (np. zagrożenie metanem, gorącymi masami), jeżeli jest przeznaczony do użycia w takich warunkach; i) zabezpieczenia mające zapobiegać przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi; j) prawidłowe ładowanie i działanie materiału wybuchowego używanego zgodnie z przeznaczeniem; k) właściwe instrukcje i, w razie potrzeby, oznaczenia dotyczące bezpiecznej obsługi, przechowywania, używania i unieszkodliwiania; l) odporność materiału wybuchowego, jego pokrycia lub innych części składowych na pogorszenie się jakości podczas składowania do daty upływu jego przydatności określonej przez producenta; m) wyszczególnienie wszystkich urządzeń i akcesoriów potrzebnych do niezawodnego i bezpiecznego działania materiału wybuchowego.			się przechowywanie lub stosowanie tego materiału w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie komponentu lub całego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo i niezawodność; 7) jego przydatności do użycia w warunkach niebezpiecznych, w szczególności w środowisku zagrożonym metanem, wybuchem pyłu węglowego lub podwyższoną temperaturą, jeżeli ten materiał jest przewidziany do stosowania w takich warunkach; 8) cech bezpieczeństwa, polegających na zapobieganiu przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi; 9) dotyczących prawidłowego ładowania i działania tego materiału, używanego zgodnie z przeznaczeniem; 10) odporności materiału, jego pokrycia lub innych składników na pogorszenie się jakości tego materiału na skutek składowania, do upływu jego przydatności określonej przez producenta. 4. Podczas badania, o którym mowa w ust. 3, należy brać pod uwagę: 1) informacje dotyczące urządzeń i akcesoriów potrzebnych do niezawodnego i bezpiecznego działania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 2) właściwe instrukcje obsługi, jeżeli są wymagane, oraz oznaczenia dotyczące bezpiecznego transportu, składowania, używania i nieodwracalnego unieszkodliwiania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, sporządzonych w języku polskim.	
Załącznik I część II ust. 2	2. Wszystkie materiały wybuchowe muszą być badane w rzeczywistych warunkach. Jeżeli nie jest to możliwe w laboratorium, badania muszą zostać przeprowadzone w warunkach, w jakich materiał wybuchowy ma być użyty.	T	§ 3 ust. 2 rozp. MR ws. MWC	§ 3.2. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego powinny być badane w rzeczywistych warunkach. Jeżeli nie jest możliwe badanie tych materiałów w laboratorium, badanie powinno zostać przeprowadzone w warunkach, w jakich materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego będzie używany.	
Załącznik II część II ust. 3 pkt 1	1. Kruszące materiały wybuchowe muszą również spełniać następujące wymagania: a) przewidziany sposób inicjowania wybuchu musi zapewniać bezpieczną, niezawodną i pełną detonację lub, w razie potrzeby, deflagrację kruszącego materiału wybuchowego. W szczególnym przypadku prochu dymnego sprawdzana jest zdolność do deflagracji; b) kruszące materiały wybuchowe w postaci naboju muszą w bezpieczny i niezawodny sposób przenosić detonację z jednego do drugiego końca kolumny naboju; c) produkty wybuchu wytwarzane przez kruszące materiały wybuchowe przeznaczone do użytku podziemnego mogą zawierać tlenek węgla, gazy azotowe, inne gazy, pary lub stałe pozostałości unoszące się w powietrzu jedynie w ilościach niewpływających ujemnie na zdrowie w normalnych warunkach eksploatacji.	T	§ 4 ust. 1 pkt 1-3 rozp. MR ws. MWC	§ 4. 1. Materiały wybuchowe kruszące muszą również spełniać następujące wymagania: 1) przewidziany sposób inicjowania powinien zapewniać bezpieczną, niezawodną i pełną detonację lub, w razie potrzeby, deflagrację kruszącego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; w przypadku prochu dymnego dotyczy to zdolności deflagracji, którą należy sprawdzić; 2) pewnie i niezawodnie przenosić detonację poprzez kolumnę naboju, jeżeli materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są w postaci naboju; 3) produkty wybuchu wytwarzane podczas detonacji materiałów wybuchowych kruszących stosowanych w podziemnych wyrobiskach górniczych mogą zawierać jedynie takie ilości tlenu węgla, tlenków azotu, innych gazów, par lub stałych składników, które w zwykłych warunkach ruchowych zakładu górniczego nie wpływają ujemnie na zdrowie.	

Zal. II część II ust. 3 pkt 2	2. Lonty detonujące, prochowe i inne lonty oraz rurki detonujące muszą również spełniać następujące wymagania: a) powłoka lontów detonujących, prochowych i innych, a także rurek detonujących, musi posiadać odpowiednią wytrzymałość mechaniczną i odpowiednio zabezpieczać rdzeń materiału wybuchowego przed normalnymi naprężeniami mechanicznymi; b) parametry dotyczące szybkości palenia się lontów prochowych muszą być podane i niezawodnie dotrzymywane; c) lonty detonujące muszą być zdolne do pewnego zapłonu, posiadać wystarczającą zdolność inicjowania wybuchu oraz spełniać wymagania dotyczące składowania nawet w szczególnych warunkach klimatycznych.	T	§ 4 ust. 2 pkt 1-3 rozp. MR ws. MWC	§ 4. 2. Lonty detonujące, prochowe, zapalające i rurki detonujące muszą również spełniać następujące wymagania: 1) powłoki lontów detonujących, zapalających i rurek detonujących powinny posiadać wystarczającą wytrzymałość mechaniczną i odpowiednio zabezpieczać rdzeń materiału wybuchowego przed normalnymi naprężeniami mechanicznymi; 2) parametry dotyczące prędkości palenia się lontów powinny być podane i niezawodnie dotrzymywane; 3) lonty detonujące i rurki detonujące powinny być niezawodne, posiadać wystarczającą zdolność inicjowania wybuchu oraz spełniać wymagania dotyczące składowania, nawet w szczególnych warunkach klimatycznych.	
Zal. II część II ust. 3 pkt 3	3. Zapalniki (łącznie z zapalnikami zwłocznymi) oraz przekaźniki muszą również spełniać następujące wymagania: a) zapalniki muszą w pewny sposób inicjować detonację kruszących materiałów wybuchowych, dla których są przeznaczone, we wszystkich przewidywanych warunkach stosowania; b) opóźniacze do lontów muszą być zdolne do pewnego zapłonu; c) wilgoć nie może mieć ujemnego wpływu na zdolność inicjowania wybuchu; d) czasy opóźnień zapalników zwłoczných muszą być wystarczająco jednolite w celu zapewnienia, aby prawdopodobieństwo zachodzenia na siebie czasów opóźnień sąsiednich stopni czasowych było nieistotne; e) charakterystyka elektryczna zapalników elektrycznych musi być wskazana na opakowaniu (np. prąd niepowodujący zapłonu, opór); f) przewody zapalników elektrycznych muszą posiadać wystarczającą izolację oraz odpowiednią wytrzymałość mechaniczną, w tym niezawodność połączenia z zapalnikiem, mając na uwadze przewidywane zastosowanie.	T	§ 4 ust. 3 pkt 1-6 rozp. MR ws. MWC	§ 4. 3. Zapalniki, w tym zapalniki zwłoczne, oraz przekaźniki muszą również spełniać następujące wymagania: 1) zapalniki powinny w pewny sposób inicjować detonację materiałów wybuchowych, dla których są przeznaczone, w przewidywanych warunkach ich stosowania; 2) przekaźniki muszą być zdolne do pewnego inicjowania wybuchu; 3) wilgoć nie może mieć ujemnego wpływu na zdolność inicjowania; 4) czasy opóźnień zapalników zwłoczných powinny być tak równomierne, aby prawdopodobieństwo zachodzenia na siebie okresów opóźnień sąsiednich stopni czasowych było nieistotne; 5) charakterystyka elektryczna zapalników elektrycznych powinna być wskazana na opakowaniu; 6) przewody zapalników elektrycznych powinny posiadać wystarczającą izolację oraz odpowiednią wytrzymałość mechaniczną, włączając niezawodne połączenie z zapalnikiem, z uwzględnieniem przewidywanego zastosowania.	
Zal. II część II ust. 3 pkt 4	4. Materiały napędowe i paliwa rakietowe muszą również spełniać następujące wymagania: a) materiały te nie mogą detonować podczas ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem; b) materiały napędowe w stosownych przypadkach (np. te na bazie nitrocelulozy) muszą być stabilizowane w ochronie przed samorozkładem; c) stałe paliwa rakietowe w formie sprasowanej lub odlewanej nie mogą zawierać żadnych niepożądanych pęknięć lub pęcherzyków gazowych, które mają niebezpieczny wpływ na ich działanie.	T	§ 4 ust. 4 pkt 1-3 rozp. MR ws. MWC	§ 4. 4. Prochy i paliwa rakietowe muszą również spełniać następujące wymagania: 1) nie mogą detonować podczas ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem; 2) muszą być stabilizowane, w szczególności prochy nitrocelulozowe i nitroglicerynowe, w celu zabezpieczenia przed samorozkładem; 3) stałe paliwa rakietowe w formie sprasowanej lub odlewanej nie mogą zawierać niepożądanych pęknięć lub pęcherzyków gazowych, mogących wywrzeć niekorzystny wpływ na ich działanie.	

Zal. III modul B ust. 1	1. Badanie typu UE to ta część procedury oceny zgodności, w której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny materiału wybuchowego oraz weryfikuje i poświadcza spełnienie przez projekt techniczny materiału wybuchowego mających do niego zastosowanie wymagań niniejszej dyrektywy.	T	§ 6 ust. 1 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 1. Badanie typu UE (moduł B) jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że rozwiązania przyjęte w projekcie technicznym materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz próbka kompletnego materiału wybuchowego reprezentatywna dla przewidywanej produkcji spełniają wymagania bezpieczeństwa.	
Zal. III modul B ust. 2	2. Badanie typu UE polega na ocenie adekwatności projektu technicznego materiału wybuchowego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, oraz na badaniu próbki kompletnego produktu, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji (połączenie typu produkcji i typu projektu).	T	§ 6 ust. 2 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 2. Badanie typu UE polega na ocenie adekwatności projektu technicznego wyrobu pirotechnicznego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających zgodność, o których mowa w ust. 4 pkt 4 oraz na badaniu próbki kompletnego wyrobu, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji.	
Zal. III modul B ust. 3	3. Producent składa wniosek o przeprowadzenie badania typu UE w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. Wniosek zawiera: a) nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres; b) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; c) dokumentację techniczną; dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności materiału wybuchowego z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka; dokumentacja techniczna określa odpowiednie wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie materiału wybuchowego. W stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera przynajmniej następujące elementy: (i) ogólny opis materiału wybuchowego; (ii) projekt koncepcyjny i rysunki techniczne oraz schematy części składowych, podzespołów, obwodów itd.; (iii) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania materiału wybuchowego; (iv) wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , a także, w przypadku gdy te zharmonizowane normy nie zostały zastosowane, opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, w tym wykaz innych właściwych zastosowanych specyfikacji technicznych; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w do-	T	§ 6 ust. 3, ust. 4 pkt 1-4 ust. 5 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 3. Wniosek o przeprowadzenie badania, o którym mowa w ust. 1, producent lub jego upoważniony przedstawiciel, o ile posiada pełnomocnictwo w tym zakresie, składa w wybranej jednostce notyfikowanej. 4. Wniosek, o którym mowa w pkt 3, zawiera: 1) nazwę i adres pocztowy miejsca zamieszkania lub siedziby producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz w przypadku upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres pocztowy; 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej; 3) dokumentację techniczną, o której mowa w §13; 4) dowody potwierdzające, że wyrób spełnia wymagania bezpieczeństwa, w szczególności w przypadku, gdy normy zharmonizowane, w całości lub w części, nie zostały zastosowane oraz wyniki badań, przeprowadzonych przez producenta lub na jego zlecenie zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi, potwierdzających, że wyrób spełnia wymagania bezpieczeństwa. 5. Wnioskodawca jest zobowiązany udostępnić jednostce notyfikowanej próbkę badanego rodzaju materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego reprezentatywną dla przewidywanej produkcji, zwaną dalej „typem”. Jednostka notyfikowana ma prawo zażądać dodatkowych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia programu badań.	

	kumentacji technicznej określa się, które części zostały zastosowane; (v) wyniki dokonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.; (vi) sprawozdania z badań; d) próbki reprezentatywne dla przewidywanej produkcji; jednostka notyfikowana może zażądać dostarczenia dalszych próbek, jeśli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań; e) dowody potwierdzające adekwatność technicznego rozwiązania projektowego; w dowodach tych wymienia się wszelkie wykorzystane dokumenty, zwłaszcza jeżeli nie zastosowano w całości odnośnych norm zharmonizowanych; dowody potwierdzające obejmują, w stosownych przypadkach, wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z innymi odpowiednimi specyfikacjami technicznymi przez odpowiednie laboratorium producenta lub przez inne laboratorium badawcze w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.				
Załącznik III moduł B ust. 4 pkt 1-5	4. Jednostka notyfikowana w odniesieniu do materiału wybuchowego: 4.1. bada dokumentację techniczną i dowody potwierdzające w celu oceny adekwatności projektu technicznego materiału wybuchowego; 4.2. weryfikuje, czy dana próbka (dane próbki) zostały wyprodukowane zgodnie z dokumentacją techniczną, oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami odnośnych norm zharmonizowanych, jak również części, które zaprojektowano zgodnie z innymi odpowiednimi specyfikacjami technicznymi; 4.3. przeprowadza odpowiednie badania i testy lub zleca ich wykonanie w celu sprawdzenia, w przypadku gdy producent zdecydował się na zastosowanie rozwiązań określonych w odnośnych normach zharmonizowanych, czy zostały one zastosowane prawidłowo; 4.4. przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i testów w celu sprawdzenia czy, w przypadku gdy rozwiązania określone w odpowiednich normach zharmonizowanych nie zostały zastosowane, rozwiązania przyjęte przez producenta stosującego inne odpowiednie specyfikacje techniczne, spełniają odnośne zasadnicze wymagania bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy; 4.5. uzgadnia z producentem miejsce, w którym przeprowadzone zostaną badania i testy.	T	§ 6 ust. 6 pkt 1-5 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 6. Jednostka notyfikowana: 1) bada dokumentację techniczną i dowody, o których mowa w ust. 4 pkt 4; 2) sprawdza, czy typ został wytworzony zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z wymaganiami odnośnych norm zharmonizowanych, jak również części, które zaprojektowano zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi; 3) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy producent odpowiednio zastosował normy zharmonizowane; 4) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają wymagania bezpieczeństwa w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; 5) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i testów;	

Zal. III modul B ust. 5	5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje działania podjęte zgodnie z pkt 4 i ich rezultaty. Bez uszczerbku dla swoich zobowiązań wobec organów notyfikujących jednostka notyfikowana udostępnia treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.	T	§ 6 ust. 6 pkt 6-7 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 6. Jednostka notyfikowana: (...) 6) sporządza sprawozdanie z działań, o których mowa w pkt 1-4; 7) sprawozdanie, o którym mowa w pkt 6, bez uszczerbku dla obowiązków informacyjnych wobec ministra właściwego do spraw gospodarki, o których mowa w art. 32 ust. 1 ustawy z dnia ... o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku, jednostka notyfikowana udostępnia w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.	
Zal. III modul B ust. 6	6. Jeżeli typ spełnia mające zastosowanie do danego materiału wybuchowego wymagania niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań, ewentualne warunki jego ważności oraz dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu badania typu UE można dołączyć załącznik lub załączniki. Certyfikat badania typu UE i załączniki do niego zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych materiałów wybuchowych z badanym typem oraz kontrolę w trakcie eksploatacji. Jeżeli typ nie spełnia odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.	T	§ 6 ust. 7-8 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 7. Jeżeli typ spełnia wymagania bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z badanym typem oraz kontrole wyrobu w trakcie jego eksploatacji, w tym nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, odwołanie do dokumentu, w którym zawarto wyniki badań, informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu oraz ewentualne warunki jego ważności i załączniki. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię wydanego certyfikatu wraz z dokumentacją techniczną powstałą w wyniku badania typu, w tym dokumentacją przedstawioną przez wnioskodawcę, do dnia wygaśnięcia ważności tego certyfikatu. 8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE, uzasadnia przyczynę odmowy.	
Zal. III modul B ust. 7	7. Jednostka notyfikowana śledzi wszelkie zmiany w powszechnie uznanym stanie wiedzy technicznej wskazujące, że zatwierdzony typ może nie spełniać już odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy, oraz ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania. Jeżeli wymagają, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta. Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o wszystkich modyfikacjach zatwierdzonego typu mogących wpływać na zgodność materiału wybuchowego z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie lub warunkami ważności tego certyfikatu. Takie modyfikacje wymagają dodatkowego zatwierdzenia w formie aneksu do pierwotnego certyfikatu badania typu UE.	N T	§ 6 ust. 9 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o zmianach wprowadzonych lub planowanych do wprowadzenia do zatwierdzonego typu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa lub warunkami dotyczącymi jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie typu oraz wystawia dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu UE.	
Zal. III modul B ust. 8	8. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośny organ notyfikujący o certyfikatach badania typu UE i wszelkich aneksach do nich, które wydała lub cofnęła oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnemu organowi notyfikującemu wykaz certyfikatów badania typu UE lub wszelkich aneksów do nich, których wydania odmówiono, które zawieszono lub	T	§ 6 ust. 7 zdanie trzecie, ust.	§ 6. 7. (...) Jednostka notyfikowana przechowuje kopię wydanego certyfikatu wraz z dokumentacją techniczną powstałą w wyniku badania typu, w tym dokumentacją przedstawioną przez wnioskodawcę, do dnia wygaśnięcia ważności tego certyfikatu. 12. Jednostka notyfikowana, raz na kwartał, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje	

	poddano innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach badania typu UE lub wszelkich aneksach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o tych certyfikatach lub wszelkich aneksach do nich, które wydała. Komisja, państwa członkowskie i pozostałe jednostki notyfikowane mogą na żądanie otrzymać kopie certyfikatów badania typu UE lub aneksów do nich. Na żądanie Komisja i państwa członkowskie mogą otrzymać kopię dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE, załączników i aneksów do niego, a także dokumentów technicznych, w tym dokumentacji przedstawionej przez producenta, do wygaśnięcia ważności tego certyfikatu.		12 i 13 rozp. MR ws. MWC	dotyczące wydanych lub cofniętych certyfikatów badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, oraz, okresowo lub na żądanie, wykaz certyfikatów badania typu UE i uzupełnień do nich, które jednostka notyfikowana zawiesiła albo poddała innym ograniczeniom, a także odmów wydania certyfikatów. 13. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym informacje dotyczące certyfikatów badania typu UE oraz uzupełnień, o których mowa w ust. 9, które cofnęła, wydanie których zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, odmów wydania certyfikatów, a także, na żądanie, informacje dotyczące wydanych certyfikatów oraz uzupełnień do nich.	
Zal. III moduł B ust. 9	9. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE oraz załączników i aneksów do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu.	T	§ 6 ust. 11 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 11. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, o ile posiada pełnomocnictwo w tym zakresie, przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, wraz z dokumentacją techniczną związaną z badaniem typu przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.	
Zal. III moduł B ust. 10	10. Upoważniony przedstawiciel producenta może złożyć wniosek, o którym mowa w pkt 3, oraz wypełniać zobowiązania określone w pkt 7 i 9, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	T	§ 6 ust. 15 rozp. MR ws. MWC	§ 6. 15. Upoważniony przedstawiciel może złożyć wniosek, o którym mowa w ust. 3 oraz wypełniać zobowiązania określone w ust. 11 o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	
Zal. III moduł C2 ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się ze zobowiązań przedstawionych w pkt 2, 3 i 4 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane materiały wybuchowe są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy mające do nich zastosowanie.	T	§ 7 ust. 1 zdanie pierwsze rozp. MR ws. MWC	§ 7. 1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę procesu produkcji oraz nadzorowaną kontrolę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w losowych odstępach czasu (moduł C2) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełnia wymagania bezpieczeństwa, które mają do niego zastosowanie. (...).	
Zal. III moduł C2 ust. 2	2. Produkcja Producent wprowadza wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych materiałów wybuchowych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	§ 7 ust. 2 rozp. MR ws. MWC	§ 7. 2. Producent podejmuje konieczne działania, aby proces wytwarzania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz monitorowanie tego procesu zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa.	
Zal. III moduł C2	3. Kontrola wyrobów W celu weryfikacji jakości wewnętrznej kontroli materiału wybuchowego jednostka notyfikowana wybrana przez produ-	T	§ 7 ust. 4 rozp. MR	§ 7. 4. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta wykonuje lub zleca wykonanie badań materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w losowych odstępach czasu, z	

ust. 3	centa przeprowadza kontrole produktu bądź zleca ich przeprowadzanie w określonych przez siebie losowych odstępach czasu, z uwzględnieniem m.in. złożoności technicznej materiałów wybuchowych oraz skali produkcji. W celu kontroli zgodności materiału wybuchowego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy bada się odpowiednią próbkę gotowych produktów, pobraną przez jednostkę notyfikowaną na miejscu przed wprowadzeniem produktów do obrotu, oraz przeprowadza się odpowiednie testy określone w odnośnych częściach norm zharmonizowanych lub testy równoważne określone w innych odpowiednich specyfikacjach technicznych. W przypadku gdy próbka nie odpowiada dopuszczalnemu poziomowi jakości, jednostka notyfikowana wprowadza odpowiednie środki. Stosowana akceptacyjna procedura pobierania próbek ma na celu ustalenie, czy proces wytwarzania danego materiału wybuchowego odbywa się w dopuszczalnych granicach z punktu widzenia zapewnienia zgodności tego materiału wybuchowego. Na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej producent umieszcza podczas procesu produkcji numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.	N T	ws. MWC § 7 ust. 5 rozp. MR ws. MWC	uwzględnieniem złożoności technicznej materiałów wybuchowych oraz skali ich produkcji. Próbką reprezentatywną materiałów wybuchowych pobrana przez jednostkę notyfikowaną u producenta na miejscu przed wprowadzeniem ich do obrotu musi zostać poddana odpowiednim badaniom i testom, określonym w normach zharmonizowanych lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania. Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji. § 7. 5. Producent w trakcie procesu wytwarzania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieszcza na każdym egzemplarzu materiału numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność.	
Zal. III moduł C2 ust. 4 pkt 1-2	4. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 4.1. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania niniejszej dyrektywy. 4.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego typu materiału wybuchowego i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje typ materiału wybuchowego, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 7 ust. 1 zdanie drugie ust. 3 rozp. MR ws. MWC	§ 7. 1. (...) Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE 3. Producent przechowuje deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu i udostępnia jej kopię właściwym organom na ich żądanie.	
Zal. III moduł C2 ust. 5	5. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta określone w pkt 4 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	T	§ 7 ust. 6 rozp. MR ws. MWC	§ 7. 6. Zobowiązania producenta odnoszące się do oznakowania CE i deklaracji zgodności UE mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	
Zal. III moduł D ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2 i	T	§ 8 ust. 1 zdanie	§ 8. 1. Zapewnienie jakości produkcji (moduł D) jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 3, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpo-	

	5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane materiały wybuchowe są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy mające do nich zastosowanie.		pierwsze rozp. MR ws. MWC	wiedzialność, że dane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania bezpieczeństwa. (...)	
Zal. III moduł D ust. 2	2.Produkcja Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji, kontroli gotowych produktów i badania danych materiałów wybuchowych zgodnie z pkt 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.	T	§ 8 ust. 3 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15-18.	
Zal. III moduł D ust. 3 pkt 1-5	3. System jakości 3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny jego systemu jakości w odniesieniu do danych materiałów wybuchowych. Wniosek zawiera: a) nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres; b) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; c) wszystkie istotne informacje na temat przewidzianej kategorii materiału wybuchowego; d) dokumentację dotyczącą systemu jakości; e) dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu UE. 3.2. System jakości zapewnia zgodność materiałów wybuchowych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz wymaganiami niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są dokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanej polityki, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości. W szczególności zawiera ona odpowiedni opis: a) celów jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktu; b) odpowiednich technik, procesów i systematycznych działań dotyczących produkcji, kontroli jakości i zapewnienia jakości, jakie będą stosowane; c) badań i testów, które będą przeprowadzane przed, w trakcie i po procesie produkcji, a także częstotliwości	T	§ 9 ust. 4-14 rozp. MR ws. MWC	§ 9. 4. Producent stosując system jakości, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w stosunku do określonych we wniosku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4 zawiera: 1) nazwę i adres pocztowy producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres pocztowy, 2) wszystkie istotne informacje dotyczące danej klasy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego będących przedmiotem wniosku. 6. Do wniosku dołącza się: 1) dokumentację systemu jakości; 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu; 3) kopię certyfikatu badania typu UE; 4) oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej. 7. System jakości musi gwarantować zgodność materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa, które dotyczą tego materiału. 8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. 9. Dokumentacja systemu jakości musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności musi zawierać opis: 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień producenta w odniesieniu do jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego; 2) procesów wytwarzania, technik zarządzania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, które będą stosowane; 3) badań i testów, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotli-	

	ich przeprowadzania; d) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp.; e) środków monitorowania osiągania żądanej jakości produktu oraz skuteczności funkcjonowania systemu jakości. 3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami odnośnej normy zharmonizowanej. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka posiadającego doświadczenie z zakresu oceny w dziedzinie danego produktu i technologii danego produktu, a także znajomość odpowiednich wymagań niniejszej dyrektywy. Audyt obejmuje wizytę oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 lit. e) w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy oraz do przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału wybuchowego z tymi wymaganiami. O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny. 3.4. Producent zobowiązuje się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny. 3.5. Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości będzie wciąż spełniał wymagania, o których mowa w pkt 3.2, czy też konieczna jest jego ponowna ocena.		wość ich przeprowadzania; 4) zapisów dotyczących jakości produkcji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy; 5) środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów. 10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7-9. System jakości, który stosuje odpowiednie normy zharmonizowane spełnia te wymagania. 11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, wchodzi co najmniej 1 osoba posiadająca doświadczenie w ocenie technologii wytwarzania danego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, a także znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych materiałów. 12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego materiału wybuchowego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Wyniki przeprowadzonej oceny zawierające wyniki badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi. 13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości produkcji oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie, a także informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie. 14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7-9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.	
--	--	--	---	--

	Powiadamia ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.				
Zal. III modul D ust. 4 pkt 1-4	4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu jakości; b) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp. 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizyty u producenta. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może, o ile to konieczne, przeprowadzać badania produktu lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badania, sprawozdanie z badań.	T	§ 8 ust. 15-18 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 15. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad systemem jakości w celu upewnienia się, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia: 1) dokumentację dotyczącą systemu jakości; 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy. 17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów. 18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.	
Zal. III modul D ust. 5 pkt 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania niniejszej dyrektywy. 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego typu materiału wybuchowego i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje typ materiału wybuchowego, dla którego została sporządzona.	T	§ 8 ust. 1 zdanie drugie i ust. 2 rozp. MR ws. MWC § 8 ust. 19 pkt 1 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 1. (...) Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności CE. 2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność. § 8. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: 1) deklarację zgodności UE. Kopię deklaracji zgodności producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie;	

	Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.			(...)	
Zal. III moduł D ust. 6	6. Przez okres 10 lat od daty wprowadzenia do obrotu materiału wybuchowego producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych: a) dokumentację, o której mowa w pkt 3.1; b) informacje dotyczące zatwierdzonej zmiany, o której mowa w pkt 3.5; c) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.	T	§ 8 ust. 19 pkt 2-4 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: (...) 2) dokumentację, o której mowa w ust. 6; 3) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości. 4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17-18.	
Zal. III moduł D ust. 7	7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośny organ notyfikujący o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnemu organowi notyfikującemu wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.	T	§ 8 ust. 20-21 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 20. Jednostka notyfikowana informuje ministra właściwego do spraw gospodarki o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała lub które cofnęła oraz, raz na kwartał lub na żądanie, udostępnia wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła lub które zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom. 21. Jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na ich żądanie, o zatwierdzeniach systemu jakości, które wydała.	
Zal. III moduł D ust. 8	8. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	T	§ 8 ust. 22 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 22. Zobowiązania producenta, o których mowa w ust. 1-2, 4-6, 13 i 19 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wykonywane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie.	
Zal. III moduł E ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane materiały wybuchowe są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy.	T	§ 9 ust. 1 zdanie pierwsze rozp. MR ws. MWC	§ 9. 1. Zapewnienie jakości wyrobu (moduł E) jest procedurą, poprzez którą producent spełniający zobowiązania, o których mowa w art. 53 ust. 3, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że badane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE.	
Zal. III moduł E ust. 2	2. Produkcja Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do kontroli gotowych produktów i badania danych materiałów wybuchowych zgodnie z pkt 3, a także podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.	T	§ 8 ust. 3 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15-18.	
Zal. III moduł E ust. 3 pkt 3-5	3. System jakości 3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny jego systemu jakości w odniesieniu do danych materiałów wybuchowych.	T	§ 8 ust. 4 ust. 5 pkt 1-2	§ 8. 4. Producent stosując system jakości, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w odniesieniu do określonych we wniosku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, zawiera: 1) nazwę i adres pocztowy producenta oraz, w przypadku wnio-	

Wniosek zawiera: - nazwę i adres producenta oraz, w przypadku wniosku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres; - pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; - wszystkie informacje istotne dla przewidzianej kategorii materiału wybuchowego; - dokumentację dotyczącą systemu jakości; - dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu UE. 3.2. System jakości zapewnia zgodność materiałów wybuchowych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są dokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanej polityki, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości. W szczególności zawiera ona odpowiedni opis: - celów jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktów; - badń i testów, które będą przeprowadzane po zakończeniu procesu wytwarzania; - zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp.; - środków monitorowania skuteczności funkcjonowania systemu jakości. 3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami jednoznacznej normy zharmonizowanej. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka posiadającego doświadczenie z zakresu oceny w dziedzinie danego produktu i technologii danego produktu, a także znajomość odpowiednich wymagań niniejszej dyrektywy. Audyt obejmuje wizytę oceniającą w zakładzie producenta.		ust. 6 pkt 1-4 ust. 7-8 ust. 9 pkt 1-5 ust. 10-14 rozp. MR ws. MWC	sku składanego przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres pocztowy; 2) wszystkie istotne informacje dotyczące danej klasy materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego będących przedmiotem wniosku. 6. Do wniosku dołącza się: - dokumentację systemu jakości; - dokumentację techniczną zatwierdzonego typu; - kopię certyfikatu badania typu UE; - pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej. 7. System jakości musi gwarantować zgodność materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa, które dotyczą tego materiału. 8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. 9. Dokumentacja systemu jakości jest sporządzana w sposób umożliwiający jednoznaczną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności zawiera opis: - celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień producenta w odniesieniu do jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego; - procesów wytwarzania, technik zarządzania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, które będą stosowane; - badń i testów, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania; - dotyczący jakości produkcji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy; - środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produkcji tych wyrobów. 10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7-9. System jakości, który jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami normy zharmonizowanej, spełnia te wymagania. 11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której	
--	--	--	--	--

	Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 lit. e), w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność materiału wybuchowego z tymi wymaganiami. O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny. 3.4. Producent zobowiązuje się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny. 3.5. Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości będzie wciąż spełniać wymagania, o których mowa w pkt 3.2, czy też konieczna jest jego ponowna ocena. Powiadamia ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.			mowa w ust. 10, wchodzi przynajmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny technologii wytwarzania danego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych materiałów. 12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego materiału wybuchowego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi. 13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie oraz informowania jednostki notyfikowanej, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie. 14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7-9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.	
Zal. III moduł E ust. 4 pkt 1-4	4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu jakości; b) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp. 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać	T	§ 8 ust. 15 ust. 16 pkt 1-2 ust. 17 -18 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 15. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad systemem jakości w celu upewnienia się, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia: 1) dokumentację dotyczącą systemu jakości; 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy. 17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów. 18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.	

	niezapowiedziane wizyty u producenta. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może, o ile to konieczne, przeprowadzać badania produktu lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badania, sprawozdanie z badań.				
Zal. III modul E ust. 5 pkt 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania niniejszej dyrektywy. 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego typu materiału wybuchowego i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje typ materiału wybuchowego, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 8 ust. 1 zdanie drugie ust. 2 § 8 ust. 19 pkt 1 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 1. (...). Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE. 2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność. § 8. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: 1) deklarację zgodności UE; kopię deklaracji zgodności producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie; (...)	
Zal. III modul E ust. 6	6. Przez okres 10 lat od daty wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych: a) dokumentację, o której mowa w pkt 3.1; b) informacje dotyczące zatwierdzonej zmiany, o której mowa w pkt 3.5; c) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.	T	§ 8 ust. 19 pkt 2-4 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: (...) 2) dokumentację, o której mowa w ust. 6; 3) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości; 4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17-18.	
Zal. III modul E ust. 7	7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośny organ notyfikujący o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnemu organowi notyfikującemu wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła lub zawiesiła, oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.	T	§ 8 ust. 20 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 20. Jednostka notyfikowana informuje ministra właściwego do spraw gospodarki o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała lub które cofnęła oraz, raz na kwartał lub na żądanie, udostępnia wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła lub które zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom.	
Zal. III modul E ust. 8	8. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta określone w pkt 3.1, 3.5, 5 i 6 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	T	§ 8 ust. 22 rozp. MR ws. MWC	§ 8. 22. Zobowiązania producenta, o których mowa w ust. 1-2, 4-6, 13 i 19, mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wykonywane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie.	

Zal. III modul F ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o weryfikację produktu to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2, 5.1 i 6 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że materiały wybuchowe, wobec których zastosowano wymagania pkt 3, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy.	T	§ 10 ust. 1 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 1. Zgodność z typem w oparciu o weryfikację produktu (moduł F) jest procedurą, poprzez którą producent wywiązuje się z zobowiązań określonych w ust. 2, 6 i 10-11 oraz zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, wobec których zastosowano wymagania określone w pkt 3, są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania bezpieczeństwa.	
Zal. III modul F ust. 2	2. Produkcja Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych materiałów wybuchowych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	§ 10 ust. 2 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 2. Producent podejmuje niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.	
Zal. III modul F ust. 3	3. Weryfikacja Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza odpowiednie badania i testy w celu skontrolowania zgodności materiałów wybuchowych z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy. Zależnie od wyboru producenta, badania i testy sprawdzające zgodność materiałów wybuchowych z odpowiednimi wymaganiami przeprowadzane są w drodze badania i testowania każdego produktu zgodnie z pkt 4 albo statystycznego badania i testowania materiałów wybuchowych zgodnie z pkt 5.	T	§ 10 ust. 3 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 3. Wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy w celu skontrolowania zgodności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa. Zależnie od wyboru producenta, badania i testy sprawdzające zgodność materiałów wybuchowych z odpowiednimi wymaganiami przeprowadzane są w drodze badania i testowania każdego produktu zgodnie z ust. 4 albo statystycznego badania i testowania materiałów wybuchowych zgodnie z ust. 6-7.	
Zal. III modul F ust. 4 pkt 1-2	4. Weryfikacja zgodności poprzez badanie i testowanie każdego produktu 4.1. W celu sprawdzenia zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy wszystkie materiały wybuchowe są indywidualnie badane i poddawane właściwym testom określonym w odpowiedniej normie zharmonizowanej (normach zharmonizowanych) lub testom równoważnym określonym w innych właściwych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. 4.2. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym materiale wybuchowym lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres co najmniej 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu.	T	§ 10 ust. 4-6 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 4. W celu sprawdzenia zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i odpowiednimi wymaganiami niniejszej ustawy wszystkie materiały wybuchowe są indywidualnie badane i poddawane właściwym testom określonym w odpowiedniej normie zharmonizowanej (normach zharmonizowanych) lub testom równoważnym określonym w innych mających zastosowanie specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. 5. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności z przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. 6. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu.	

Zal. III modul F ust. 5 pkt 1-4	5. Statystyczna weryfikacja zgodności 5.1. Producent wprowadza wszelkie środki niezbędne, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały jednolitość każdej wytworzonej partii materiałów wybuchowych oraz przedstawia swoje materiały wybuchowe do weryfikacji w formie jednolitych partii. 5.2. Z każdej partii pobiera się losowo próbkę materiałów wybuchowych. W celu zweryfikowania ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy oraz ustalenia, czy daną partię należy przyjąć, czy odrzucić, przeprowadza się indywidualne badania i właściwe testy wszystkich materiałów wybuchowych z próbki określone w odpowiedniej normie zharmonizowanej (normach zharmonizowanych) lub testy równoważne określone w innych właściwych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. 5.3. W przypadku przyjęcia partii wszystkie materiały wybuchowe w partii uznaje się za zatwierdzone, z wyjątkiem tych materiałów wybuchowych z próbki, które nie przeszły pomyślnie badań. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym materiale wybuchowym lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu. 5.4. W przypadku odrzucenia partii produktów jednostka notyfikowana lub właściwy organ wprowadzają odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii produktów jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i wprowadzić odpowiednie środki.	T	§ 10 ust. 7-10 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 7. Producent stosuje środki niezbędne, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały powtarzalność każdej wytworzonej partii materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz przedstawia je do weryfikacji z systemem zgodności w formie jednolitych partii. 8. W trakcie badania jednostka notyfikowana z każdej partii pobiera losowo próbkę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w celu zweryfikowania ich zgodności z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami ustawy oraz ustalenia, czy daną partię należy przyjąć, czy odrzucić. W tym celu jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy wszystkich materiałów wybuchowych zgodnie z zapisami odpowiedniej normy zharmonizowanej (norm zharmonizowanych) lub testów określonych w innych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej jednostka notyfikowana określa jakie badania należy przeprowadzić. 9. W przypadku przyjęcia partii wszystkie materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego w partii uznaje się za zatwierdzone, z wyjątkiem tych materiałów wybuchowych z próbki, które nie przeszły pomyślnie badań. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na każdym zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu. 10. W przypadku odrzucenia partii produktów jednostka notyfikowana lub organ nadzoru rynku, o którym mowa w art. 62zc wprowadzają odpowiednie środki zapobiegające wprowadzeniu tej partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii produktów, jednostka notyfikowana może zawiesić weryfikację statystyczną i wprowadzić odpowiednie środki naprawcze.	
Zal. III modul F ust. 6 pkt 1-2	6. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 6.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego zgodnym z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odpowiednie wymagania niniejszej dyrektywy.	T	§ 10 ust. 11-13 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 11. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 3, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego zgodnym z zatwierdzonym typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym wymagania bezpieczeństwa. 12. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla	

	6.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego typu materiału wybuchowego i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje typ materiału wybuchowego, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom. Za zgodą i na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3, producent może również umieścić na materiałach wybuchowych numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej. W uzgodnieniu z jednostką notyfikowaną i na jej odpowiedzialność producent może umieszczać jej numer identyfikacyjny na materiałach wybuchowych podczas procesu produkcji.			każdego typu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego i przechowuje ją przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje typ materiału wybuchowego, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się właściwym organom, na ich żądanie. 13. Za zgodą i na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 3, producent może również umieścić na materiałach wybuchowych numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej. Numer ten może zostać umieszczony podczas procesu produkcji.	
Zal. III moduł F ust. 7	7. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać zobowiązań producenta określonych w pkt 2 i 5.1.	T	§ 10 ust. 14 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 14. Zobowiązania producenta mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać zobowiązań producenta określonych w ust. 2 i ust. 6.	
Zal. III moduł G ust. 1	1. Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową to procedura oceny zgodności, w której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2, 3 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dany materiał wybuchowy, wobec którego zastosowano wymagania pkt 4, jest zgodny z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	§ 11 ust. 1-2 rozp. MR ws. MWC	§ 11. 1. Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest zgodny z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa. . Producent umieszcza na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 4, jej numer identyfikacyjny, a także sporządza pisemną deklarację zgodności UE. 2. Producent jest zobowiązany podjąć niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.	
Zal. III moduł G ust. 2 pkt 1-2	2. Dokumentacja techniczna 2.1. Producent sporządza dokumentację techniczną i udostępnia ją jednostce notyfikowanej, o której mowa w pkt 4. Dokumentacja umożliwia ocenę zgodności materiału wybuchowego z odnoszonymi wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa mające zastosowanie wymagania i obejmuje, w stopniu odpo-	T	§ 11 ust. 3 § 12 pkt 1-7 rozp. MR	§ 11. 3. Producent sporządza dokumentację techniczną, o której mowa w § 12 i udostępnia ją wybranej jednostce notyfikowanej. § 12 Dokumentacja techniczna jest sporządzona w sposób, który umożliwi dokonanie oceny zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa oraz obejmować, w zakresie istotnym dla dokonania tej	

	wiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie materiału wybuchowego. W stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera przynajmniej następujące elementy - ogólny opis materiału wybuchowego; - projekt koncepcyjny i rysunki techniczne oraz schematy części składowych, podzespołów, obwodów itd.; - opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania materiału wybuchowego; - wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a także, w przypadku gdy te zharmonizowane normy nie zostały zastosowane, opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, w tym wykaz innych właściwych zastosowanych specyfikacji technicznych; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które części zostały zastosowane; - wyniki dokonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itd.; oraz - sprawozdania z badań. 2.2. Producent przechowuje dokumentację techniczną do dyspozycji odnośnych organów krajowych przez okres 10 lat od wprowadzenia materiału wybuchowego do obrotu.		ws. MWC § 11 ust. 6 rozp. MR ws. MWC	oceny, analizę ryzyka związanego z wytwarzaniem i używaniem wyrobu, projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu, a ponadto: - ogólny opis typu; - projekt koncepcyjny - w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów; - opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów; - opis działania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; - wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane. W przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych dokumentacja techniczna powinna zawierać wykaz wymagań norm, które zostały zastosowane, - wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań; - sprawozdania z badań. § 11. 6. Producent przechowuje deklarację zgodności UE, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.	
Zal. III modul G ust. 3	3. Produkcja Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	§ 11 ust. 2 rozp. MR ws. MWC	§ 11. 2. Producent jest zobowiązany podjąć niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.	
Zal. III modul G ust. 4	4. Weryfikacja W celu sprawdzenia zgodności materiału wybuchowego z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i testów określonych w odnośnych normach zharmonizowanych lub testów równoważnych określonych w innych właściwych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym materiale wybuchowym lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność	T	§ 11 ust. 4-6 rozp. MR ws. MWC	§ 11. 4. W celu sprawdzenia zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa, wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy określone w odnośnych normach zharmonizowanych lub testy równoważne określone w innych specyfikacjach technicznych lub zleca przeprowadzenie koniecznych badań i testów. W razie braku takiej normy zharmonizowanej jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. 5. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego na swoją odpowiedzialność a także wystawia certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań. 6. Producent przechowuje deklarację zgodności, dokumentację	

	działność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu.			techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.	
Zal. III moduł G ust. 5 pkt 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 4, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego spełniającym mające zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy. 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu materiału wybuchowego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje materiał wybuchowy, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 11 ust. 1 zdanie drugie ust. 6 rozp. MR ws. MWC § 10. ust. 12 zdanie drugie	§ 11. 1. (...) Producent umieszcza na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 4 jej numer identyfikacyjny a także sporządza pisemną deklarację zgodności UE. 6. Producent przechowuje deklarację zgodności UE, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu. § 10. 12. (...) Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się właściwym organom, na ich żądanie.	
Zal. III moduł G ust. 6	6. Upoważniony przedstawiciel Zobowiązania producenta określone w pkt 2.2 i 5 mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez jego upoważnionego przedstawiciela, o ile zostały one określone w pełnomocnictwie.	T	§ 10 ust. 14 rozp. MR ws. MWC	§ 10. 14. Zobowiązania producenta mogą być w jego imieniu i na jego odpowiedzialność wypełniane przez upoważnionego przedstawiciela, o ile posiada on pełnomocnictwo w tym zakresie. Upoważniony przedstawiciel nie może wykonać zobowiązań producenta określonych w ust. 2 i ust. 6.	
Zal. IV ust. 1	Deklaracja zgodności UE (Nr XXXX) 1. Numer ... (numer produktu, typu, partii lub serii):	T	§ 13 ust. 1 pkt 1-10	§ 13. 1. Deklaracja zgodności UE dla materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zawiera, umieszczone we wskazanej kolejności, elementy składowe: 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii; 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela; 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta; 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu; 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 1) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach;	
Zal. IV ust. 2	2. Nazwa i adres producenta oraz, w stosownych przypadkach, jego upoważnionego przedstawiciela:	T			
Zal. IV ust. 3	3. Niniejsza deklaracja zgodności wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta.	T			
Zal. IV ust. 4	4. Przedmiot deklaracji (identyfikacja produktu umożliwiająca odtworzenie jego historii):	T			
Zal. IV ust. 5	5. Wymieniony powyżej przedmiot niniejszej deklaracji jest zgodny z odpowiednimi wymaganiami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego:	T			
Zal. IV ust. 6	6. Odniesienia do odpowiednich norm zharmonizowanych, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w stosunku do których deklarowana jest zgodność:	T			

Zal. IV ust. 7	7. Jednostka notyfikowana (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis interwencji) i wydała certyfikat:	T		6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych; 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu; 8) informacje dodatkowe 9) informacja w czym imieniu deklaracja zgodności UE została podpisywana 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności UE.	
Zal. IV ust. 8	8. Informacje dodatkowe: Podpisano w imieniu: (miejsce i data wydania): (imię i nazwisko, stanowisko) (podpis):	T			
Zal. V	Uchylone dyrektywy i wykaz kolejnych zmian do nich (o których mowa w art. 53)	N		Przepis proceduralny. Nie wymaga transpozycji	
Zal. VI	TABELA KORELACJI	N		Przepis proceduralny. Nie wymaga transpozycji	

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępnienia na rynku wyrobów pirotechnicznych

Art. 1 ust. 1	Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest osiągnięcie swobodnego przepływu wyrobów pirotechnicznych na rynku wewnętrznym przy zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego, bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony i bezpieczeństwa konsumentów, przy uwzględnieniu odpowiednich aspektów związanych z ochroną środowiska.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 1 ust. 2	Niniejsza dyrektywa określa zasadnicze wymagania bezpieczeństwa, które mają spełniać wyroby pirotechniczne, aby można je było udostępniać na rynku. Wykaz tych wymagań jest zawarty w załączniku I.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 2 ust. 1	Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do wyrobów pirotechnicznych.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 2 ust. 2	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych, zgodnie z prawem krajowym, do niekomercyjnego używania przez siły zbrojne, policję lub straż pożarną; b) wyposażenia objętego zakresem zastosowania dyrektywy 96/98/WE; c) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym; d) kapiszonów przeznaczonych specjalnie do zabawek objętych zakresem zastosowania dyrektywy 2009/48/WE; e) materiałów wybuchowych objętych zakresem zastosowania dyrektywy 93/15/EWG; f) amunicji; g) wyrobów pirotechnicznych widowiskowych skonstruowanych przez producenta na użytek własny i zatwierdzonych do użytku wyłącznie na terytorium państwa członkowskiego, w którym producent ma siedzibę, oraz pozostających na terytorium tego państwa członkowskiego.	T	Art. 2a pkt 1 lit. a-j pkt 2-5	Art. 2a. Przepisów rozdziałów 5d – 5f nie stosuje się do: 1) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do niehandlowego wykorzystania w realizacji zadań: a) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r o powszechnym obowiązku obrony (Dz. U. z 2015 poz. zm. 827 z późn. zm.), b) Policji, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r o Policji (Dz. U. 2015 nr 355 z późn. zm.), c) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, o których mowa w art. 5 i art. 6 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. 2015r. poz. 1929, 2023 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147), d) Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego, o których mowa w art. 5 oraz art. 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego (Dz. U. 2014 nr 253 z późn. zm.), e) Centralnego Biura Antykorupcyjnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. 2014 nr 1411, z późn. zm.), f) Biura Ochrony Rządu, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 marca 2001 r. o Biurze Ochrony Rządu (Dz. U. 2014, nr 170, z późn. zm.j.), g) Straży Granicznej, o których mowa w art. 1 ust. 1-2b ustawy o Straży Granicznej z dnia 12 października 1990 r. (Dz. U. 2014, poz. 1402 z późn. zm.)), h) Służby Celnej, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. 2015 r. poz. 990, z późn. zm.), i) Służby Więziennej, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. 2014, nr 1415 z późn. zm.), j) Państwowej Straży Pożarnej, o której mowa w art. 1 ustawy z	Przepis nie uwzględnia WP skonstruowanych przez producenta na użytek własny, z uwagi na fakt. Iż w Polsce – w przeciwieństwie do krajów Europy Południowej (Malta, Cypr, Grecja)– nie ma tradycji powszechnego konstruowania WP przez obywateli z okazji świąt lokalnych

				dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1340, z późn. zm.); 2) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do niehandlowego wykorzystania przez armie obcych państw przebywające na terytorium RP na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. z 2014 r. poz. 1077 oraz z 2015 r. poz. 1844); 3) wyposażenia morskiego, do którego stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899 oraz z 2011 r. Nr 228, poz. 1368); 4) wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do wykorzystania w przemyśle lotniczym; 5) kapiszonów przeznaczonych specjalnie do zabawek, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ustawy z dnia ... o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, dotyczących zasadniczych wymagań dla zabawek.	
Art. 3 część wspólna	Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:	T	Art. 3 zdanie wstępne	Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:	
Art. 3 pkt 1	1) "wyrób pirotechniczny" oznacza każdy wyrób zawierający substancje wybuchowe bądź wybuchowe mieszanki substancji przeznaczonych do generowania ciepła, światła, dźwięku, gazu bądź dymu, lub też kombinacji takich efektów w drodze samopodtrzymujących, egzotermicznych reakcji chemicznych;	T	Art. 3 pkt 15	15) wyrobach pirotechnicznych – należy przez to rozumieć każdy wyrób zawierający materiały pirotechniczne, które są jedną z odmian materiałów wybuchowych, będące materiałem lub mieszaniną materiałów przewidzianych do wytwarzania ciepła, światła, dźwięku, gazu, dymu lub kombinacji tych efektów w wyniku samopodtrzymującej, egzotermicznej reakcji chemicznej;	
Art. 3 pkt 2	2) "wyrób pirotechniczny widowiskowy" oznacza wyrób pirotechniczny przeznaczony do celów rozrywkowych;	T	Art. 3 pkt 16	16) wyrobach pirotechnicznych widowiskowych - należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do celów rozrywkowych;	
Art. 3 pkt 3	3) "wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego" oznaczają wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie w pomieszczeniach lub na wolnym powietrzu, w tym przy produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku;	T	Art. 3 pkt 17	17) wyrobach pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego - należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne przeznaczone do wykorzystania na scenie wewnątrz lub na zewnątrz budynków, w tym w produkcji filmowej i telewizyjnej lub do podobnego użytku;	
Art. 3 pkt 4	4) "wyroby pirotechniczne przeznaczone do pojazdów" oznaczają elementy urządzeń bezpieczeństwa w pojazdach zawierające substancje pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń;	T	Art. 3 pkt 18	18) wyrobach pirotechnicznych do pojazdów - należy przez to rozumieć wyroby pirotechniczne będące elementami urządzeń bezpieczeństwa stosowanych w pojazdach zawierających materiały pirotechniczne wykorzystywane do uruchamiania tych lub innych urządzeń bezpieczeństwa;	
Art. 3 pkt 5	5) "amunicja" oznacza pociski i materiały miotające oraz ślepą amunicję, wykorzystywane w broni ręcznej, innych rodzajach broni palnej i w broni artyleryjskiej;	T	Art. 3 pkt 14	14) amunicji - należy przez to rozumieć naboje wyposażone lub niewyposażone w materiały wybuchowe miotające pociski oraz ślepą amunicję, wykorzystywane w broni palnej i w broni artyleryjskiej przeznaczonej do użytku cywilnego;	
Art. 3 pkt 6	6) "osoba o wiedzy specjalistycznej" oznacza osobę upoważnioną przez państwo członkowskie do obsługi lub używania na jego terytorium wyrobów pirotechnicznych widowisko-	T	Art. 62c ust. 2 ustawa	Art. 62c. 2. Osobą posiadającą wiedzę specjalistyczną jest osoba, która uzyskała zaświadczenie potwierdzające przygotowanie zawodowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1.	

	wych klasy F4, wyrobów pirotechnicznych klasy T2 przeznaczonych do użytku teatralnego lub innych wyrobów pirotechnicznych klasy P2;		o MWC + Art. 62ca ust. 2	Art. 62ca. 2. Producenci, importerzy i dystrybutorzy udostępniają na rynku wyroby pirotechniczne klasy F4, T2 i P2 wyłącznie osobom posiadającym wiedzę specjalistyczną, o których mowa w art. 62c ust. 2.	
Art. 3 pkt 7	7) "udostępnienie na rynku" oznacza dostarczenie wyrobu pirotechnicznego do celów dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;	T	Art. 3 pkt 34	34) udostępnieniu na rynku - należy przez to rozumieć dostarczenie w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie, materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, w tym wyrobu pirotechnicznego, w celu dystrybucji lub używania na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;	
Art. 3 pkt 8	8) "wprowadzenie do obrotu" oznacza pierwsze udostępnienie wyrobu pirotechnicznego na rynku unijnym;	T	Art. 3 pkt 35	35) wprowadzeniu do obrotu - należy przez to rozumieć udostępnienie materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego po raz pierwszy na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;	
Art. 3 pkt 9	9) "producent" oznacza osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza wyrób pirotechniczny lub zleca zaprojektowanie lub wytworzenie takiego wyrobu i oferuje ten wyrób pirotechniczny pod własną nazwą lub znakiem towarowym;	T	Art. 3 pkt 23	23) producencie - należy przez to rozumieć osobę fizyczną albo prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, albo dla której te materiały lub wyroby zaprojektowano lub wytworzono, i która oferuje je pod własną nazwą lub znakiem towarowym, albo która wykorzystuje wytworzone materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i>	
Art. 3 pkt 10	10) "importer" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Unii, która wprowadza do obrotu w Unii wyrób pirotechniczny pochodzący z państwa trzeciego;	T	Art. 3 pkt 25	25) importerze – należy przez to rozumieć: a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania albo b) osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę - na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w tym wyrób pirotechniczny, pochodzący z państwa trzeciego;	
Art. 3 pkt 11	11) "dystrybutor" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia wyrób pirotechniczny na rynku;	T	Art. 3 pkt 26	26) dystrybutorze - należy przez to rozumieć każdą osobę fizyczną lub prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej działającą w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego w tym wyroby pirotechniczne, na rynku;	
Art. 3 pkt 12	12) "podmioty gospodarcze" oznaczają producentów, importerów i dystrybutorów;	T	Art. 3 pkt 19	19) podmiotach gospodarczych - należy przez to rozumieć w przypadku: a) materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego: producentów, upoważnionych przedstawicieli, importerów, dys-	

				trybutorów oraz osobę fizyczną albo prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które zajmuje się magazynowaniem, używaniem, przemieszczaniem, przywozem, wywozem lub handlem takimi materiałami lub wyrobami zawierającymi takie materiały, b) wyrobów pirotechnicznych: producentów, importerów oraz dystrybutorów;	
Art. 3 pkt 13	13) "specyfikacja techniczna" oznacza dokument określający wymagania techniczne, które musi spełnić wyrób pirotechniczny;	T	Art. 4 pkt 21 Ustawa o SOZ	21) specyfikacji technicznej - należy przez to rozumieć specyfikację techniczną w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	
Art. 3 pkt 14	14) "norma zharmonizowana" oznacza normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	T	Art. 3 pkt 30	30) normie zharmonizowanej - należy przez to rozumieć normę zharmonizowaną w rozumieniu art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniającej dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 12), której tytuł i numer zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;	
Art. 3 pkt 15	15) "akredytacja" oznacza akredytację w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	T	Art. 4 pkt 1 Ustawa o SOZ	1) akredytacji – należy przez to rozumieć akredytację, o której mowa w art. 2 pkt 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008;	
Art. 3 pkt 16	16) "krajowa jednostka akredytująca" oznacza krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	T	Art. 36 ust. 1 Ustawa o SOZ Art. 1 ust. 1 pkt 5 Ustawa o SOZ	Art. 36. 1. Polskie Centrum Akredytacji jest krajową jednostką akredytującą. Art. 1. 1. Ustawa określa: (...) 5) zadania Polskiego Centrum Akredytacji jako krajowej jednostki akredytującej w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;	
Art. 3 pkt 17	17) "ocena zgodności" oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione zasadnicze wymagania bezpieczeństwa dotyczące wyrobu pirotechnicznego zawarte w niniejszej dyrektywie;	T	Art. 3 pkt 29	29) ocenie zgodności – należy przez to rozumieć proces wykazujący, że zostały spełnione wymagania bezpieczeństwa dotyczące materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego albo wyrobów pirotechnicznych;	

Art. 3 pkt 18	18) "jednostka oceniająca zgodność" oznacza jednostkę, która wykonuje czynności z zakresu oceny zgodności, w tym wzorcowanie, badania, certyfikację i inspekcję;	T	Art. 4 pkt 11 Ustawa o SOZ	11) jednostce oceniającej zgodność - należy przez to rozumieć jednostkę, o której mowa w art. 2 pkt 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008;	
Art. 3 pkt 19	19) "odzyskanie" oznacza dowolny środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu wyrobu pirotechnicznego, który już został udostępniony użytkownikowi końcowemu;	T	Art. 3 pkt 37	37) odzyskaniu – należy przez to rozumieć doprowadzenie do zwrotu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w tym wyrobu pirotechnicznego, który został udostępniony użytkownikowi końcowemu;	
Art. 3 pkt 20	20) "wycofanie z obrotu" oznacza dowolny środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku wyrobu pirotechnicznego w danym łańcuchu dostaw;	T	Art. 3 pkt 36	36) wycofaniu z obrotu - należy przez to rozumieć działanie którego celem jest zapobieżenie udostępnienia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w tym wyrobu pirotechnicznego na rynku w danym łańcuchu dostaw;	
Art. 3 pkt 21	21) "unijne prawodawstwo harmonizacyjne" oznacza każdy akt prawny Unii harmonizujący warunki wprowadzania produktów do obrotu;	T	Art. 3 pkt 31	31) unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym - należy przez to rozumieć prawodawstwo, o którym mowa w art. 2 pkt 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;	
Art. 3 pkt 22	22) "oznakowanie CE" oznacza oznakowanie, poprzez które producent wskazuje, że wyrób pirotechniczny spełnia mające zastosowanie wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym umieszczanie tego oznakowania.	T	Art. 3 pkt 32	32) oznakowaniu CE - należy przez to rozumieć oznakowanie CE w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;	
Art. 4 ust. 1	Państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych spełniających wymagania niniejszej dyrektywy.	T	Art. 2e ust. 1	Art. 2e. 1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, w tym wyroby pirotechniczne, wprowadzane do obrotu lub udostępniane na rynku powinny spełniać wymagania ustawy.	
Art. 4 ust. 2	Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia państwom członkowskim przyjęcia środków uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony lub ochrony środowiska, służących zakazowi lub ograniczeniu posiadania, używania lub sprzedaży ludności wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F2 i F3, wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego i innych wyrobów pirotechnicznych.	N		Przepis fakultatywny. Nie wymaga transpozycji	

Art. 4 ust. 3	Podczas targów, wystaw i handlowych pokazów wyrobów pirotechnicznych państwa członkowskie zobowiązują się nie utrudniać pokazu i użycia wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że widoczny znak wyraźnie wskazuje nazwę i datę danych targów handlowych, wystawy lub pokazu oraz niezgodność i niedostępność do sprzedaży tych wyrobów pirotechnicznych do momentu zapewnienia zgodności. Podczas tego rodzaju imprez stosuje się odpowiednie środki bezpieczeństwa, zgodnie z wymaganiami określonymi przez właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego.	T	Art. 62zj ust. 1 pkt 1-3 ust. 2 Art. 62zk	Art. 62zj.1. Wyroby pirotechniczne niezgodne z wymaganiami ustawy mogą być prezentowane lub używane na targach, wystawach i pokazach pod warunkiem wyraźnego uwidocznienia informacji o: 1) niezgodności wyrobu z wymaganiami ustawy; 2) zakazie wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku tego wyrobu do czasu zapewnienia zgodności z wymaganiami ustawy; 3) nazwie i dacie targów, wystaw lub pokazów, podczas których te wyroby będą prezentowane lub używane. 2. Wyroby pirotechniczne, o których mowa w pkt 1, mogą być prezentowane lub używane na targach, wystawach lub pokazach, jeżeli zapewnione zostały odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu uniknięcia zagrożeń dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia lub środowiska związanych z prezentowaniem lub używaniem tych wyrobów. Art. 62zk. Wyroby pirotechniczne niezgodne z wymaganiami ustawy wytworzone na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej i testów mogą być udostępniane na rynku i używane pod warunkiem wyraźnego oznakowania wskazującego na ich niezgodność oraz zakaz wykorzystywania do innych celów niż działalność badawczo-rozwojowa i testy.	
Art. 4 ust. 4	Państwa członkowskie nie utrudniają swobodnego przepływu i używania niezgodnych z niniejszą dyrektywą wyrobów pirotechnicznych wytworzonych do działań badawczo-rozwojowych i prób, pod warunkiem że widoczny znak wyraźnie wskazuje ich niezgodność i niedostępność dla celów innych niż działania badawczo-rozwojowe i próby.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 5	Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby wyroby pirotechniczne mogły być udostępnianie na rynku tylko wówczas, gdy spełniają wymagania niniejszej dyrektywy.	N		Przepis informacyjny nie wymaga transpozycji	
Art. 6 ust. 1	Wyroby pirotechniczne podlegają klasyfikacji przez producenta zgodnie ze sposobem ich używania, przeznaczeniem i poziomem zagrożenia, w tym z poziomem hałasu. Jednostki notyfikowane, o których mowa w art. 21, potwierdzają klasyfikację w ramach procedur oceny zgodności, o których mowa w art. 17. Klasyfikacja ta jest następująca: a) wyroby pirotechniczne widowiskowe: i. klasa F1: wyroby pirotechniczne widowiskowe o bardzo niskim stopniu zagrożenia i nieistotnym poziomie hałasu przeznaczone do użytku na ograniczonej przestrzeni, w tym wyroby pirotechniczne widowiskowe przeznaczone do użytku w budynkach mieszkalnych; ii. klasa F2: wyroby pirotechniczne widowiskowe o niskim stopniu zagrożenia i niskim poziomie hałasu przeznaczone do użytku na wolnym powietrzu na ograniczonej przestrzeni; iii. klasa F3: wyroby pirotechniczne widowiskowe o średnim stopniu zagrożenia przeznaczone do użytku na wolnym	T	Art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-d pkt 2 ustawa MWC lit. a-b pkt 3 lit. a-b	Art. 62c. 1. Producent dokonuje klasyfikacji wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu w zależności od sposobu ich używania, przeznaczenia i stopnia zagrożenia, w tym poziomu hałasu, w następujący sposób: 1) wyroby pirotechniczne widowiskowe: a) klasa F1: wyroby, które podczas działania charakteryzują się bardzo niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieistotnym poziomem hałasu przeznaczone do użytku w budynkach oraz na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków, b) klasa F2: wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także niskim poziomem hałasu przeznaczone do użytku na zamkniętym obszarze na zewnątrz budynków, c) klasa F3 wyroby, które podczas działania charakteryzują się średnim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu przeznaczone do użytku na dużych, otwartych przestrze-	

	powietrzu na dużych otwartych przestrzeniach i których poziom hałasu nie jest szkodliwy dla zdrowia ludzkiego; iv. klasa F4: wyroby pirotechniczne widowiskowe o wysokim stopniu zagrożenia, przeznaczone wyłącznie do użytku osób o wiedzy specjalistycznej, zwane popularnie "wyrobami pirotechnicznymi widowiskowymi do zastosowań profesjonalnych", i których poziom hałasu nie jest szkodliwy dla zdrowia ludzkiego; b) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego: i klasa T1: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych, o niskim stopniu zagrożenia; ii klasa T2: wyroby pirotechniczne do zastosowań scenicznych przeznaczone do użytku wyłącznie przez osoby o wiedzy specjalistycznej; c) pozostałe wyroby pirotechniczne: i klasa P1: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, o niskim stopniu zagrożenia; ii klasa P2: wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne widowiskowe i wyroby pirotechniczne do użytku teatralnego, przeznaczone do obsługi lub użytku wyłącznie przez osoby o wiedzy specjalistycznej.			niach na zewnątrz budynków, d) klasa F4: wyroby, które podczas działania charakteryzują się wysokim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także nieszkodliwym dla zdrowia ludzi poziomem hałasu określane również jako wyroby pirotechniczne widowiskowe do zastosowań profesjonalnych, przeznaczone do obsługi i użytku wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, 2) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego: a) klasa T1: wyroby, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, b) klasa T2: wyroby przeznaczone do obsługi i użytku wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną, 3) pozostałe wyroby pirotechniczne: a) klasa P1: wyroby inne niż wyroby klasy F1-F3 i T1, które podczas działania charakteryzują się niskim stopniem zagrożenia życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, b) klasa P2: wyroby inne niż wyroby klasy F4 i T2, przeznaczone do obsługi i użytku wyłącznie przez osoby posiadające wiedzę specjalistyczną.	
Art. 6 ust. 2	Państwa członkowskie informują Komisję o procedurach, za pomocą których określają i upoważniają osoby o wiedzy specjalistycznej.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 7 ust. 1	Wyroby pirotechniczne nie udostępnia się na rynku osobom niespełniającym następujących ograniczeń wiekowych: a) wyroby pirotechniczne widowiskowe: (i) klasa F1: 12 lat; (ii) klasa F2: 16 lat; (iii) klasa F3: 18 lat; b) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego klasy T1 i pozostałe wyroby pirotechniczne klasy P1: 18 lat.	T	Art. 31 ust. 2 ustawy koncepcyjnej	Art. 31. 2. Wyroby, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w art. 6 ust. 2, oraz broń, na posiadanie której nie jest wymagane pozwolenie na broń, mogą być sprzedawane wyłącznie osobom pełnoletnim, po okazaniu dokumentu stwierdzającego tożsamość.	Podwyższenie granicy wieku w przypadku wyrobów klasy F1 i F2 do 18 lat – wprowadzone na podstawie art. 6 ust 2 dyrektywy 2013/29/UE – ma na celu zapewnienie możliwie wysokiego poziomu bezpieczeństwa przy użytkowaniu wyrobów pirotechnicznych i wyeliminowanie ryzyka zachowań nieodpowiedzialnych ze strony osób małoletnich, które prowadzić mogą do wypadków
Art. 7 ust. 2	Państwa członkowskie mogą podwyższyć ograniczenia wiekowe określone w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione względami porządku publicznego i bezpieczeństwa lub zdrowia i ochrony. Państwa członkowskie mogą również obniżyć wymagania wiekowe dla osób posiadających przeszkolenie zawodowe lub odbywających takie szkolenie.				
Art. 7 ust. 3	Producenci, importerzy i dystrybutorzy nie udostępniają na rynku następujących wyrobów pirotechnicznych osobom innym niż osoby o wiedzy specjalistycznej: a) wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F4; b) wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego klasy T2 i inne wyroby pirotechniczne klasy P2.	T	Art. 62ca ust. 2	Art. 62ca. 2. Producenci, importerzy i dystrybutorzy udostępniają na rynku wyroby pirotechniczne klasy F4, T2 i P2 wyłącznie osobom posiadającym wiedzę specjalistyczną, o których mowa w art. 62c ust. 2	
Art. 7 ust. 4	Inne wyroby pirotechniczne kategorii P1 przeznaczone do pojazdów, w tym poduszki powietrzne i systemy napinania pasów bezpieczeństwa, nie są udostępniane ogółowi społeczeń-	T	Art. 62ca	Art. 62ca. 1. Wyroby pirotechniczne do pojazdów P1 nie są udostępniane na rynku, chyba że zostały zamontowane w pojeździe lub stanowią części zamienne do pojazdu.	

	stwa, chyba że te wyroby pirotechniczne przeznaczone do pojazdów zostały wmontowane do pojazdu lub dającej się odłączyć części pojazdu.		ust. 1		
Art. 8 ust. 1	Wprowadzając swoje wyroby pirotechniczne do obrotu, producenci zapewniają ich zaprojektowanie i wytworzenie zgodnie z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 1	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: 1) zapewnienia aby wyrób pirotechniczny został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami bezpieczeństwa;	
Art. 8 ust. 2 pierwszy akapit	Producenci sporządzają dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku II, oraz zlecają przeprowadzenie odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 17.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 2	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 2) sporządzenia dokumentacji technicznej wyrobu pirotechnicznego;	
Art. 8 ust. 2 drugi akapit	W przypadku wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z obowiązującymi wymaganiami w wyniku przeprowadzenia tej procedury producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 4 lit. a	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 4) w przypadku wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE i umieszczenia na nim: a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwały,	
Art. 8 ust. 3	Producenci przechowują dokumentację techniczną oraz deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 9	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 9) przechowywania dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 2, oraz deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego;	
Art. 8 ust. 4 pierwszy akapit	4. Producenci zapewniają wprowadzenie procedur mających na celu utrzymanie zgodności produkcji seryjnej z niniejszą dyrektywą. Odpowiednio uwzględnia się zmiany w projekcie i cechach charakterystycznych wyrobu pirotechnicznego oraz zmiany w normach zharmonizowanych lub innych specyfikacjach technicznych, w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność wyrobu pirotechnicznego.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt. 8	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 8) stosowania procedury mającej na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, w tym również w przypadku wprowadzenia zmian w projekcie i cechach charakterystycznych wyrobu, a także zmian w normach zharmonizowanych lub innych dokumentach określających wymagania techniczne w odniesieniu do których deklarowana jest zgodność tego wyrobu;	
Art. 8 ust. 4 drugi akapit	W przypadku gdy jest to uznane za właściwe z uwagi na zagrożenia związane z wyrobem pirotechnicznym producenci, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów i na należycie uzasadnione żądanie właściwych organów, przeprowadzają badania próby wyrobów pirotechnicznych udostępnionych na rynku, a także badają i w razie potrzeby prowadzą ewidencję skarg, wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami i przypadków odzyskania wyrobu pirotechnicznego, a ponadto informują dystrybutorów o wszelkich tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 12	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 12) w przypadku zaistnienia podejrzenia stwarzania przez wyrób pirotechniczny zagrożenia, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, na uzasadnione żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zł, przeprowadzenia badania próby wyrobów pirotechnicznych udostępnionych na rynku, a także analizy skarg oraz prowadzenia ewidencji skarg, wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami oraz przypadków odzyskania wyrobu pirotechnicznego, a także informowania dystrybutorów o tego rodzaju działaniach;	

			pkt. 6	nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter wyrobu pirotechnicznego, umieszczenia informacji, które powinny znajdować się na etykiecie na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;	
Art. 8 ust. 7	Producenci zapewniają dołączenie do wyrobu pirotechnicznego instrukcji obsługi oraz informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie. Takie instrukcje i informacje dotyczące bezpieczeństwa, jak również wszelkie etykiety, są jasne, zrozumiałe i czytelne.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 7	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 7) dołączenia do wyrobu pirotechnicznego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, jeżeli nie zostały one umieszczone na etykiecie lub opakowaniu jednostkowym wyrobu pirotechnicznego;	
Art. 8 ust. 8 pierwsze zdanie	Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu wyrób pirotechniczny nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują środki naprawcze konieczne do zapewnienia zgodności tego wyrobu pirotechnicznego, wycofania go z obrotu lub odzyskania go, stosownie do okoliczności.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 10	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 10) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności;	
Art. 8 ust. 8 drugie zdanie	Ponadto jeżeli wyrób pirotechniczny stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz wprowadzonych środków naprawczych.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 11	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 11) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami ustawy oraz o podjętych środkach naprawczych;	
Art. 8 ust. 9	Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego producenci udzielają mu wszelkich informacji i udostępniają dokumentację, w formie papierowej lub elektronicznej, konieczne do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami niniejszej dyrektywy, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyrób pirotechniczny wprowadzony przez nich do obrotu.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 13	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 13) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego, z wymaganiami ustawy oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten wyrób;	
Art. 9 ust. 1	W celu ułatwienia identyfikowalności wyrobów pirotechnicznych, producenci oznakowują je numerem rejestracyjnym przypisanym przez jednostkę notyfikowaną przeprowadzającą ocenę zgodności zgodnie z art. 17. Numeracja odbywa się zgodnie z jednolitym systemem określonym przez Komisję.	T	Art. 62zm ust. 1-7	UWAGA: przepis wdrożony w ramach implementacji dyrektywy 2014/58/UE Art. 62zm. 1. Jednostka notyfikowana przydziela numery rejestracyjne identyfikujące wyroby pirotechniczne ocenione pod względem zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, składające się z następujących elementów:	

				1) czterocyfrowego numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, która wydała certyfikat zgodności: a) w procedurze badanie typu UE (moduł B) - certyfikat badania typu UE albo b) w procedurze zgodności w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G) - certyfikat zgodności, albo c) w procedurze zgodności w oparciu o pełne zapewnienie jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 - zatwierdzenie systemu zapewnienia jakości - o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2 i 3; 2) oznaczenia klasy wyrobu pirotechnicznego, którego dotyczy certyfikat zgodności, w skróconej formie (F1, F2, F3 i F4, T1 i T2, P1 i P2); 3) numeru stosowanego przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego. 2. Numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego ma następującą strukturę: „XXXX — YY — ZZZZ...”, gdzie XXXX odnosi się do ust. 1 pkt 1, YY odnosi się do ust. 1 pkt 2, a ZZZZ... odnosi się do ust. 1 pkt 3. 3. Jednostka notyfikowana prowadzi, udostępniany na swojej stronie internetowej, regularnie aktualizowany, rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych. 4. Rejestr, o którym mowa w ust. 3, zawiera następujące informacje: 1) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego; 2) datę wydania certyfikatu zgodności, o którym mowa w ust. 1, dla danego wyrobu pirotechnicznego oraz w stosownym przypadku - termin upływu ważności certyfikatu zgodności; 3) nazwę producenta wyrobu pirotechnicznego; 4) typ wyrobu pirotechnicznego i podtyp – jeżeli występuje; 5) wskazanie zastosowanej procedury oceny: a) zgodności z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2) albo b) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), albo c) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu (moduł E); 6) nazwę jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego przy zastosowaniu procedury oceny zgodności, o której mowa w pkt 5, jeżeli jest to inna jednostka notyfikowana niż jednostka, która przeprowadziła procedurę badanie typu UE (moduł B) – jeżeli jest znana; 7) informacje dodatkowe, które jednostka notyfikowana chce zamieścić w rejestrze. 5. Informacje zawarte w rejestrze są przechowywane przez 10 lat od dnia wydania certyfikatów zgodności, o których mowa w ust. 1, dla	
--	--	--	--	--	--

				danego wyrobu pirotechnicznego. 6. W przypadku, gdy jednostka notyfikowana utraci uprawnienia do oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych, przekazuje rejestr, o którym mowa w ust. 3, innej jednostce notyfikowanej lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. 7. Przekazanie rejestru w przypadku, o którym mowa w art. 6, następuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formie ustalonej z jednostką notyfikowaną lub ministrem właściwym do spraw gospodarki, które przejmą rejestr, po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.	
Art. 9 ust. 2	Producenci i importerzy prowadzą wykaz numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych, które udostępniają na rynku, i na żądanie udostępniają te informacje właściwym organom.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 14 i 16	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 14) prowadzenia rejestru numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez siebie wyprodukowanych, uwzględniającego ich nazwę handlową, typ oraz podtyp - jeżeli występuje, a także miejsce produkcji; (...) 16) udostępniania informacji zawartych w rejestrze, o którym mowa w pkt 14, organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na ich wniosek;	
			Art. 62zf ust. 1 pkt 13 i 15	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 13) prowadzenia rejestru numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez siebie importowanych, uwzględniającego ich nazwę handlową, typ oraz podtyp - jeżeli występuje, a także miejsce produkcji; (...) 15) udostępniania informacji zawartych w rejestrze, o którym mowa w pkt 13, organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na ich wniosek;	
Art. 10 ust. 1	Producenci zapewniają, by wyroby pirotechniczne inne niż wyroby pirotechniczne przeznaczone do pojazdów posiadały etykiety, umieszczone w sposób widoczny, czytelny i trwałe, w języku(-ach) urzędowym(-ych) państwa członkowskiego, w którym wyrób pirotechniczny jest udostępniany konsumentowi. Etykiety te muszą być jasne, zrozumiałe i czytelne.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 5	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 5) umieszczenia na wyrobie pirotechnicznym etykiety, która spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2 i zawiera w szczególności oznakowanie, numery i znaki, o których mowa w pkt 4, a także, jeżeli jest to możliwe, instrukcję obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa;	

			§ 17 ust. 3 rozp. MR ws. WP	3. Etykiety, o których mowa w ust. 1 muszą być sporządzone w języku polskim w formie jasnej, zrozumiałej i czytelnej oraz umieszczone na wyrobie pirotechnicznym w sposób widoczny, czytelny i trwały.	
Art. 10 ust. 2	Etykieta wyrobu pirotechnicznego zawiera co najmniej informacje o producencie określone w art. 8 ust. 6 oraz, w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium Unii, informacje o producencie i importerze określone odpowiednio w art. 8 ust. 6 i art. 12 ust. 3, nazwę i typ wyrobu pirotechnicznego, jego numer rejestracyjny oraz jego numer produktu, partii lub serii, minimalne wymagania wiekowe określone w art. 7 ust. 1 i 2, odpowiednią klasę i instrukcję obsługi, rok produkcji w przypadku wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F3 i F4 oraz, w stosownych przypadkach, minimalną bezpieczną odległość. Etykieta określa zawartość netto materiału wybuchowego (NEC).	T	§ 17 ust. 1 pkt 1-10 rozp. MR ws. WP	§ 17. 1. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, zawierają w szczególności: 1) nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta oraz w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania importera; 2) nazwę oraz określenie typu wyrobu pirotechnicznego; 3) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego, o którym mowa w art. 62w ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz numer wyrobu, partii lub jego serii; 4) oznaczenie klasy wyrobu pirotechnicznego; 5) wskazanie dostępności danego wyrobu pirotechnicznego dla użytkowników, zgodnie z zasadą, że wyroby klasy F1-F3, T1 i P1 mogą być one udostępniane wyłącznie osobom pełnoletnim, natomiast dostępność wyrobów klasy F4, T2 i P2 jest ograniczona wyłącznie do osób posiadających wiedzę specjalistyczną; 6) określenie rodzaju miejsc, w których jest dozwolone używanie wyrobu pirotechnicznego; 7) instrukcję obsługi wyrobu pirotechnicznego oraz informację na temat warunków bezpieczeństwa przy użytkowaniu tego wyrobu; 8) wskazanie roku produkcji wyrobu pirotechnicznego widowiskowego klas F3 i F4; 9) w stosownych przypadkach określenie minimalnej bezpiecznej dla użytkownika wyrobu pirotechnicznego odległości używania tego wyrobu; 10) określenie ilości netto materiału pirotechnicznego.	
Art. 10 ust. 3	Na wyrobach pirotechnicznych widowiskowych umieszcza się również co najmniej następujące informacje: a) klasa F1: w stosownych przypadkach: "tylko do stosowania na wolnym powietrzu" i minimalną bezpieczną odległość; b) klasa F2: "tylko do stosowania na wolnym powietrzu" i w stosownych przypadkach minimalną bezpieczną odległość;	T	§ 17 ust. 1 pkt 5-6 rozp. MR ws.	§ 17. 1. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, zawierają w szczególności: (...) 5) wskazanie dostępności danego wyrobu pirotechnicznego dla użytkowników, zgodnie z zasadą, że wyroby klasy F-1-F3, T1 i	

	c) klasa F3: "tylko do stosowania na wolnym powietrzu" i minimalną bezpieczną odległość; d) klasa F4: "tylko do obsługi przez osoby o wiedzy specjalistycznej" i minimalną bezpieczną odległość		WP	P1 mogą być one udostępniane wyłącznie osobom pełnoletnim, natomiast dostępność wyrobów klasy F4, T2 i P2 jest ograniczona wyłącznie do osób posiadających wiedzę specjalistyczną; 6) określenie rodzaju miejsc, w których jest dozwolone używanie wyrobu pirotechnicznego;	
Art. 10 ust. 4	Na wyrobach pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego umieszcza się również co najmniej następujące informacje: a) klasa T1: w stosownych przypadkach: "tylko do stosowania na wolnym powietrzu" i minimalną bezpieczną odległość; b) klasa T2: "wyłącznie do użytku osób o wiedzy specjalistycznej" i minimalną bezpieczną odległość.				
Art. 10 ust. 5	Jeśli na wyrobie pirotechnicznym nie ma wystarczająco dużo miejsca, aby umieścić etykietę zawierającą informacje, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, informacje te umieszcza się na najmniejszej jednostce opakowania.	T	§ 17 ust. 3 rozp. MR ws. WP	§ 17. 3. W przypadku gdy na wyrobie pirotechnicznym wprowadzanym do obrotu nie ma miejsca na umieszczenie na nim etykiety, informacje, o których mowa w ust. 1, należy umieścić na najmniejszej jednostce opakowania.	
Art. 11 ust. 1	Etykieta wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do pojazdów zawiera informacje o producencie określone w art. 8 ust. 6, nazwę i typ wyrobu pirotechnicznego, jego numer rejestracyjny oraz jego numer produktu, partii lub serii i, w razie potrzeby, instrukcję bezpieczeństwa.	T	§ 17 ust. 2 pkt 1-4 rozp. MR ws. WP	§ 17. 2. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych do pojazdów zawierają: 1) nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta; 2) nazwę oraz określenie typu wyrobu pirotechnicznego; 3) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego, o którym mowa w art. 62w ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz numer wyrobu, partii lub jego serii; 4) instrukcję bezpieczeństwa.	
Art. 11 ust. 2	2. Jeżeli na wyrobie pirotechnicznym przeznaczonym do pojazdów nie ma wystarczająco dużo miejsca, aby umieścić etykietę zawierającą informacje, o których mowa w ust. 1, informacje te umieszcza się na opakowaniu.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 6	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 6) w przypadku gdy umieszczenie etykiety, o której mowa w pkt 5, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter wyrobu pirotechnicznego, umieszczenia informacji, które powinny znajdować się na etykiecie na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;	
Art. 11 ust. 3 1 akapit	3. Kartę charakterystyki wyrobu pirotechnicznego przeznaczonego do pojazdów, opracowaną zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów ⁽¹⁴⁾ oraz uwzględniającą szczególne potrzeby użytkowników profesjonalnych, dostarcza się tym użytkownikom w języku przez nich określonym.	T	§ 17 ust. 4 rozp. MR ws. WP	§ 17. 4. Do wyrobów pirotechnicznych do pojazdów dołącza się karty charakterystyki, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1907/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz. Urz. UE L 396 z 30.12.2006, str. 1, z późn. zm.), uwzględniające szczególne potrzeby użytkowników profesjonalnych tych wyrobów. Kartę charakterystyki dostarcza się w języku wskazanym przez użytkownika profesjonalnego wyrobu pirotechnicznego. Może być ona dostarczona w formie papierowej lub elektronicznej pod warunkiem, że użytkownik profesjonalny tych wyrobów dysponuje środkami umożliwiającymi dostęp do karty.	
Art. 11 ust. 3 2 akapit	Kartę charakterystyki można dostarczyć w formie papierowej lub elektronicznej pod warunkiem że użytkownik profesjonalny dysponuje środkami niezbędnymi, by uzyskać do niej dostęp.				

Art. 12 ust. 1	1. Importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie wyroby pirotechniczne zgodne z wymaganiami.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 1	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: 1) wprowadzania do obrotu wyłącznie wyrobów pirotechnicznych zgodnych z wymaganiami bezpieczeństwa	
Art. 12 ust. 2 1 akapit	2. Przed wprowadzeniem wyrobu pirotechnicznego do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie przez producenta odpowiedniej procedury oceny zgodności, o której mowa w art. 17. Importerzy zapewniają sporządzenie przez producenta dokumentacji technicznej, opatrzenie wyrobu pirotechnicznego oznakowaniem CE, załączenie do wyrobu pirotechnicznego wymaganych dokumentów oraz spełnienie przez producenta wymagań określonych w art. 8 ust. 5 i 6.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 3 lit. a-c	1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 3) zapewnienia, aby producent tego wyrobu: a) przeprowadził procedurę oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa i umieścił na tym wyrobie oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały, b) sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w art. 62ze ust. 1 pkt 2, c) dołączył do wyrobu wymagane dokumenty;	
Art. 12 ust. 2 2 akapit	Jeżeli importer uzna lub ma powody, by uważać, że wyrób pirotechniczny nie jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I, nie wprowadza wyrobu pirotechnicznego do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona jego zgodność. Ponadto jeżeli wyrób pirotechniczny stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz organy nadzoru rynku.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 6	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 6) w przypadku stwierdzenia przed wprowadzeniem do obrotu wyrobu pirotechnicznego, że ten wyrób jest niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa i stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, poinformowania o takim wyrobie producenta oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4;	
Art. 12 ust. 3	3. Importerzy podają swoje nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz kontaktowy adres pocztowy na wyrobie pirotechnicznym, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do wyrobu pirotechnicznego. Dane kontaktowe są podawane w języku łatwo zrozumiałym dla użytkowników końcowych i organów nadzoru rynku.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 4 § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 3 rozp. MR ws. WP	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 4) zapewnienia, aby producent tego wyrobu umieścił na nim etykietę, spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2, a gdy nie jest to możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter wyrobu pirotechnicznego, umieścił informacje, które powinny znajdować się na etykiecie na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących; § 17. 1. Etykiety umieszczane na wyrobach pirotechnicznych, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych do pojazdów, zawierają w szczególności: 1) nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta oraz w przypadku gdy producent nie posiada siedziby na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania importera; 2) nazwę oraz określenie typu wyrobu pirotechnicznego; (...) § 17. 3. Etykiety, o których mowa w ust. 1 i 2, muszą być sporządzone w języku polskim w formie jasnej, zrozumiałej i	

				czytelnej oraz umieszczone na wyrobie pirotechnicznym w sposób widoczny, czytelny i trwały.	
Art. 12 ust. 4	4. Importerzy zapewniają dołączenie do wyrobu pirotechnicznego instrukcji obsługi oraz dostarczenie informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez zainteresowane państwo członkowskie.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 5	Art. 62vb. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 5) zapewnienia dołączenia do wyrobu pirotechnicznego instrukcji obsługi oraz informacji dotyczących bezpieczeństwa, w języku polskim, jeżeli nie zostały one umieszczone na etykiecie lub opakowaniu jednostkowym wyrobu;	
Art. 12 ust. 5	5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za wyrób pirotechniczny, warunki jego przechowywania i transportu nie wpływały ujemnie na jego zgodność z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 7	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 7) zapewnienia, aby w okresie gdy ponosi odpowiedzialność za wyrób pirotechniczny, warunki przechowywania i transportu tego wyrobu nie wpływały ujemnie na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa	
Art. 12 ust. 6	6. W przypadku, gdy jest to uznane za właściwe z uwagi na zagrożenia związane z wyrobem pirotechnicznym importerzy, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz na należycie uzasadnione żądanie właściwych organów, przeprowadzają badania próby wyrobów pirotechnicznych udostępnionych na rynku, a także badają i w razie potrzeby prowadzą ewidencję skarg, wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami i przypadków odzyskania wyrobów pirotechnicznych, a ponadto informują dystrybutorów o wszelkich tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 11	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 11) w przypadku zaistnienia podejrzenia stwarzania przez wyrób pirotechniczny zagrożenia, importer tego wyrobu, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, na uzasadnione żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, przeprowadzania badania próby wyrobów pirotechnicznych udostępnionych na rynku, analizy skarg oraz prowadzenia ewidencji skarg, wyrobów pirotechnicznych niezgodnych z wymaganiami ustawy oraz przypadków odzyskania wyrobu pirotechnicznego, a także informowania dystrybutorów o tego rodzaju działaniach;	
Art. 12 ust. 7	7. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu wyrób pirotechniczny nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie wprowadzają konieczne środki naprawcze w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu pirotechnicznego, wycofania go z obrotu lub odzyskania go, stosownie do okoliczności. Ponadto, jeżeli wyrób pirotechniczny stwarza zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, zwłaszcza na temat niezgodności oraz wprowadzonych środków naprawczych.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 9 i 10	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 9) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu, lub jego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 10) niezwłocznego informowania organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podawanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami ustawy oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;	
Art. 12 ust. 8	8. Importerzy przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu i	T	Art. 62zf	Art. 62zf. 1. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...)	

	zapewniają, by dokumentacja techniczna była do dyspozycji tych organów na ich żądanie.		ust. 1 pkt 8	8) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE oraz zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego, w celu udostępnienia tych dokumentów na żądanie organów nadzoru rynku;	
Art. 12 ust. 9	9. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego importerzy udzielają mu wszelkich informacji i udostępniają dokumentację w formie papierowej lub elektronicznej, konieczne do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami, w języku łatwo zrozumiałym dla tego organu. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyrób pirotechniczny wprowadzony przez nich do obrotu.	T	Art. 62zf ust. 1 pkt 12	Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 12) udostępnienia, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego, z wymaganiami bezpieczeństwa, a w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu wyrób stwarza zagrożenie, współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza ten wyrób;	
Art. 13 ust. 1	1. Przy udostępnianiu wyrobu pirotechnicznego na rynku dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszej dyrektywy.	T	Art. 62zg ust. 1	Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest zobowiązany do: (...)	
Art. 13 ust. 2 1 akapit	2. Przed udostępnieniem wyrobu pirotechnicznego na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy wyrób pirotechniczny jest opatrzone oznakowaniem CE, czy towarzyszą mu wymagane dokumenty, instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym wyrób pirotechniczny ma być udostępniany na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone, odpowiednio, w art. 8 ust. 5 i 6 oraz w art. 12 ust. 3.	T	Art. 62zg ust. 1 pkt 1 lit. a-c	Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do: 1) sprawdzenia, że: a) na wyrobie pirotechnicznym albo na opakowaniu jednostkowym i dołączonych dokumentach umieszczone zostało oznakowanie CE w sposób widoczny, czytelny i trwały, oraz numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, b) do wyrobu pirotechnicznego zostały dołączone wymagane dokumenty, c) do wyrobu pirotechnicznego dołączona została instrukcja obsługi oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa, w języku polskim, jeżeli nie zostały one umieszczone na etykiecie lub opakowaniu jednostkowym wyrobu;	
Art. 13 ust. 2 2 akapit	Jeżeli dystrybutor uzna lub ma powody, by uważać, że wyrób pirotechniczny nie jest zgodny z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I, nie udostępnia wyrobu pirotechnicznego na rynku, dopóki nie zostanie zapewniona jego zgodność. Ponadto jeżeli wyrób pirotechniczny stwarza zagrożenie, dystrybutor informuje o tym producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku.	T	Art. 62zg ust. 1 pkt 3 i 6	Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych (...) jest obowiązany do: (...) 3) w przypadku wystąpienia niezgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa albo powzięcia wątpliwości w tym zakresie, nieudostępniania na rynku wyrobu pirotechnicznego do czasu zapewnienia zgodności tego wyrobu; (...) 6) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych	

				informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;	
Art. 13 ust. 3	3. Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za wyrób pirotechniczny, warunki jego przechowywania i transportu nie wpływały ujemnie na jego zgodność z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w załączniku I.	T	Art. 62zg ust. 1 pkt 4	Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych (...) jest obowiązany do: (...) 4) zapewnienia, aby w okresie gdy ponosi odpowiedzialność za wyrób pirotechniczny, warunki przechowywania i transportu tego wyrobu nie wpływały ujemnie na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa;	
Art. 13 ust. 4	4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku wyrób pirotechniczny nie jest zgodny z niniejszą dyrektywą, zapewniają podjęcie środków naprawczych koniecznych do zapewnienia zgodności tego wyrobu pirotechnicznego, wycofania go z obrotu lub odzyskania go, stosownie do okoliczności. Ponadto jeżeli wyrób pirotechniczny stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których udostępnili wyrób pirotechniczny na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz wprowadzonych środków naprawczych.	T	Art. 62zg ust. 1 pkt 5 i 6	Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych (...) jest obowiązany do: (...) 5) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych, w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; 6) niezwłocznego informowania producenta lub importera oraz organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl ust. 4, a także organów nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej, państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej, w których wyrób pirotechniczny został udostępniony, o wyrobach stwarzających zagrożenie dla bezpieczeństwa, przez podanie szczegółowych informacji, w szczególności o niezgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa oraz o środkach naprawczych podjętych w celu zapewnienia tej zgodności;	
Art. 13 ust. 5	5. Na uzasadnione żądanie właściwego organu krajowego dystrybutorzy udzielają mu wszelkich informacji i udostępniają dokumentację w formie papierowej lub elektronicznej, konieczne do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami. Na żądanie tego organu podejmują z nim współpracę we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarza wyrób pirotechniczny udostępniony przez nich na rynku.	T	Art. 62zg ust. 1 pkt 7	Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobów pirotechnicznych (...) jest obowiązany do: (...) 7) udostępniania, na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zl, informacji i dokumentów, w postaci papierowej lub elektronicznej, w języku polskim, koniecznych do wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego, z wymaganiami ustawy, oraz współpracy z tymi organami we wszelkich działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają wyroby wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań;	
Art. 14	Importera lub dystrybutora uważa się za producenta do celów niniejszej dyrektywy i w konsekwencji podlegają oni obowiązkom producenta określonym w art. 8, jeżeli wprowadzają oni wyrób pirotechniczny do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub modyfikują wyrób pirotechniczny już znajdujący się w obrocie w taki sposób, że może to mieć wpływ na zgodność z wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	Art. 62zh	Art. 62zh. W przypadku gdy importer lub dystrybutor wprowadza wyrób pirotechniczny pod własną nazwą lub znakiem towarowym, lub modyfikuje wyrób pirotechniczny już znajdujący się w obrocie, w sposób mogący mieć wpływ na zgodność tego wyrobu z wymaganiami ustawy, podlega obowiązkom producenta, o których mowa w art. 62ze.	

Art. 15	Na żądanie organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze wskazują: a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im wyrób pirotechniczny; b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły wyrób pirotechniczny. Podmioty gospodarcze muszą być w stanie przedstawić informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez okres 10 lat od dostarczenia im wyrobu pirotechnicznego oraz przez okres 10 lat od dostarczenia wyrobu pirotechnicznego przez nie.	T	Art. 62zi	Art. 62zi. Na żądanie organów nadzoru rynku, o których mowa w art. 62zi, podmioty gospodarcze muszą udostępniać dane pozwalające zidentyfikować każdy podmiot gospodarczy, który im dostarczył, lub każdy podmiot, któremu dostarczyły wyrób pirotechniczny. Informacje, o których mowa w zdaniu pierwszym, podmioty gospodarcze są obowiązane udostępniać w okresie 10 lat od dnia dostarczenia im lub dostarczenia przez te podmioty tego wyrobu.	
Art. 16	W przypadku wyrobów pirotechnicznych spełniających normy zharmonizowane lub części norm zharmonizowanych, do których odniesienie opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , zakłada się, że spełniają one zasadnicze wymagania bezpieczeństwa określone w załączniku I i objęte tymi normami lub ich częściami.	T	Art. 2c	Art. 2c. W przypadku materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, w tym wyrobów pirotechnicznych, spełniających wymagania norm zharmonizowanych lub części norm zharmonizowanych uznaje się, że te materiały i wyroby, spełniają wymagania bezpieczeństwa określone w przepisach wydanych na podstawie art. 2g, objęte tymi normami lub ich częściami.	
Art. 17	W celu oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych producent stosuje jedną z poniższych procedur określonych w załączniku II: a) badanie typu UE (moduł B) oraz, zależnie od wyboru producenta, jedną z następujących procedur: (i) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2); (ii) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D); (iii) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu (moduł E); b) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G); c) zgodność w oparciu o pełne zapewnienie jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4.	T	Art. 2f ust. 3 pkt 1-3	Art. 2f. 3. Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, o których mowa w art. 2g ust. 2 ustawy. 1) badanie typu UE (moduł B) oraz w zależności od wyboru producenta, jeden z następujących modułów: a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2), b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E); zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G); 3) zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4.	
Art. 18 ust. 1	1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie zasadniczych wymagań bezpieczeństwa określonych w załączniku I.	N		Przepis informacyjno-proceduralny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 18 ust. 2	2. Układ deklaracji zgodności UE jest zgodny ze wzorem określonym w załączniku III, zawiera ona elementy określone w odpowiednich modułach opisanych w załączniku II oraz jest stale aktualizowana. Deklaracja jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym wyrób pirotechniczny wprowadza się do obrotu lub udostępnia na rynku.	T	§ 18 ust. 1 pkt 1-10 rozp. MR ws. WP	§ 18. 1. Deklaracja zgodności UE dla wyrobów pirotechnicznych zawiera, umieszczone we wskazanej kolejności, elementy składowe: 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii; 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela; 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta; 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu; 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw	

			Art. 2d ust. 2	członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach; 6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych; 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu; 8) informacje dodatkowe; 9) informacja w czym imieniu deklaracja zgodności została podpisana; 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności. 2. Deklarację zgodności UE tłumaczy na język polski podmiot gospodarczy, który wprowadził do obrotu lub udostępnił na polskim rynku materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, jeżeli została ona sporządzona w innym języku.	
Art. 18 ust. 3	3. Jeżeli dany wyrób pirotechniczny podlega więcej niż jednemu aktowi prawa Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządzana jest jedna deklaracja zgodności UE odnosząca się do wszystkich takich aktów prawa unijnego. W deklaracji takiej wskazane są odpowiednie unijne akty prawne, włącznie z odniesieniem do ich publikacji.	T	Art. 2d ust. 1 drugie zdanie	Art. 2d. 1. (...) Jeżeli zastosowanie ma ustawa i inne akty unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, sporządza się pojedynczą deklarację zgodności zawierającą wszystkie informacje konieczne do zidentyfikowania unijnego prawodawstwa, do którego deklaracja się odnosi wraz ze wskazaniem miejsc ich publikacji.	
Art. 18 ust. 4	4. Poprzez sporządzenie deklaracji zgodności UE producent przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami określonymi w niniejszej dyrektywie.	T	Art. 11 ust. 4 ustawa SOZ	Art. 11. 4. Przez sporządzenie i podpisanie deklaracji zgodności producent, instalator lub ich upoważniony przedstawiciel albo prywatny importer przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność wyrobu z wymaganiami.	
Art. 19	Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.	T	Art. 2e ust. 2	Art. 2e. 2. Domniemywa się, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego, w tym wyrób pirotechniczny, na którym umieszczono oznakowanie CE, i dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnienie wymagań, jest zgodny z wymaganiami ustawy.	
Art. 20 ust. 1	1. Oznakowanie CE umieszcza się w sposób widoczny, czytelny i trwały na wyrobach pirotechnicznych. Jeżeli nie jest to możliwe lub nie można tego zapewnić z uwagi na charakter wyrobu pirotechnicznego, umieszcza się je na opakowaniu oraz na dokumentach towarzyszących.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 4 lit. a pkt 6	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 4) w przypadku wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE, i umieszczenia na nim: a) oznakowania CE w sposób widoczny, czytelny i trwały, (...) 6) w przypadku gdy umieszczenie etykiety, o której mowa w pkt 5, nie jest możliwe ze względu na wielkość, kształt lub charakter	

				wyrobu pirotechnicznego, umieszczenia informacji, które powinny znajdować się na etykiecie na opakowaniu jednostkowym lub na dokumentach towarzyszących;	
Art. 20 ust. 2	2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu pirotechnicznego do obrotu.	T	Art. 9 ust. 2 ustawa SOZ	Art. 9. 2. Oznakowanie CE i dodatkowe oznakowanie metrologiczne umieszcza się przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu.	
Art. 20 ust. 3	3. Za oznakowaniem CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli jednostka ta jest zaangażowana na etapie kontroli produkcji. Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka lub producent, według wskazówek jednostki notyfikowanej.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 4 lit. b Art. 30 ust. 3-4 Ustawa o SOZ	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 4) w przypadku wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE, i umieszczenia na nim: (...) b) numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji umieszczonego według wskazań tej jednostki, jeżeli numeru identyfikacyjnego nie umieściła wcześniej sama jednostka notyfikowana, Art. 30. 3. W przypadkach określonych w przepisach szczególnych, po przeprowadzeniu oceny zgodności, za oznakowaniem CE i dodatkowym oznakowaniem metrologicznym podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która uczestniczyła w ocenie zgodności. 4. Numer identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, umieszcza sama jednostka albo – zgodnie ze wskazówkami tej jednostki - producent albo jego upoważniony przedstawiciel lub instalator.	
Art. 20 ust. 4	4. Za oznakowaniem CE oraz, w stosownych przypadkach, za numerem identyfikacyjnym jednostki notyfikowanej można umieścić wszelkiego rodzaju znaki wskazujące na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 4 lit. c	Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 4) w przypadku wykazania zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami bezpieczeństwa, sporządzenia deklaracji zgodności UE, i umieszczenia na nim: (...) c) w stosownych przypadkach znaków wskazujących na szczególne zagrożenie lub zastosowanie wyrobu pirotechnicznego,	
Art. 20 ust. 5	5. Państwa członkowskie opierają się na istniejących mechanizmach w celu zapewnienia prawidłowego stosowania systemu regulującego oznakowanie CE oraz podejmują odpowiednie działania w przypadku nieprawidłowego stosowania tego oznakowania.	T	Art. 65c ust. 1 Art. 65d	Art. 65c. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiały lub wyroby zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65d. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, z umieszczonym oznakowaniem CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiał lub wyrób niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa z umieszczonym oznakowaniem CE, podlega karze	

				pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.	
Art. 21	Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim jednostki upoważnione do wykonywania zadań w zakresie oceny zgodności w charakterze stron trzecich na podstawie niniejszej dyrektywy.	T	Art. 29 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 29. 1. Notyfikacji autoryzowanych jednostek oceniających zgodność dokonuje właściwy minister.	
Art. 22 ust. 1	1. Państwa członkowskie wyznaczają jeden organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność oraz do monitorowania jednostek notyfikowanych, w tym w odniesieniu do zgodności z art. 27.	T	Art. 38 ust. 1 Ustawa o SOZ Art. 1 ust. 1 pkt 5 Ustawa o SOZ	1. Polskie Centrum Akredytacji jest krajową jednostką akredytującą. Art. 1. 1. Ustawa określa: (...) 5) zadania Polskiego Centrum Akredytacji jako krajowej jednostki akredytującej w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 765/2008”;	
Art. 22 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena oraz monitorowanie, o których mowa w ust. 1, są przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz zgodnie z nim.	N		Przepis fakultatywny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 23 ust. 1	1. Organ notyfikujący jest powoływany w taki sposób, by nie dochodziło do konfliktu interesów między organem notyfikującym a jednostkami oceniającymi zgodność.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 1-9 Ustawa SOZ	1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, która spełnia następujące kryteria: 1) jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej; 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; 3) posiada środki niezbędne do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności oraz posiada dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów; 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności; 5) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w wysokości odpowiedniej dla ryzyka związanego z prowadzoną działalnością; 6) jej kierownictwo i pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas	
Art. 23 ust. 2	2. Organ notyfikujący musi być zorganizowany i funkcjonować w sposób zapewniający obiektywność i bezstronność jego działalności.				
Art. 23 ust. 3	3. Organ notyfikujący musi być zorganizowany w sposób zapewniający, iż każda decyzja dotycząca notyfikowania jednostki oceniającej zgodność jest podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.				
Art. 23 ust. 4	4. Organ notyfikujący nie może oferować ani podejmować żadnych działań pozostających w gestii jednostek oceniających zgodność, ani świadczyć usług doradczych na zasadach komercyjnych lub w konkurencji z innymi podmiotami.				
Art. 23 ust. 5	5. Organ notyfikujący zapewnia poufność informacji, które otrzymuje.				
Art. 23 ust. 6	6. Organ notyfikujący musi dysponować odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje do właściwego wykonywania jego zadań.				

				wykonywanych zadań; 7) bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie odpowiedniego prawodawstwa unijnego lub zapewnia informowanie o tej działalności swoich pracowników, traktując dokumenty i decyzje opracowywane w wyniku prac grupy koordynującej jednostki notyfikowane jako ogólne wytyczne; 8) spełnia dodatkowe kryteria określone w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub w przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 12; 9) dysponuje przejrzystymi i powtarzalnymi procedurami oraz opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, procedurami, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w ramach notyfikacji od wszelkiej innej działalności, a także procedurami służącymi prowadzeniu działalności przy uwzględnieniu wielkości, sektora, struktury przedsiębiorstw, stopnia złożoności technologii wytwarzania danego wyrobu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego.	
Art. 24	Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikowania jednostek oceniających zgodność i monitorowania jednostek notyfikowanych oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie. Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.	N		Przepis informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 25 ust. 1	1. Do celów notyfikacji jednostka oceniająca zgodność musi spełniać wymagania określone w ust. 2-11.	T	Art. 21 ust. 4 pkt 1-3 Ustawa o SOZ	Art. 21. 4. Jednostka oceniająca zgodność powinna spełniać wymagania określone w: 1) właściwej normie zharmonizowanej; 2) dokumentach potwierdzających spełnienie dodatkowych wymagań wynikających z art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 765/2008, o ile mają zastosowanie; 3) dokumentach właściwych dla akredytacji danego rodzaju jednostek oceniających zgodność, które zostały przyjęte przez jednostkę uznaną na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.	
Art. 25 ust. 2	2. Jednostka oceniająca zgodność jest powołana na podstawie prawa krajowego danego państwa członkowskiego i posiada osobowość prawną.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 1 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: 1) jest osobą prawną lub jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;	
Art. 25 ust. 3	3. Jednostka oceniająca zgodność musi być osobą trzecią, niezależną od organizacji lub wyrobu pirotechnicznego, który ocenia.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projek-	

				towanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze;	
Art. 25 ust. 4	4. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami ani konserwatorami wyrobów pirotechnicznych lub substancji wybuchowych, ani przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie wyklucza to używania wyrobów pirotechnicznych lub substancji wybuchowych, które są niezbędne do prowadzenia działalności jednostki oceniającej zgodność, ani używania wyrobów pirotechnicznych do celów prywatnych. Jednostka oceniająca zgodność, jej ściśle kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być bezpośrednio zaangażowani w projektowanie, produkcję lub konstruowanie, wprowadzanie do obrotu, instalację, używanie lub konserwację wyrobów pirotechnicznych lub substancji wybuchowych ani nie reprezentują stron zaangażowanych w taką działalność. Nie mogą oni angażować się w działalność, która może zagrozić niezależności ich osądów lub ich rzetelności w działalności z zakresu oceny zgodności, której dotyczy notyfikacja. Dotyczy to w szczególności usług doradczych. Jednostka oceniająca zgodność zapewnia, by działalność jej podwykonawców lub spółek zależnych nie wpływała na poufność, obiektywizm ani bezstronność jej działalności związanej z oceną zgodności.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 i 6 Ustawa o SOZ Art. 33 ust. 1 pierwsze zdanie Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze; 6) jej kierownictwo i pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania zadań; Art. 33. 1 W przypadku gdy jednostka notyfikowana powierza wykonanie określonych czynności związanych z oceną zgodności innemu podmiotowi, zapewnia ona, aby podmiot ten spełniał wymagania określone w art. 28 ust. 1, oraz informuje właściwego ministra o powierzeniu tych czynności. (...)	
Art. 25 ust. 5	5. Jednostka oceniająca zgodność i jej pracownicy wykonują zadania związane z oceną zgodności z najwyższą rzetelnością, posiadają konieczne kwalifikacje techniczne w danej dziedzinie oraz nie są poddawani żadnym naciskom ani zachętom, zwłaszcza finansowym, mogącym wpływać na ich osąd lub wyniki działań z zakresu oceny zgodności, w szczególności ze strony osób lub grup osób mających interes w wynikach danej działalności.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 i 4 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu (...) 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności;	
Art. 25 ust. 6	6. Jednostka oceniająca zgodność musi mieć zdolność do realizacji wszystkich zadań związanych z oceną zgodności przydzielonych jej na mocy załącznika II, do których została notyfikowana, niezależnie od tego, czy dana jednostka oceniająca zgodność wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy są one realizowane w jej imieniu i na jej odpowiedzialność. Przez cały czas i dla każdej procedury oceny zgodności oraz każdego rodzaju lub każdej kategorii wyrobów pirotechnicznych będących przedmiotem notyfikacji dana jednostka oceniająca zgodność musi dysponować niezbędnymi:	T	Art. 28 ust. 1 pkt 3 i 4 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 3) posiada środki niezbędne do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności oraz posiada dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów; 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności;	

	a) pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające i odpowiednie doświadczenie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności; a) opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, gwarantującymi przejrzystość i powtarzalność tych procedur; jednostka ma odpowiednią politykę i stosowne procedury, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w ramach notyfikacji od wszelkiej innej działalności; b) procedurami służącymi prowadzeniu działalności przy należyтым uwzględnieniu wielkości przedsiębiorstwa, sektora, w którym ono działa, struktury przedsiębiorstwa, stopnia złożoności technologii danego produktu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego. Jednostka oceniająca zgodność musi posiadać środki niezbędne do prawidłowej realizacji czynności o charakterze technicznym i administracyjnym z zakresu oceny zgodności oraz mieć dostęp do wszystkich niezbędnych urządzeń lub obiektów.		Art. 33 ust. 1 drugie zdanie Ustawa o SOZ Art. 28 ust. 1 pkt 3 Ustawa o SOZ	Art. 31. 1. (...) Jednostka notyfikowana zachowuje zdolność do samodzielnej realizacji jej zadań związanych z oceną zgodności. Art. 28. 1 Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 3) posiada środki niezbędne do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności oraz posiada dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów;	
Art. 25 ust. 7	7. Pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności muszą posiadać: a) gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe, obejmujące całą działalność związaną z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji; b) dostateczną znajomość wymagań dotyczących ocen, które wykonują, oraz odpowiednie uprawnienia do dokonywania takich ocen; c) odpowiednią znajomość i zrozumienie zasadniczych wymagań bezpieczeństwa określonych w załączniku I, mających zastosowanie norm zharmonizowanych oraz stosownych przepisów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i przepisów krajowych; d) umiejętności wymagane do sporządzania certyfikatów, zapisów i sprawozdań dokumentujących wykonanie ocen.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 4 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 4) dysponuje personelem o odpowiednim wykształceniu, wiedzy i doświadczeniu w zakresie przeprowadzanej oceny zgodności;	
Art. 25 ust. 8	8. Gwarantuje się bezstronność jednostki oceniającej zgodność, jej ścisłego kierownictwa i pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności. Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa jednostki oceniającej zgodność oraz jej pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności nie może zależeć od liczby przeprowadzonych ocen ani od ich wyników.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawa SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 2) jest, w tym jej kierownictwo i pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności, niezależna i bezstronna, również finansowo, w stosunku do podmiotu lub wyrobu, który ocenia, w szczególności nie angażuje się w żadną działalność, która może zagrozić jej niezależności lub rzetelności, w tym projektowanie, produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalowanie, użytkowanie lub konserwację ocenianych wyrobów, a także usługi doradcze;	

			Art. 37 ust 2 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 37. 2. Akredytowana jednostka własne spełnia następujące wymagania: (...) 2) jednostka i jej pracownicy posiadają wyznaczone miejsce w strukturze organizacyjnej, oraz posługują się takimi metodami sprawozdawczości w ramach organizacji macierzystej, które zapewniają jej bezstronność i dowodzą tej bezstronności wobec krajowej jednostki akredytującej;	
Art. 25 ust. 9	9. Jednostka oceniająca zgodność zawiera umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 5 Ustawa o SOZ	1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 5) posiada ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w wysokości odpowiedniej dla ryzyka związanego z prowadzoną działalnością;	
Art. 25 ust. 10	10. Pracownicy jednostki oceniającej zgodność dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych podczas wykonywania swych zadań na podstawie załącznika II lub wszelkich przepisów prawa krajowego w danym zakresie, nie dotyczy to jednak stosunków z właściwymi organami państwa członkowskiego, w którym realizowane są zadania. Prawa własności podlegają ochronie.	T	Art. 28 ust. 1 pkt. 6 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 6) jej kierownictwo i pracownicy przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji uzyskanych w trakcie wykonywanych zadań;	
Art. 25 ust. 11	11. Jednostka oceniająca zgodność bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie odpowiedniego unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego, lub zapewnia informowanie swoich pracowników odpowiedzialnych za przeprowadzanie oceny zgodności o tej działalności, a decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac takiej grupy traktuje jak ogólne wytyczne.	T	Art. 28 ust. 1 pkt 7 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...) 7) bierze udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowane, powołanej na podstawie odpowiedniego prawodawstwa unijnego lub zapewnia informowanie o tej działalności swoich pracowników, dokumenty i decyzje opracowywane w wyniku prac grupy koordynującej jednostki notyfikowane traktując jako ogólne wytyczne;	
Art. 26	Jeżeli jednostka oceniająca zgodność wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> , lub w ich częściach, domniemywa się, że jednostka ta spełnia wymagania określone w art. 25 w zakresie, w jakim odpowiednie normy zharmonizowane obejmują te wymagania.	T	Art. 28 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 28. 2. Domniemywa się, że jednostka oceniająca zgodność spełnia kryteria określone w ust. 1, jeśli spełnia w odpowiadającym im zakresie kryteria określone w odpowiednich normach zharmonizowanych lub ich częściach.	
Art. 27 ust. 1	1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana zleca podwykonanie określonych zadań związanych z oceną zgodności lub korzysta z usług spółki zależnej, zapewnia, aby podwykonawca lub spółka zależna spełniała wymagania określone w art. 25, oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.	T	Art. 33 ust. 1-4 Ustawa o SOZ	Art. 33. 1. W przypadku gdy jednostka notyfikowana powierza wykonanie określonych czynności związanych z oceną zgodności innemu podmiotowi, zapewnia ona, aby podmiot ten spełniał wymagania określone w art. 27 ust. 1, oraz informuje właściwego ministra o powierzeniu tych czynności. Jednostka notyfikowana zachowuje zdolność do samodzielnej realizacji jej zadań związanych z oceną zgodności. 2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie mają one siedzibę.	
Art. 27 ust. 2	2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie znajduje się ich siedziba.	T			
Art. 27 ust. 3	3. Działalność może być zlecana podwykonawcom lub wykonywana przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.	T			

Art. 27 ust. 4	4. Jednostka notyfikowana przechowuje do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kwalifikacji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz prac wykonywanych przez podwykonawcę lub spółkę zależną na mocy załącznika II.	T		3. Wykonywanie czynności może być powierzane podmiotom, o których mowa w ust. 1 wyłącznie za zgodą podmiotu zlecającego ocenę zgodności. 4. Jednostka notyfikowana jest obowiązana przechowywać i udostępniać na żądanie właściwego ministra, dokumenty potwierdzające spełnianie przez podmioty, o których mowa w ust. 1 wymagań określonych w art. 28 ust. 1 oraz dokumenty dotyczące prac wykonanych przez te podmioty.	
Art. 28 ust. 1	1. Jednostka oceniająca zgodność przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.	T	Art. 27 ust. 1 i 2 Ustawa o SOZ	1. Autoryzacji dokonuje minister albo kierownik urzędu centralnego właściwy ze względu na przedmiot oceny zgodności, zwany dalej „właściwym ministrem”, w drodze decyzji administracyjnej. 2. Autoryzacja jest udzielana na wniosek jednostki oceniającej zgodność.	
Art. 28 ust. 2	2. Do wniosku o notyfikację załącza się opis działań związanych z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz wyrobu lub wyrobów pirotechnicznych, w odniesieniu do których dana jednostka uważa się za kompetentną, jak również ewentualny certyfikat akredytacji wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dana jednostka oceniająca zgodność spełnia wymagania ustanowione w art. 25.	T	Art. 27 ust. 3 pkt 1-3 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 27. 3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2 zawiera: 1) nazwę jednostki oceniającej zgodność ubiegającej się o autoryzację, jej siedziby i adresu; 2) numer w rejestrze właściwym dla jednostki oceniającej zgodność; 3) określenie zakresu autoryzacji. 4. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3.	
Art. 28 ust. 3	3. Jeżeli jednostka oceniająca zgodność nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu wszystkie dowody w formie dokumentów, konieczne do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania jej zgodności z wymaganiami ustanowionymi w art. 25.	N			Zgodnie z art. 27 ust. 3. Ustawy SOZ w prawie polskim przyjęto rozwiązanie iż, „Autoryzacja jest udzielana pod warunkiem posiadania środków niezbędnych do odpowiedniego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z działalnością w zakresie oceny zgodności oraz posiada dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów. Warunek ten nie dotyczy jednostek administracji rządowej wykonujących w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej czynności związane z prawną kontrolą metrologiczną przyrządów pomiarowych na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069).
Art. 29 ust. 1	1. Organ notyfikujący może notyfikować wyłącznie jednostki oceniające zgodność, które spełniają wymagania ustanowione w art. 25.	T	Art. 28 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 28. 1. Autoryzacja jest udzielana jednostce oceniającej zgodność, które spełnia następujące kryteria: (...)	

Art. 29 ust. 2	2. Organ notyfikujący notyfikuje jednostki oceniające zgodność Komisji i pozostałym państwom członkowskim z wykorzystaniem systemu notyfikacji elektronicznej, opracowanego i zarządzanego przez Komisję.	T	Art. 62 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 62. 1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz zastosowane środki administracyjne wraz z ich uzasadnieniem.	
Art. 29 ust. 3	3. Do notyfikacji załącza się wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, wyrobu lub wyrobów pirotechnicznych będących przedmiotem notyfikacji oraz stosowne poświadczenie kompetencji.	T	Art. 27 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 27. 4. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3.	
Art. 29 ust. 4	4. W przypadku gdy podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 28 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim niezbędne dokumenty potwierdzające kompetencję jednostki oceniającej zgodność oraz wprowadzone ustalenia gwarantujące, że jednostka ta będzie regularnie monitorowana i będzie nadal spełniać wymagania określone w art. 25.	T	Art. 28 ust. 3 Ustawa o SOZ	Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia WE Nr 765/2008 kwestia obligatoryjności posiadania przez jednostkę ubiegającą się o status jednostki notyfikowanej akredytacji pozostaje w gestii państwa członkowskiego. W Polsce, zgodnie z art. 28 ust. 3, autoryzacja jest udzielana pod warunkiem posiadania akredytacji i w zakresie odpowiadającym posiadanej akredytacji. Warunek ten nie dotyczy jednostek administracji rządowej wykonujących w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej czynności związane z prawną kontrolą metrologiczną przyrządów pomiarowych na podstawie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. - Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1069).	
Art. 29 ust. 5	5. Dana jednostka może wykonywać działania jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja i pozostałe państwa członkowskie nie zgłoszą zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji, w przypadku niekorzystania z akredytacji. Wyłącznie taką jednostkę uznaje się za jednostkę notyfikowaną dla celów niniejszej dyrektywy.	T	Art. 29 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 29. 2. Jednostka oceniająca zgodność może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej pod warunkiem, że Komisja Europejska i pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie 2 tygodni od notyfikacji, a w terminie 2 miesięcy od notyfikacji w przypadku jednostek, które nie posiadają akredytacji.	
Art. 29 ust. 6	6. Organ notyfikujący powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich kolejnych zmianach w notyfikacji.	T	Art. 29 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 29. 4. W przypadku gdy jednostce notyfikowanej autoryzacja została zawieszona, jej zakres został ograniczony lub autoryzacja została cofnięta, właściwy minister odpowiednio zawiesza notyfikację, ogranicza jej zakres lub cofa notyfikację i o podjętej decyzji niezwłocznie informuje Komisję Europejską oraz państwa członkowskie Unii Europejskiej.	
Art. 30 ust. 1	1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny. Komisja przydziela jeden numer, nawet w przypadku gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych unijnych aktów prawnych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 30 ust. 2	2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszej dyrektywy, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat rodzaju działalności będącej przedmiotem notyfikacji. Komisja zapewnia bieżącą aktualizację tego wykazu.				
Art. 31 ust. 1	1. W przypadku gdy organ notyfikujący stwierdzi lub otrzyma informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymagania określone w art. 25 lub nie wypełnia swoich obowiązków,	T	Art. 29 ust. 2	Art. 29. 2. Jednostka oceniająca zgodność może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej pod warunkiem, że Komisja Europejska i pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń	

	organ notyfikujący ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, w zależności od sytuacji oraz w zależności od wagi naruszenia tych wymagań lub niewypełnienia tych obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.		Ustawa o SOZ	w terminie 2 tygodni od notyfikacji, a w terminie 2 miesięcy od notyfikacji w przypadku jednostek, które nie posiadają akredytacji.	
Art. 31 ust. 2	2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji albo w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną notyfikujące państwo członkowskie podejmuje właściwe środki w celu zapewnienia, aby sprawy tej jednostki były prowadzone przez inną jednostkę notyfikowaną lub żeby były one dostępne na żądanie odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku.	T	Art. 29 ust. 5 Ustawa o SOZ	Art. 29. 5. W przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną oceniającą zgodność, właściwy minister podejmuje działania w celu zapewnienia, aby realizowane przez tę jednostkę zadania z zakresu oceny zgodności zostały przejęte przez inną jednostkę notyfikowaną lub żeby organy nadzoru rynku miały dostęp do informacji i dokumentów związanych z realizacją tych zadań.	
Art. 32 ust. 1	1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej albo dalszego spełniania przez tę jednostkę nałożonych na nią wymagań i wykonywania swych obowiązków.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 32 ust. 2	2. Na żądanie Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania kompetencji danej jednostki notyfikowanej				
Art. 32 ust. 3	3. Komisja zapewnia poufne traktowanie wszystkich szczególnie chronionych informacji uzyskanych w trakcie dochodzenia.				
Art. 32 ust. 4	4. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymagań notyfikacji lub przestała je spełniać, przyjmuje akt wykonawczy wzywający notyfikujące państwo członkowskie do podjęcia koniecznych środków naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji, jeżeli zachodzi taka potrzeba. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 44 ust. 2.				
Art. 33 ust. 1	1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają ocenę zgodności zgodnie z procedurami oceny zgodności określonymi w załączniku II.	T	Art. 2f. ust. 3 pkt 1-3	3. Wyroby pirotechniczne poddaje się, w zależności od potrzeb, jednej z następujących procedur oceny zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2: 1) badanie typu UE (moduł B) oraz w zależności od wyboru producenta, jeden z następujących modułów: a) zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2), b) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), c) zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości wyrobu (moduł E);	

				2) zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G); 3) zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4.	
Art. 33 ust. 2 pierwszy akapit	2. Oceny zgodności dokonuje się z zachowaniem proporcji, unikając przy tym zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Jednostki oceniające zgodność wykonują swe zadania, należycie uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym ono działa, i jego strukturę, stopień złożoności technologii produktu oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.	T	Art. 30 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 30. 2. Jednostki notyfikowane przeprowadzają ocenę zgodności z zachowaniem proporcjonalności obciążeń administracyjnych i finansowych dla podmiotów gospodarczych do wielkości, sektora działalności i struktury tych podmiotów, stopnia złożoności technologii wykorzystywanych przy produkcji oraz charakteru procesu produkcyjnego, przestrzegając przy tym jednak odpowiedniego rygoru i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności wyrobu z wymaganiami.	
Art. 33 ust. 2 drugi akapit	Jednostki oceniające zgodność przestrzegają przy tym jednak stopnia rygoru i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności wyrobu pirotechnicznego z wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T			
Art. 33 ust. 3	3. Jednostki notyfikowane przeprowadzające ocenę zgodności przydzielają numery rejestracyjne identyfikujące wyroby pirotechniczne, które podlegają ocenie zgodności, oraz ich producentów, a także prowadzą rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych, dla których wydały certyfikaty.	T	Art. 62zm ust. 1-7	Art. 62zm. 1. Jednostka notyfikowana przydziela numery rejestracyjne identyfikujące wyroby pirotechniczne ocenione pod względem zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, składające się z następujących elementów: 1) czterocyfrowego numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, która wydała certyfikat zgodności: a) w procedurze badanie typu UE (moduł B) - certyfikat badania typu UE albo b) w procedurze zgodności w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G) - certyfikat zgodności, albo c) w procedurze zgodności w oparciu o pełne zapewnienie jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 - zatwierdzenie systemu zapewnienia jakości - o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2; 2) oznaczenia klasy wyrobu pirotechnicznego, którego dotyczy certyfikat zgodności, w skróconej formie (F1, F2, F3 i F4, T1 i T2, P1 i P2); 3) numeru stosowanego przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego. 2. Numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego ma następującą strukturę: „XXXX — YY — ZZZZ...”, gdzie XXXX odnosi się do ust. 1 pkt 1, YY odnosi się do ust. 1 pkt 2, a ZZZZ... odnosi się do ust. 1 pkt 3. 3. Jednostka notyfikowana prowadzi, udostępniany na swojej stronie internetowej, regularnie aktualizowany, rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych. 4. Rejestr, o którym mowa w ust. 3, zawiera następujące informacje: 1) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego;	

				2) datę wydania certyfikatu zgodności, o którym mowa w ust. 1, dla danego wyrobu pirotechnicznego oraz w stosownym przypadku - termin upływu ważności certyfikatu zgodności; 3) nazwę producenta wyrobu pirotechnicznego; 4) typ wyrobu pirotechnicznego i podtyp – jeżeli występuje; 5) wskazanie zastosowanej procedury oceny: a) zgodności z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2) albo b) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), albo c) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu (moduł E); 6) nazwę jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego przy zastosowaniu procedury oceny zgodności, o której mowa w pkt 5, jeżeli jest to inna jednostka notyfikowana niż jednostka, która przeprowadziła procedurę badanie typu UE (moduł B) – jeżeli jest znana; 7) informacje dodatkowe, które jednostka notyfikowana chce zamieścić w rejestrze. 5. Informacje zawarte w rejestrze są przechowywane przez 10 lat od dnia wydania certyfikatów zgodności, o których mowa w ust. 1, dla danego wyrobu pirotechnicznego. 6. W przypadku, gdy jednostka notyfikowana utraci uprawnienia do oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych, przekazuje rejestr, o którym mowa w ust. 3, innej jednostce notyfikowanej lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. 7. Przekazanie rejestru w przypadku, o którym mowa w ust. 6, następuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z jednostką notyfikowaną lub ministrem właściwym do spraw gospodarki, które przejmą rejestr, po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.	
Art. 33 ust. 4	4. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdzi, że producent nie spełnił zasadniczych wymagań bezpieczeństwa ustanowionych w załączniku I lub w odpowiednich normach zharmonizowanych lub innych specyfikacjach technicznych, wzywa ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu zgodności.	T	Art. 31 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 31. 1. Jeżeli podczas przeprowadzania oceny zgodności jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnia wymagań określonych bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym lub w przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym w przepisach wydanych na podstawie art. 10., zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych środków naprawczych i nie wydaje mu certyfikatu. W razie niepodjęcia środków naprawczych lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu.	
Art. 33 ust. 5	5. W przypadku gdy w trakcie monitorowania zgodności po wydaniu certyfikatu jednostka notyfikowana stwierdzi, że wyrób pirotechniczny przestał spełniać wymagania, wzywa ona produ-	T	Art. 31 ust. 2	Art. 31. 2. Jeżeli po wydaniu certyfikatu jednostka notyfikowana stwierdza, że wyrób przestał spełniać wymagania, cofa albo zawiesza wydany certyfikat i zobowiązuje producenta do podjęcia	

	centa do podjęcia stosownych środków naprawczych i zawiesza lub cofa wydany certyfikat, jeżeli zachodzi taka konieczność.		Ustawa o SOZ	stosownych środków naprawczych. W razie niepodjęcia środków naprawczych, lub jeżeli środki te nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana ogranicza albo cofa wydany certyfikat.	
Art. 33 ust. 6	6. Jeżeli środki naprawcze nie zostały podjęte lub nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana, stosownie do sytuacji, ogranicza, zawiesza lub cofa wszystkie certyfikaty.	T			
Art. 34	Państwa członkowskie zapewniają dostępność procedury odwoławczej od decyzji jednostek notyfikowanych.	T	Art. 32 ust. 1-4 Ustawa o SOZ	Art. 32. 1. Jednostka notyfikowana zapewnia możliwość odwołania od decyzji, o których mowa w art. 31. Złożenie odwołania nie może pociągać za sobą działań dyskryminujących ze strony jednostki. 2. Jednostka notyfikowana określa i udostępnia zainteresowanym podmiotom procedurę postępowania z odwołaniami. 3. Odwołanie może zostać złożone w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Jednostka notyfikowana może określić dłuższy termin na złożenie odwołania. 4. Jednostka notyfikowana zapewnia, że osoby rozpatrujące odwołanie nie brały udziału w podejmowaniu decyzji, której odwołanie dotyczy.	
Art. 35 ust. 1	1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący: a) odmowie wydania, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów; b) wszelkich okolicznościach wpływających na zakres lub warunki notyfikacji; c) każdym przypadku żądania przez organy nadzoru rynku informacji o działaniach związanych z oceną zgodności; d) na żądanie, o wykonywanych działaniach związanych z oceną zgodności będących przedmiotem ich notyfikacji oraz o innych wykonywanych zadaniach, w tym o działalności transgranicznej i podwykonawstwie.	T	Art. 34 ust. 1 pkt 1-4 Ustawa o SOZ	Art. 34. 1. Jednostki notyfikowane niezwłocznie informują właściwego ministra: 1) o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów, jak również o wyrobach, których dotyczą; 2) o wszelkich okolicznościach, które mogą mieć negatywny wpływ na spełnianie kryteriów, o których mowa w art. 27; 3) o każdym przypadku żądania informacji na temat działalności w zakresie oceny zgodności, które otrzymały od organów nadzoru rynku; 4) na żądanie, o realizowanych przez nie działaniach związanych z przeprowadzaniem oceny zgodności w zakresie posiadanej notyfikacji oraz o innych realizowanych zadaniach, w tym o działalności transgranicznej.	
Art. 35 ust. 2	2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym notyfikowanym na mocy niniejszej dyrektywy jednostkom prowadzącym podobną działalność w zakresie oceny zgodności tych samych wyrobów pirotechnicznych istotne informacje na temat kwestii związanych z negatywnymi wynikami oceny zgodności, a na żądanie również na temat kwestii związanych z wynikami pozytywnymi.	T	Art. 32 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 32. 2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom notyfikowanym prowadzącym działalność w zakresie oceny zgodności w stosunku do takich samych rodzajów wyrobów informacje na temat przyczyn negatywnych wyników oceny zgodności, a na żądanie, również o okolicznościach, które zdecydowały o wyniku pozytywnym oceny zgodności.	
Art. 36	Komisja zapewnia organizację wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę notyfikacji.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 37	Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację odpowiedniej koordynacji i współpracy jednostek notyfikowanych na podstawie niniejszej dyrektywy, w formie forum jednostek notyfikowanych. Państwa członkowskie zapewniają udział notyfikowanych przez nie jednostek w pracach tego forum bezpośrednio lub przez	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

	wyznaczonych przedstawicieli.				
Art. 38 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby wyroby pirotechniczne mogły być wprowadzane do obrotu tylko wówczas, gdy odpowiednio przechowywane i używane zgodnie z przeznaczeniem nie zagrażają zdrowiu i bezpieczeństwu osób.	T	Art. 2 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 2. Celem ustawy jest: (...) 2) eliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wyroby dla zdrowia i bezpieczeństwa, w tym w miejscu pracy, w celu ochrony konsumentów, mienia, środowiska i bezpieczeństwa publicznego;	
Art. 38 ust. 2	2. Art. 15 ust. 3 i art. 16-29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 mają zastosowanie do wyrobów pirotechnicznych.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 38 ust. 3	3. Państwa członkowskie co roku informują Komisję o prowadzonych przez nie działaniach w zakresie nadzoru rynku.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 39 ust. 1 akapit pierwszy	1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają dostateczne powody, by sądzić, że dany wyrób pirotechniczny stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób albo innych aspektów związanych z ochroną interesów publicznych objętych niniejszą dyrektywą, dokonują one oceny obejmującej dany wyrób pirotechniczny pod kątem spełnienia wszystkich odnośnych wymagań określonych w niniejszej dyrektywie. Zainteresowane podmioty gospodarcze, w razie konieczności, współpracują w tym celu z organami nadzoru rynku.	T	Art. 72 ust. 1 Ustawa o SOZ Art. 66 Ustawa o SOZ	Art. 72. 1. W celu stwierdzenia, czy wyrób spełnia wymagania lub stwarza zagrożenie, organ nadzoru rynku może poddać go badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie. Art. 66. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób spełnia wymagania lub stwarza zagrożenie, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielania informacji na uzasadnione żądanie organu nadzoru rynku prowadzącego kontrolę.	
Art. 39 ust. 1 drugi i trzeci akapit	Jeśli w toku oceny, o której mowa w akapicie pierwszym, organy nadzoru rynku stwierdzą, że wyrób pirotechniczny nie spełnia wymagań określonych w niniejszej dyrektywie, niezwłocznie wzywają zainteresowany podmiot gospodarczy do podjęcia wszelkich odpowiednich działań naprawczych w celu doprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do zgodności z tymi wymaganiami lub do wycofania wyrobu pirotechnicznego z obrotu lub odzyskania go w wyznaczonym przez nie rozsądnym terminie, stosownym do charakteru zagrożenia. Organy nadzoru rynku powiadamiają odpowiednią jednostkę notyfikowaną.	T	Art. 85 ust. 4 pkt 1-6 Ustawa o SOZ Art. 75 ust. 2 Ustawa o SOZ	Art. 85. 4 Jeżeli stwierdzono, że wyrób spełnia wymagania, a mimo to stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie zagrożenia, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: 1) nakazać usunięcie zagrożenia; 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; 3) zakazać udostępniania wyrobu; 4) nakazać odzyskanie wyrobu; 5) nakazać zniszczenie wyrobu; 6) nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwarzanym zagrożeniu, określając termin i sposób powiadomienia. Art. 75. 2. Organ nadzoru rynku informuje jednostkę notyfikowaną, która przeprowadzała ocenę zgodności o stwierdzeniu niespełniania wymagań lub stwarzaniu zagrożenia przez wyrób.	
Art. 39 ust. 1 czwarty	Do środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, zastosowanie ma art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.	N		Przepis informacyjno-proceduralny. Nie wymaga transpozycji	

akapit					
Art. 39 ust. 2	2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się wyłącznie do terytorium państwa, w którym prowadzą nadzór, informują one Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.	T	Art. 62 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 62. 1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz informacje o zastosowanych środkach administracyjnych wraz z ich uzasadnieniem.	
Art. 39 ust. 3	3. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich właściwych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych wyrobów pirotechnicznych, które ten podmiot udostępnił na rynku w Unii.	T	Art. 13 pkt 13 Ustawa o SOZ Art. 16 pkt 11 Ustawa o SOZ Art. 17 pkt 6 Ustawa o SOZ	Art. 13. Producent ma obowiązek: (...) 13) niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami; Art. 16. Importer ma obowiązek: (...) 11) niezwłocznie podjąć działania w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami; Art. 17. Dystrybutor ma obowiązek: (...) 6) zapewnić podjęcie działań mających na celu doprowadzenie do zgodności lub wycofanie z obrotu, lub odzyskanie, gdy udostępniony na rynku wyrób jest niezgodny z wymaganiami;	
Art. 39 ust. 4 pierwszy i drugi akapit	4. W przypadku gdy zainteresowany podmiot gospodarczy nie podejmuje odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania wyrobów pirotechnicznych na rynku krajowym, wycofania danego wyrobu pirotechnicznego z obrotu na tym rynku lub odzyskania tego wyrobu. Organy nadzoru rynku przekazują niezwłocznie Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje na temat tych środków.	T	Art. 84 ust. 2 pkt 1-6 Ustawa o SOZ	Art. 84. 2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań albo wyrób nie spełnia wymagań i stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub stwarzanego zagrożenia, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach i stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: 1) nakazać usunięcie niezgodności; 2) nakazać usunięcie niezgodności i występującego zagrożenia; 3) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; 4) zakazać udostępniania wyrobu; 5) nakazać odzyskanie wyrobu; 6) nakazać zniszczenie wyrobu; 7) nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i stwarzanym zagrożeniu, określając termin i sposób powiadomienia	

			Art. 62 Ustawa o SOZ	Art. 62. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz zastosowane środki administracyjne wraz z ich uzasadnieniem.	
Art. 39 ust. 5	5. Informacje, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane konieczne do identyfikacji wyrobu pirotechnicznego niezgodnego z wymaganiami, informacje na temat pochodzenia wyrobu pirotechnicznego, charakteru domniemanej niezgodności i związanego z nią zagrożenia, rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez zainteresowany podmiot gospodarczy. W szczególności organy nadzoru rynku wskazują, czy brak zgodności wynika z którejkolwiek z następujących przyczyn: a) niespełnienia przez wyrób pirotechniczny wymagań związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem osób lub innymi kwestiami związanymi z ochroną interesów publicznych określonymi w niniejszej dyrektywie; lub b) niedostatków w normach zharmonizowanych przyznających domniemanie zgodności, o których mowa w art. 16.	T	Art. 62 ust. 1 Ustawa o SOZ	Art. 60. 1. Organy nadzoru rynku wprowadzają do systemu informacyjnego i komunikacyjnego do celów nadzoru rynku prowadzonego przez Komisję Europejską dane identyfikujące wyroby niezgodne z wymaganiami lub stwarzające zagrożenie, rodzaj stwierdzonych niezgodności lub opis zagrożeń, w tym wyniki badań laboratoryjnych lub organoleptycznych, dane identyfikujące podmioty gospodarcze uczestniczące w obrocie wyrobami oraz zastosowane środki administracyjne wraz z ich uzasadnieniem.	Art. 10. 3. Ustawy o SOZ 3. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły norm zharmonizowanych wraz z tytułami aktów prawnych wdrażających dyrektywę nowego podejścia i danymi dotyczącymi miejsca ich publikacji, a także informacje o ogłoszonych przez Komisję Europejską okresach przejściowych stosowania domniemania zgodności i ostrzeżeniach dotyczących ograniczenia domniemania zgodności, według stanu na dzień 30 czerwca i dzień 31 grudnia każdego roku.
Art. 39 ust. 6	6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę na mocy niniejszego artykułu, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszystkich wprowadzonych środkach i przekazują wszelkie dodatkowe informacje dotyczące niezgodności danego wyrobu pirotechnicznego, którymi dysponują, a w przypadku gdy wyrażają sprzeciw wobec przyjętego środka krajowego, przedstawiają swoje zastrzeżenia.	T			
Art. 39 ust. 7	7. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosi sprzeciwu wobec środka tymczasowego wprowadzonego przez dane państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.	T	Art. 62 ust. 2 Ustawa o SOZ	2. W przypadku zastrzeżeń co do zasadności środków administracyjnych przyjętych przez inne państwo członkowskie, Prezes UOKiK, na wniosek właściwego organu nadzoru rynku, może wyrazić sprzeciw wobec tych środków, jeżeli jest to uzasadnione realizacją celów, o których mowa w art. 2.	
Art. 39 ust. 8	8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne przyjęcie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego, takich jak wycofanie wyrobu pirotechnicznego z obrotu.	T	Art. 84 ust. 2 pkt 2 Ustawa o SOZ	Art. 84. 2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań albo wyrób nie spełnia wymagań i stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub stwarzanego zagrożenia, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach i stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji:	

				(...) 2) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu;	
Art. 40 ust. 1 pierwszy i drugi akapit	1. W przypadku gdy po ukończeniu procedury określonej w art. 39 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środków wprowadzonych przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środki takie są sprzeczne z prawodawstwem Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający, czy dany środek jest uzasadniony, czy nie. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 40 ust. 2	2. W razie uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne do zapewnienia wycofania niespełniającego wymagań wyrobu pirotechnicznego z obrotu na ich rynkach krajowych oraz informują o tym Komisję. W przypadku uznania krajowego środka za nieuzasadniony dane państwo członkowskie uchyla ten środek.				
Art. 40 ust. 3	3. W razie uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność wyrobu pirotechnicznego wynika z niedostatków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 39 ust. 5 lit. b) niniejszej dyrektywy, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.				
Art. 41 ust. 1	1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny na mocy art. 39 ust. 1 państwo członkowskie stwierdzi, że wyrób pirotechniczny spełniający wymagania niniejszej dyrektywy mimo to stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa lub innych aspektów związanych z ochroną interesów publicznych, wzywa ono zainteresowany podmiot gospodarczy do wprowadzenia wszelkich odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby wprowadzany do obrotu wyrób pirotechniczny nie stwarzał zagrożenia, lub w celu wycofania go z obrotu lub jego odzyskania w wyznaczonym przez to państwo rozsądnym terminie stosownym do charakteru zagrożenia.	T	Art. 75 ust. 1 Art. 84 ust. 2 pkt 1-7 Ustawa o SOZ	Art. 75. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli organ nadzoru rynku, który ją przeprowadził, stwierdzi, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, może, w drodze decyzji, zakazać udostępniania wyrobu na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Art. 84. 2. Jeżeli stwierdzono, że wyrób nie spełnia wymagań albo wyrób nie spełnia wymagań i stwarza zagrożenie, a strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub stwarzanego zagrożenia, wycofanie wyrobu z obrotu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach i stwarzanym zagrożeniu, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji: 1). nakazać usunięcie niezgodności; 2). nakazać usunięcie niezgodności i występującego zagrożenia; 3). nakazać wycofanie wyrobu z obrotu; 4). zakazać udostępniania wyrobu; 5). nakazać odzyskanie wyrobu; 6). nakazać zniszczenie wyrobu; 7). nakazać powiadomienie konsumentów lub innych użytkowników	

				o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami i stwarzanym zagrożeniu, określając termin i sposób powiadomienia	
Art. 41 ust. 2	2. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych wyrobów pirotechnicznych, które ten podmiot udostępnił na rynku w Unii.	T	Art. 62ze ust. 1 pkt 10 Art. 62zf ust. 1 pkt 9 Art. 62zg ust. 1 pkt 5	Art. 62zg 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 10) w przypadku stwierdzenia, że wprowadzony do obrotu wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, niezwłocznego podjęcia środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności; Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 9) w przypadku uznania, że wprowadzony do obrotu wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy, lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności; Art. 62zg. 1. Dystrybutor wyrobu pirotechnicznego działa z należytą starannością w odniesieniu do wymagań ustawy i jest obowiązany do: (...) 5) w przypadku uznania, że udostępniony na rynku wyrób pirotechniczny jest niezgodny z wymaganiami ustawy lub powzięcia wątpliwości w tym zakresie, podjęcia niezwłocznie koniecznych środków naprawczych, w celu zapewnienia zgodności tego wyrobu, lub jego wycofania z obrotu, lub odzyskania, stosownie do okoliczności;	
Art. 41 ust. 3	3. Państwo członkowskie niezwłocznie informuje Komisję i pozostałe państwa członkowskie. Informacje obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane konieczne do identyfikacji danego wyrobu pirotechnicznego, informacje na temat jego pochodzenia i łańcucha dostaw, charakteru występującego zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych.	T	Art. 59 ust. 2 pkt 3 Ustawa o SOZ	Art. 59. 2. Do zadań prezesa UOKIK należy: (...) 3) przekazywanie innym krajowym organom nadzoru rynku, Komisji Europejskiej oraz organom nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a także organom celnym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie oraz o podjętych działaniach;	
Art. 41 ust. 4 pierwszy, drugi i trzeci akapit	4. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja w drodze aktów wykonawczych podejmuje decyzję, czy dany środek krajowy jest uzasadniony, czy nie, oraz proponuje odpowiednie środki, o ile są one ko-	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

	nieczne. Akty wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3. W należycie uzasadnionych szczególnie pilnych przypadkach związanych z ochroną zdrowia i bezpieczeństwa osób Komisja przyjmuje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 44 ust. 4, akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie.				
Art. 41 ust. 5	5. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 42 ust. 1	1. Bez uszczerbku dla art. 39, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono zainteresowany podmiot gospodarczy do usunięcia danej niezgodności: a) oznakowanie CE zostało umieszczone z naruszeniem art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub art. 20 niniejszej dyrektywy; b) nie umieszczono oznakowania CE; c) numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli jednostka taka jest zaangażowana na etapie kontroli produkcji, został umieszczony z naruszeniem art. 20 lub nie został umieszczony; d) nie sporządzono deklaracji zgodności UE; e) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób; f) dokumentacja techniczna jest niedostępna albo niekompletna; g) brak jest informacji, o których mowa w art. 8 ust. 6 lub art. 12 ust. 3, lub są one fałszywe lub niekompletne; h) nie są spełnione jakiegokolwiek inne wymagania administracyjne, o których mowa w art. 8 lub 12.	T	Art. 75 ust. 3 Ustawa o SOZ	Art. 75. 3. W przypadku stwierdzenia niezgodności polegających na naruszeniu obowiązków, o których mowa w art. 13 i 16, organ nadzoru rynku może zwrócić się do podmiotu gospodarczego o usunięcie niezgodności oraz przedstawienie dowodów podjętych działań w określonym terminie.	
Art. 42 ust. 2	2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1, zainteresowane państwo członkowskie wprowadza wszelkie odpowiednie środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania wyrobu pirotechnicznego na rynku, lub zapewnienia jego wycofania z obrotu lub odzyskania.		Art. 75 ust. 4 Ustawa o SOZ	Art. 75. 4. W przypadku nieprzedstawienia przez podmiot gospodarczy dowodów potwierdzających usunięcie niezgodności, akta kontroli przekazuje się w celu wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub art. 85 ust. 1.	
Art. 43	Komisja, w drodze aktów wykonawczych, określa: a) jednolity system numeracji, o którym mowa w art. 9 ust. 1, oraz praktyczne rozwiązania dotyczące rejestru, o którym mowa w art. 33 ust. 3; b) praktyczne rozwiązania dotyczące regularnego gromadzenia i uaktualniania danych dotyczących wypadków związanych z wyrobami pirotechnicznymi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą spraw-	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

	dzającą, o której mowa w art. 44 ust. 3.				
Art. 44 ust. 1	1. Komisję wspomaga Komitet ds. Wyrobów Pirotechnicznych. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 44 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.				
Art. 44 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.				
Art. 44 ust. 4	4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.				
Art. 44 ust. 5	5. Komisja zasięga opinii komitetu w każdej sprawie, w odniesieniu do której wymagane są konsultacje z ekspertami branżowymi na mocy rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 lub innych przepisów unijnych. Komitet może ponadto badać wszelkie inne kwestie dotyczące stosowania niniejszej dyrektywy podniesione przez swego przewodniczącego lub przedstawiciela państwa członkowskiego, zgodnie z regulaminem komitetu.				

Art. 45	Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przez podmioty gospodarcze przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i podejmują wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić ich egzekwowanie. Takie zasady mogą obejmować sankcje karne w przypadku poważnych naruszeń. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.	T	Art. 63a Art. 64 Art. 65 ust. 1 Art. 65a Art. 65b ust. 1 65c ust. 1 Art. 65d Art. 65g-art. 65k	Art. 63a. Kto nabywa, przechowuje lub używa materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych, o których mowa w art. 62c ust. 1 pkt 1 lit. a-c, ust. 1 pkt 2 lit. a oraz ust. 1 pkt 3 lit. a, bez wymaganego pozwolenia lub koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Art. 64. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w art. 63-63c, sąd orzeka przepadek materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, amunicji lub wyrobów pirotechnicznych, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Art. 65. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 22, w zakresie przechowywania, posiadania lub używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzania materiałów wybuchowych metodą in situ, podlega karze grzywny. Art. 65a. Karom określonym w art. 63-63c i art. 65, podlega także ten, kto dopuszcza się czynów, o których mowa w tych przepisach, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. Kary pieniężne Art. 65b. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, niezgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku te materiały lub wyroby, niezgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Art. 65c. 1. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego lub wyroby pirotechniczne, zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiały lub wyroby zgodne z wymaganiami bezpieczeństwa, bez oznakowania CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65d. Producent albo importer, który wprowadza do obrotu materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego lub wyrób pirotechniczny, niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa, z umieszczonym oznakowaniem CE, albo dystrybutor, który udostępnia na rynku materiał lub wyrób niezgodny z wymaganiami bezpieczeństwa z umieszczonym oznakowaniem CE, podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Art. 65g. 1. Producent materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego, wytwarzanego materiału wybuchowego metodą in situ lub wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie sporządzenia i przechowywania: 1) dokumentacji technicznej dotyczącej tego materiału lub wyrobu lub	
-----------------------	--	-----------------	--	--	--

				2) deklaracji zgodności UE dotyczącej tego materiału lub wyrobu – podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. 2. Importer materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego, który nie dopełnia obowiązków w zakresie: 1) zapewnienia sporządzenia przez producenta dokumentacji technicznej tego materiału lub wyrobu lub 2) przechowywania kopii deklaracji zgodności UE tego materiału lub wyrobu lub 3) zapewnienia dostępności dokumentacji technicznej tego materiału lub wyrobu – podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł. Art. 65i. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 65b-65h, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie w sprawie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych. 2. Ustalając wysokość kar pieniężnych, organ nadzoru rynku uwzględnia w szczególności: 1) stopień i okoliczności naruszenia przepisów ustawy, 2) ilość lub liczbę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wyrobów pirotechnicznych, wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, niezgodnych z wymaganiami ustawy, 3) uprzednie naruszenie przepisów ustawy, 4) współpracę z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. 3. Organ nadzoru rynku może odstąpić od nałożenia kary, jeżeli podmiot gospodarczy, podlegający karze, przedstawił dowody potwierdzające: 1) usunięcie niezgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego; 2) wycofanie z obrotu tego materiału lub wyrobu; 3) odzyskanie tego materiału lub wyrobu; 4) zniszczenie tego materiału lub wyrobu; 5) powiadomienie użytkowników materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego lub wyrobu pirotechnicznego o stwierdzonych niezgodnościach. Art. 65j. 1. Termin zapłaty kary wynosi 30 dni, od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna. 2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy organu nadzoru rynku, który ją wymierzył. 3. Nie wszczyna się postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, jeżeli od dnia stwierdzenia popełnienia czynu, o którym mowa w art. 65b-65h, upłynęły 3 lata, licząc od końca roku, w którym czyn został popełniony. 4. Kary pieniężnej nie pobiera się po upływie 3 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o nałożeniu kary. Art. 65k. 1. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych stanowią:	
--	--	--	--	--	--

			Art. 36 ust. 1-3 art. 39 ust. 1 ustawa koncesyjna	wią dochód budżetu państwa. 2. Do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.13). 3. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.”. Art. 36. 1. Kto wykonuje działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją albo wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym bez koncesji lub wbrew warunkom określonym w koncesji, albo nie dopełnia obowiązku oznakowania broni palnej lub pojedynczego, podstawowego opakowania amunicji, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. 3. W razie skazania za przestępstwo określone w ust. 1 lub 2, orzeka się przepadek materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy. Art. 39. 1. Kto utrudnia przeprowadzenie przez uprawnione organy kontroli działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania lub obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, podlega karze grzywny.	
Art. 46 ust. 1	1. Państwa członkowskie nie mogą utrudniać udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych zgodnych z dyrektywą 2007/23/WE, które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 1 lipca 2015 r.	T	Art. 8 ust. 1 projektowanej ustawy	Art. 8. 1. Wyroby pirotechniczne, wprowadzone do obrotu przed dniem 1 kwietnia 2016 r. i spełniające wymagania określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w dotychczasowym brzmieniu, mogą być nadal udostępniane na rynku.	
Art. 46 ust. 2	2. Upoważnienia krajowe na wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F1, F2 i F3 udzielone przed dniem 4 lipca 2010 r. zachowują ważność na terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło takiego upoważnienia, do dnia jego wygaśnięcia lub do dnia 4 lipca 2017 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.	T	Art. 8 ust. 2 projektowanej ustawy	Art. 8. 2. Wyroby pirotechniczne do pojazdów, w tym wyroby pirotechniczne w formie części zamiennych, spełniające wymagania ustawy określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 4 lipca 2013 r., mogą być nadal udostępniane na rynku.	
Art. 46 ust. 3	3. Upoważnienia krajowe na pozostałe wyroby pirotechniczne, wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F4 i wyroby pirotechniczne przeznaczone do użytku teatralnego udzielone przed dniem 4 lipca 2013 r. zachowują ważność na terytorium państwa członkowskiego, które udzieliło takiego upoważnienia, do dnia	T	Art. 3 Ustawy MWC o zm.	Art. 3. Wyroby pirotechniczne wprowadzone do obrotu mogą pozostawać w obrocie nie dłużej niż do dnia 4 lipca 2017 r.	

	jego wygaśnięcia lub do dnia 4 lipca 2017 r., w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.		ustawy		
Art. 46 ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, udzielone przed dniem 4 lipca 2013 r. upoważnienia krajowe na wyroby pirotechniczne przeznaczone do pojazdów, w tym w formie części zamiennych, zachowują ważność do dnia ich wygaśnięcia.	T	Art. 8 ust. 2 projektowanej ustawy	Art. 8. 2. Wyroby pirotechniczne do pojazdów, w tym wyroby pirotechniczne w formie części zamiennych, spełniające wymagania ustawy określone w przepisach ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 4 lipca 2013 r., mogą być nadal udostępniane na rynku.	
Art. 46 ust. 5	5. Certyfikaty wydane na mocy dyrektywy 2007/23/WE zachowują ważność na mocy niniejszej dyrektywy.	T	Art. 6 ust. 2 projektowanej ustawy	Art. 6. 2. Świadectwa badania typu WE i certyfikaty wydane przez jednostki notyfikowane w procedurze oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych przed dniem 1 kwietnia 2016 r. zachowują ważność.	
Art. 47 ust. 1	1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2015 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 3 pkt 7, 12, 13 i 15-22, art. 4 ust. 1, art. 5, art. 7 ust. 4, art. 8 ust. 2-9, art. 9, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 1 i 3, art. 12-16, 18-29, 31-35 i 37, art. 38 ust. 1 i 2, art. 39-42, 45 i 46 oraz z załącznikami I, II i III. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków. Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 lipca 2015 r.	N	Art. 12 projektowanej ustawy	Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r., z wyjątkiem: art. 1 pkt 3 w zakresie art. 2f ust. 2 oraz art. 2g ust. 1, pkt 5-24, pkt 30 w zakresie art. 62v-62zd, pkt 31, pkt 32 w zakresie art. 63b, pkt 34 i pkt 36 w zakresie art. 65b ust. 2, art. 65c ust. 2, art. 65e, art. 65h, art. 2, art. 4, art. 5, art. 6 ust. 1, art. 7, art. 9 ust. 1 i ust. 3 oraz art. 10, które wchodzi w życie z dniem 20 kwietnia 2016 r.	
Art. 47 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie do dnia 3 października 2013 r. przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do zapewnienia zgodności z załącznikiem I pkt 4. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków. Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 4 lipca 2013 r.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 47 ust. 3	3. Przyjmowane przez państwa członkowskie środki, o których mowa w ust. 1 i 2, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Środki te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 47 ust. 4	4. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 48	Dyrektywa 2007/23/WE, zmieniona aktem wymienionym w załączniku IV część A, traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2015 r., bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektywy określonych w załączniku IV część B.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

	Na zasadzie odstępowania od akapitu pierwszego niniejszego artykułu, pkt 4 załącznika I do dyrektywy 2007/23/WE traci moc ze skutkiem od dnia 4 lipca 2013 r. Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku V.				
Art. 49	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> . Art. 1. i 2, art. 3 pkt 1-6, 8-11 i 14, art. 4 ust. 2, 3 i 4, art. 6, art. 7 ust. 1, 2 i 3, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1, 3 i 4, art. 11 ust. 2, art. 17, 30, 36, art. 38 ust. 3, art. 43 i 44 oraz załączniki IV i V stosuje się od dnia 1 lipca 2015 r.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 50	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Załącznik I ust. 1	1. Wszystkie wyroby pirotechniczne muszą osiągać właściwości użytkowe przedstawione przez producenta jednostce notyfikowanej, by zapewniać jak najwyższy poziom bezpieczeństwa i niezawodności.	T	§ 2 ust. 1 pkt 4 rozp. MR ws. WP	§ 2. 1. Wyroby pirotechniczne muszą: (...) 4) osiągać zakładane przez producenta właściwości użytkowe przedstawione przez producenta jednostce notyfikowanej.	
Załącznik I ust. 2	2. Wszystkie wyroby pirotechniczne muszą być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, żeby przy zastosowaniu odpowiedniej techniki mogły zostać unieszkodliwione w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska.	T	§ 2 ust. 1 pkt 1 rozp. MR ws. WP	§ 2. 1. Wyroby pirotechniczne muszą: (...) 1) być zaprojektowane i wytworzone w taki sposób, aby przy zastosowaniu odpowiednich technologii mogły zostać unieszkodliwione w sposób minimalnie uciążliwy dla środowiska;	
Załącznik I ust. 3	3. Wszystkie wyroby pirotechniczne muszą działać prawidłowo, gdy używa się ich zgodnie z przeznaczeniem. Wszystkie wyroby pirotechniczne należy zbadać w rzeczywistych warunkach. Jeżeli nie jest to możliwe w laboratorium, badania należy przeprowadzić w warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być użyty. W stosownych przypadkach należy rozważyć lub zbadać następujące informacje i właściwości: a) projekt, strukturę i właściwości charakterystyczne, łącznie ze szczegółowym składem chemicznym (masą i udziałem procentowym wykorzystanych substancji) oraz wymiarami; b) stabilność fizyczną i chemiczną wyrobu pirotechnicznego we wszystkich normalnych, przewidywalnych warunkach środowiskowych; c) wrażliwość na normalne, przewidywalne obchodzenie się i transport; d) zgodność wszystkich składników pod względem stabilności chemicznej;	T	§ 2 ust. 1 pkt 2 i 3 rozp. MR ws. WP	§ 2. 1. Wyroby pirotechniczne muszą: (...) 2) być badane w rzeczywistych warunkach ich używania; jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie badania w warunkach laboratoryjnych, należy je przeprowadzić w takich warunkach, w jakich wyrób pirotechniczny ma być używany; 3) działać prawidłowo w przypadku używania ich zgodnie z przeznaczeniem;	
			§ 3 pkt 1-8 rozp. MR ws. WP	§ 3. Podczas przeprowadzania badania wyrobu pirotechnicznego należy zbadać następujące jego właściwości oraz parametry techniczne: 1) zgodność wyrobu pirotechnicznego z rysunkiem konstrukcyjnym, z uwzględnieniem jego struktury i charakterystycznych właściwości, masy i ilościowego składu chemicznego stosowanego w wyrobie materiału pirotechnicznego oraz wymiarów; 2) stabilność fizyczną i chemiczną wyrobu pirotechnicznego podczas jego przechowywania i transportu; 3) możliwość bezpiecznego przechowywania, transportu oraz używania wyrobu pirotechnicznego; 4) stabilność chemiczną i termiczną zawartych w wyrobie pirotechnicznym materiałów pirotechnicznych;	

	e) odporność wyrobu pirotechnicznego na działanie wilgoci, jeżeli ma on być stosowany w wilgotnych lub mokrych warunkach i jeżeli wilgoć może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo lub niezawodność; f) odporność wyrobu pirotechnicznego na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie wyrobu pirotechnicznego w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie jednej z części składowych lub całego wyrobu pirotechnicznego może mieć negatywny wpływ na jego bezpieczeństwo i niezawodność; g) zabezpieczenia mające zapobiegać przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi; h) właściwe instrukcje i, w razie potrzeby, oznaczenia dotyczące bezpiecznego obchodzenia się, przechowywania, używania (w tym bezpieczne odległości) i unieszkodliwiania; i) odporność wyrobu pirotechnicznego, jego opakowania lub innych części składowych na uszkodzenie w normalnych, przewidywalnych warunkach przechowywania; j) wyszczególnienie wszystkich urządzeń i akcesoriów oraz instrukcji obsługi potrzebnych do bezpiecznego działania wyrobu pirotechnicznego. Podczas transportu i normalnego obchodzenia się, o ile instrukcje producenta nie wskazują inaczej, wyroby pirotechniczne powinny zawierać mieszaninę pirotechniczną.			5) odporność na działanie wody, jeżeli wyrób pirotechniczny ma być używany w warunkach wilgotnych lub w wodzie, a jej oddziaływanie może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo lub niezawodność jego działania; 6) odporność na działanie niskich i wysokich temperatur, jeżeli przewiduje się przechowywanie lub używanie wyrobu pirotechnicznego w takich temperaturach, a chłodzenie lub ogrzewanie poszczególnych składników lub całego wyrobu może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo i niezawodność jego działania; 7) zabezpieczenia mające na celu zapobieganie przedwczesnemu lub niezamierzonemu zapłonowi lub wybuchowi; 8) odporność wyrobu pirotechnicznego i jego opakowania, a także innych części składowych na pogorszenie się jakości tego wyrobu w przewidzianych w instrukcji obsługi tego wyrobu warunkach jego składowania.	
			§ 2 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§2. 2. Materiał pirotechniczny musi być umieszczony w wyrobach pirotechnicznych w trakcie ich przechowywania, transportu oraz użytkowania, o ile instrukcja obsługi wyrobu pirotechnicznego nie przewiduje inaczej.	
Zał. I ust. 4	4. Wyroby pirotechniczne nie mogą zawierać materiałów wybuchowych detonujących innych niż proch dymny i mieszanki rozblyskowe, z wyjątkiem wyrobów pirotechnicznych klasy P1, P2, T2 oraz wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 spełniających następujące warunki: a) z wyrobu pirotechnicznego nie można łatwo wydobyć materiału wybuchowego detonującego; b) w przypadku klasy P1 wyrób pirotechniczny nie może działać w sposób detonacyjny i nie może, w formie, w jakiej został zaprojektowany i wytworzony, inicjować wybuchu wtórnych materiałów wybuchowych; c) w przypadku klasy F4, T2 i P2 wyrób pirotechniczny jest zaprojektowany i przeznaczony do działania w sposób niedetonacyjny, lub jeśli jest przeznaczony do detonowania, nie może, w formie, w jakiej został zaprojektowany i wytworzony, inicjować wybuchu wtórnych materiałów wybuchowych.	T	§ 4 ust. 1 ust. 2 pkt 1-3 rozp. MR ws. WP	§ 4. 1. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu nie mogą zawierać materiałów wybuchowych detonujących innych niż proch dymny i mieszanki rozblyskowe. 2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych klas P1, P2, T2 oraz wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 spełniających następujące warunki: 1) z wyrobu nie można łatwo wydobyć materiału wybuchowego detonującego; 2) w przypadku wyrobów pirotechnicznych klasy P1 - wyrób nie może: a) działać w sposób detonacyjny, b) inicjować wybuchu wtórnych materiałów wybuchowych - w formie, w jakiej został zaprojektowany i wytworzony; 3) w przypadku wyrobów pirotechnicznych klas F4, T2 i P2 - wyrób jest zaprojektowany i przeznaczony do działania w sposób niedetonacyjny albo, jeśli jest przeznaczony do detonowania, nie może, w formie, w jakiej został zaprojektowany i wytworzony, inicjować wybuchu wtórnych materiałów wybuchowych.	
Zał. I ust. 5 A pkt 1	1.Producent zalicza wyroby pirotechniczne widowiskowe do różnych klas zgodnie z art. 6, w zależności od zawartości netto materiału wybuchowego, bezpiecznej odległości, poziomu	T	§ 5 ust. 1 pkt 1-3	§ 5. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F1 muszą spełniać następujące warunki: 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania	

	hałasu itp. Klasa musi być wyraźnie wskazana na etykiecie. a) Dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F1 muszą być spełnione następujące warunki: (i) bezpieczna odległość musi wynosić co najmniej 1 m; jednakże w stosownych przypadkach bezpieczna odległość może być mniejsza; (ii) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej odległości; (iii) klasa F1 nie może zawierać petard, baterii petard, petard rozbłyskowych i baterii petard rozbłyskowych; (iv) opadające resztki w klasie F1 nie mogą zawierać więcej niż 2,5 mg piorunianu srebra. b) Dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F2 muszą być spełnione następujące warunki: (i) bezpieczna odległość musi wynosić co najmniej 8 m; jednakże w stosownych przypadkach bezpieczna odległość może być mniejsza; (ii) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej odległości. c) Dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F3 muszą być spełnione następujące warunki: (i) bezpieczna odległość musi wynosić co najmniej 15 m; jednakże w stosownych przypadkach bezpieczna odległość może być mniejsza; (ii) maksymalny poziom hałasu nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu hałasu mierzonego za pomocą innej, odpowiedniej metody, w bezpiecznej odległości.		ust. 2 ust. 3 pkt 1-2 ust. 4 pkt 1-2 rozp. MR ws. WP	wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 1 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza; 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości; 3) masa piorunianu srebra w strzelających kulkach nie może przekraczać 2,5 mg. 2. Do klasy F1 wyrobów pirotechnicznych widowiskowych nie zalicza się petard, baterii petard, petard błyskowych i baterii petard błyskowych. 3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F2 muszą spełniać następujące warunki: 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 8 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza; 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości. 4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F3 muszą spełniać następujące warunki: 1) bezpieczna odległość dla użytkownika w trakcie działania wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi wynosić co najmniej 15 m; w przypadkach uzasadnionych wymaganiami bezpieczeństwa odległość ta może być mniejsza; 2) maksymalny poziom natężenia emitowanego dźwięku nie może przekraczać 120 dB (A, imp) lub równoważnego poziomu natężenia emitowanego dźwięku mierzonego inną odpowiednią metodą, w bezpiecznej dla użytkownika odległości.	
Zał. I ust. 5 A pkt 2	Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą być skonstruowane wyłącznie z materiałów ograniczających do minimum ryzyko dla zdrowia, mienia i środowiska ze strony odłamków.	T	§ 6 ust. 1 rozp. MR ws. WP	§ 6. 1. Wyroby pirotechniczne widowiskowe mogą być skonstruowane wyłącznie z materiałów ograniczających do minimum zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane rozrzutem odłamków powstających w trakcie ich działania.	
Zał. I ust. 5 A pkt 3	Sposób zapłonu musi być wyraźnie widoczny lub określony na etykiecie bądź w instrukcji.	T	§ 6 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 6. 2. Sposób zapłonu wyrobu pirotechnicznego widowiskowego musi być wyraźnie oznaczony bądź określony na etykiecie lub w instrukcji obsługi.	
Zał. I ust. 5 A pkt 4	Wyroby pirotechniczne widowiskowe nie mogą poruszać się w sposób nieobliczalny bądź nieprzewidywalny.	T	§ 6 ust. 3 rozp. MR	§ 6. 3. Wyroby pirotechniczne widowiskowe użytkowane zgodnie z instrukcją obsługi nie mogą działać w sposób inny niż opisany przez producenta, w szczególności muszą się poruszać się w przewidywalny sposób.	

			ws. WP		
Załącznik I ust. 5 A pkt 5	Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F1, F2 i F3 muszą być chronione przed niezamierzonym zapłonem za pomocą osłony, opakowania bądź sposobu budowy wyrobu pirotechnicznego. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F4 muszą być chronione przed niezamierzonym zapłonem metodami określonymi przez producenta.	T	§ 6 ust. 4 rozp. MR ws. WP	4. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klas F1, F2 i F3 muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zapłonem za pomocą osłony lub opakowania lub sposobu budowy wyrobu pirotechnicznego. Wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F4 muszą być zabezpieczone przed przypadkowym zapłonem w sposób określony przez producenta.	
Załącznik I ust. 5 B pkt 1	Wyroby pirotechniczne muszą być zaprojektowane w taki sposób, by ograniczyć do minimum ryzyko dla zdrowia, mienia i środowiska podczas normalnego używania.	T	§ 7 ust. 1 pkt 1 rozp. MR ws. WP	§ 7. 1. Pozostałe wyroby pirotechniczne projektuje się w taki sposób, aby ograniczyć do minimum: 1) zagrożenie życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska podczas ich używania zgodnie z ich przeznaczeniem;	
Załącznik I ust. 5 B pkt 2	Sposób zapłonu musi być wyraźnie widoczny lub określony na etykiecie bądź w instrukcji.	T	§ 7 ust. 2 rozp. MR ws. WP	2. Sposób zapłonu pozostałych wyrobów pirotechnicznych musi być określony na widocznej etykiecie lub w instrukcji obsługi, chyba że jest wyraźnie widoczny.	
Załącznik I ust. 5 B pkt 3	Wyroby pirotechniczne muszą być zaprojektowane w taki sposób, by w razie niezamierzonego zapłonu ograniczyć do minimum ryzyko dla zdrowia, mienia i środowiska ze strony odłamków.	T	§ 7 ust. 1 pkt 2 rozp. MR ws. WP	§ 7. 1. Pozostałe wyroby pirotechniczne projektuje się w taki sposób, aby ograniczyć do minimum: (...) 2) ryzyko dla życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska spowodowane rozrzutem odłamków w razie przypadkowego zapłonu.	
Załącznik I ust. 5 B pkt 4	W stosownych przypadkach wyroby pirotechniczne muszą działać prawidłowo aż do daty ważności określonej przez producenta.	T	§ 7 ust. 3 rozp. MR ws. WP	§ 7. 3. Pozostałe wyroby pirotechniczne, używane zgodnie z instrukcją ich obsługi, muszą działać prawidłowo do daty ich ważności określonej przez producenta.	
Załącznik I ust. 5 C pkt 1	Zapalniki muszą być zdolne do niezawodnego zapłonu i posiadać wystarczającą zdolność zapłonu we wszystkich normalnych, przewidywalnych warunkach używania.	T	§ 8 ust. 1 rozp. MR ws. WP	§ 8. 1. Zapalniki muszą zapewnić prawidłowy zapłon wyrobów pirotechnicznych i posiadać wystarczającą zdolność do takiego zapłonu w warunkach ich używania przewidzianych w instrukcji obsługi.	
Załącznik I ust. 5 C pkt 2	Zapalniki muszą być chronione przed wyładowaniami elektrostatycznymi w normalnych, przewidywalnych warunkach przechowywania i używania.	T	§ 8 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 8. 2. Zapalniki należy chronić przed wyładowaniami elektrostatycznymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.	
Załącznik I ust. 5 C pkt 3	Zapalniki elektryczne muszą być chronione przed polami elektromagnetycznymi w normalnych, przewidywalnych warunkach przechowywania i używania.	T	§ 8 ust. 3 rozp. MR	§ 8. 3. Zapalniki elektryczne należy chronić przed promieniowaniem elektromagnetycznym, działaniem fal radiowych oraz prądami błądzącymi w normalnych warunkach ich przechowywania i używania, przewidzianych w instrukcji obsługi.	

			ws. WP		
Zal. I ust. 5 C pkt 4	Oslona zapalników musi mieć odpowiednią wytrzymałość mechaniczną i zapewniać odpowiednią ochronę wypełnienia wybuchowego przy normalnym, przewidywalnym obciążeniu mechanicznym.	T	§ 8 ust. 4 rozp. MR ws. WP	§ 8. 4. Osłony zapalników muszą mieć wytrzymałość mechaniczną wystarczającą do ochrony zawartego w nich materiału pirotechnicznego przy poddaniu ich obciążeniom mechanicznym przewidzianym w instrukcji obsługi.	
Zal. I ust. 5 C pkt 5	Parametry czasu spalania zapalników muszą być dostarczone wraz z wyrobem pirotechnicznym.	T	§ 8 ust. 5 rozp. MR ws. WP	§ 8. 5. Czas spalania zapalników musi być określony w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.	
Zal. I ust. 5 C pkt 6	Charakterystyka elektryczna zapalników elektrycznych musi być dostarczona wraz z wyrobem pirotechnicznym (np. prąd niepowodujący zapłonu, opór itd.).	T	§ 8 ust. 6 rozp. MR ws. WP	§ 8. 6. Charakterystyki elektryczne zapalników elektrycznych, w tym natężenie prądu niepowodujące zapłonu, natężenie prądu powodujące zapłon, ewentualny czas opóźnienia zapłonu oraz opór elektryczny, muszą być określone w instrukcji obsługi wyrobu pirotechnicznego.	
Zal. I ust. 5 C pkt 7	Przewody zapalników elektrycznych muszą posiadać wystarczającą izolację oraz odpowiednią wytrzymałość mechaniczną, w tym pewność połączenia z zapalnikiem, przy uwzględnieniu przewidywanego używania.	T	§ 8 ust. 7 rozp. MR ws. WP	§ 8. 7. Przewody zapalników elektrycznych muszą posiadać wystarczającą izolację elektryczną, wytrzymałość mechaniczną oraz muszą zapewniać niezawodne połączenie z zapalnikiem w stopniu gwarantującym bezpieczeństwo podczas ich stosowania zgodnie z instrukcją obsługi wyrobu pirotechnicznego.	
Zal. II Moduł B ust. 1	1. Badanie typu UE to ta część procedury oceny zgodności, w której jednostka notyfikowana bada projekt techniczny wyrobu pirotechnicznego oraz weryfikuje i poświadcza spełnienie przez projekt techniczny wyrobu pirotechnicznego wymagań niniejszej dyrektywy mających do niego zastosowanie.	T	§ 10 ust. 1 rozp. MR ws. WP	§ 10. 1. Badanie typu UE (moduł B) jest procedurą, poprzez którą jednostka notyfikowana sprawdza i poświadcza, że rozwiązania przyjęte w projekcie technicznym materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz próbka kompletnego materiału wybuchowego reprezentatywna dla przewidywanej produkcji spełniają wymagania bezpieczeństwa.	
Zal. II Moduł B ust. 2	2. Badanie typu UE polega na ocenie adekwatności projektu technicznego wyrobu pirotechnicznego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających, o których mowa w pkt 3, oraz na badaniu próbki kompletnego produktu, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji (połączenie typu produkcji i typu projektu).	T	§ 10 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 10. 2. Badanie typu UE polega na ocenie adekwatności projektu technicznego wyrobu pirotechnicznego poprzez zbadanie dokumentacji technicznej i dowodów potwierdzających zgodność, o których mowa w ust. 4 pkt 4 oraz na badaniu próbki kompletnego wyrobu, reprezentatywnej dla przewidywanej produkcji.	
Zal. II Moduł B ust. 3	3. Producent składa wniosek o przeprowadzenie badania typu UE w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej. Wniosek zawiera: a) nazwę i adres producenta; b) pisemną deklarację, że ten sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; c) dokumentację techniczną; dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy oraz	T	§ 10 ust. 3 ust. 4 pkt 1-4 ust. 5 rozp. MR ws. WP	§ 10. 3. Wniosek o przeprowadzenie badania typu UE producent składa w wybranej jednostce notyfikowanej. 4. Wniosek, o którym mowa w pkt 3, zawiera: 1) nazwę i adres pocztowy producenta materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz w przypadku upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres pocztowy; 2) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej; 3) dokumentację techniczną, o której mowa w § 16; 4) dowody potwierdzające, że wyrób spełnia wymagania bezpie-	

	obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka; dokumentacja techniczna określa odnośne wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie wyrobu pirotechnicznego; w stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera przynajmniej następujące elementy: (i) opis ogólny wyrobu pirotechnicznego; (ii) projekt koncepcyjny i rysunki techniczne oraz schematy części składowych, podzespołów, obwodów itd.; (iii) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyrobu pirotechnicznego; (iv) wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>, a jeżeli te normy zharmonizowane nie zostały zastosowane, opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, w tym wykaz innych właściwych zastosowanych specyfikacji technicznych; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które części zostały zastosowane; (v) wyniki dokonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.; (vi) sprawozdania z badań; d) próbki reprezentatywne dla przewidywanej produkcji; jednostka notyfikowana może zażądać dostarczenia dalszych próbek, jeśli jest to niezbędne do przeprowadzenia programu badań; e) dowody potwierdzające adekwatność technicznego rozwiązania projektowego; w dowodach tych wymienia się wszelkie wykorzystane dokumenty, zwłaszcza jeżeli nie zastosowano w całości odnośnych norm zharmonizowanych; dowody potwierdzające obejmują, w stosownych przypadkach, wyniki badań przeprowadzonych zgodnie z innymi odpowiednimi specyfikacjami technicznymi przez odpowiednie laboratorium producenta lub przez inne laboratorium badawcze w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.			czeństwa, w szczególności w przypadku, gdy normy zharmonizowane, w całości lub w części, nie zostały zastosowane oraz wyniki badań, przeprowadzonych przez producenta lub na jego zlecenie zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi, potwierdzających, że wyrób pirotechniczny spełnia wymagania bezpieczeństwa. 5. Wnioskodawca musi udostępnić jednostce notyfikowanej próbkę badanego rodzaju materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego reprezentatywną dla przewidywanej produkcji, zwaną dalej "typem". Jednostka notyfikowana może zażądać dodatkowych próbek reprezentatywnych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia programu badań.	
--	---	--	--	--	--

Załącznik II Moduł B ust. 4 pkt 1-5	4. Jednostka notyfikowana: 1. bada dokumentację techniczną i dowody potwierdzające w celu oceny adekwatności projektu technicznego wyrobu piro-technicznego; 2. weryfikuje, czy dana próbka (dane próbki) zostały wyprodukowane zgodnie z dokumentacją techniczną, oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami odnośnych norm zharmonizowanych, jak również części, które zaprojektowano zgodnie z innymi odpowiednimi specyfikacjami technicznymi; 3. przeprowadza odpowiednie badania i testy lub zleca ich wykonanie w celu sprawdzenia, w przypadku gdy producent zdecydował się na zastosowanie rozwiązań określonych w odnośnych normach zharmonizowanych, czy zostały one zastosowane prawidłowo; 4. przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i testów w celu skontrolowania czy, w przypadku gdy rozwiązania określone w odnośnych normach zharmonizowanych nie zostały zastosowane, rozwiązania przyjęte przez producenta, w tym rozwiązania określone w innych odpowiednich specyfikacjach technicznych, spełniają odnośne zasadnicze wymagania bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy; 5. uzgadnia z producentem miejsce, w którym przeprowadzone zostaną badania i testy.	T	§ 10 ust. 6 pkt 1-5 rozp. MR ws. WP	§ 10. 6. Jednostka notyfikowana: 1) bada dokumentację techniczną i dowody, o których mowa w ust. 4 pkt 4; 2) sprawdza, czy typ został wytworzony zgodnie z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części zaprojektowane zgodnie z wymaganiami odnośnych norm zharmonizowanych, jak również części, które zaprojektowano zgodnie z innymi specyfikacjami technicznymi; 3) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy producent odpowiednio zastosował normy zharmonizowane; 4) wykonuje lub zleca wykonanie badań i testów niezbędnych do sprawdzenia, czy rozwiązania przyjęte przez producenta spełniają wymagania bezpieczeństwa w przypadku, gdy normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; 5) uzgadnia z wnioskodawcą miejsce przeprowadzenia badań i testów; (...)	
Załącznik II Moduł B ust. 5	5. Jednostka notyfikowana sporządza sprawozdanie z oceny, w którym odnotowuje działania podjęte zgodnie z pkt 4 i ich rezultaty. Bez uszczerbku dla swoich zobowiązań wobec organów notyfikujących jednostka notyfikowana udostępnia treść takiego sprawozdania, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.	T	§ 10 ust. 6 pkt 6-7 rozp. MR ws. WP	§ 10. 6. Jednostka notyfikowana: (...) 6) sporządza sprawozdanie z działań, o których mowa w pkt 1-4; 7) sprawozdanie, o którym mowa w pkt 6, jednostka notyfikowana udostępnia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w całości lub w części, wyłącznie za zgodą producenta.	

Załącznik II Moduł B ust. 6	6. Jeżeli typ spełnia mające zastosowanie do danego wyrobu pirotechnicznego wymagania niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje producentowi certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z badań, ewentualne warunki jego ważności oraz dane niezbędne do identyfikacji zatwierdzonego typu. Do certyfikatu badania typu UE można dołączyć załącznik lub załączniki. Certyfikat badania typu UE i załączniki do niego zawierają wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych wyrobów pirotechnicznych z badanym typem oraz kontrolę w trakcie eksploatacji. Jeżeli typ nie spełnia odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE oraz informuje o tym wnioskodawcę, podając szczegółowe uzasadnienie odmowy.	T	§ 10 ust. 7 i 8 rozp. MR ws. WP	§ 10. 7. Jeżeli typ spełnia wymagania bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana wydaje wnioskodawcy certyfikat badania typu UE. Certyfikat ten zawiera wszelkie istotne informacje umożliwiające ocenę zgodności wytwarzanych wyrobów pirotechnicznych z badanym typem oraz kontrolę wyrobu w trakcie jego eksploatacji, w tym nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, odwołanie do dokumentu, w którym zawarto wyniki badań, informacje niezbędne dla identyfikacji zatwierdzonego typu oraz ewentualne warunki jego ważności i załączniki. Jednostka notyfikowana przechowuje kopię wydanego certyfikatu wraz z dokumentacją techniczną powstałą w wyniku badania typu, w tym dokumentacją przedstawioną przez wnioskodawcę. 8. W przypadku gdy jednostka notyfikowana odmawia wydania certyfikatu badania typu UE, uzasadnia przyczynę odmowy oraz informuje wnioskodawcę o możliwości zwrócenia się o ponowne rozpatrzenie wniosku.	
Załącznik II Moduł B ust. 7 pierwszy akapit	7. Jednostka notyfikowana śledzi wszelkie zmiany w powszechnie uznanym stanie wiedzy technicznej wskazujące, że zatwierdzony typ może nie spełniać już odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy, oraz ustala, czy zmiany takie wymagają dalszego badania. Jeżeli wymagają, jednostka notyfikowana informuje o tym producenta.	N		Przepis natury ogólnej. Nie wymaga transpozycji	
Załącznik II Moduł B ust. 7 drugi akapit	Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o wszystkich modyfikacjach zatwierdzonego typu mogących wpływać na zgodność wyrobu pirotechnicznego z zasadniczymi wymaganiami bezpieczeństwa zawartymi w niniejszej dyrektywie lub warunkami ważności tego certyfikatu. Takie modyfikacje wymagają dodatkowego zatwierdzenia w formie aneksu do pierwotnego certyfikatu badania typu UE.	T	§ 10 ust. 9 rozp. MR ws. WP	§ 10. 9. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która posiada dokumentację techniczną dotyczącą certyfikatu badania typu UE, o zmianach wprowadzonych lub planowanych do wprowadzenia do zatwierdzonego typu, jeżeli zmiany te mogą mieć wpływ na zgodność wyrobu z wymaganiami bezpieczeństwa lub warunkami dotyczącymi jego używania. Jednostka notyfikowana przeprowadza dodatkowe zatwierdzenie typu oraz wystawia dokument uzupełniający do wydanego certyfikatu badania typu UE.	
Załącznik II Moduł B ust. 8 pierwszy i drugi akapit	Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o certyfikatach badania typu UE i wszelkich aneksach do nich, które wydała lub cofnęła oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnym organom notyfikującym wykaz certyfikatów badania typu UE lub wszelkich aneksów do nich, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o certyfikatach badania typu UE lub wszelkich aneksach do nich, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o tych certyfikatach lub wszelkich aneksach do nich, które wydała.	T	§ 10 ust. 12 i 13 rozp. MR ws. WP	§ 10. 12. Jednostka notyfikowana, raz na kwartał, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące wydanych lub cofniętych certyfikatów badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, oraz, okresowo lub na żądanie, wykaz certyfikatów badania typu UE i uzupełnień do nich, które jednostka notyfikowana zawiesiła albo poddała innym ograniczeniom, a także odmów wydania certyfikatów. 13. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym informacje dotyczące certyfikatów badania typu UE oraz uzupełnień, o których mowa w ust. 9, które cofnęła, wydanie których zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom, odmów wydania certyfikatów, a także, na żądanie, informacje dotyczące wydanych certyfikatów oraz uzupełnień do nich.	

Załącznik II Moduł B ust. 8 trzeci akapit	Komisja, państwa członkowskie i pozostałe jednostki notyfikowane mogą na żądanie otrzymać kopie certyfikatów badania typu UE lub aneksów do nich. Na żądanie Komisja i państwa członkowskie mogą otrzymać kopię dokumentacji technicznej oraz wyniki badań przeprowadzonych przez jednostkę notyfikowaną.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Załącznik II Moduł B ust. 9	9. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE oraz załączników i aneksów do niego wraz z dokumentacją techniczną do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu do obrotu wyrobu pirotechnicznego.	T	§ 10 ust. 11 rozp. MR ws. WP	§ 10. 11. Producent przechowuje kopię certyfikatu badania typu UE i uzupełnień, o których mowa w ust. 9, wraz z dokumentacją techniczną związaną z badaniem typu przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.	
Załącznik III moduł C2 ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się ze zobowiązań przedstawionych w pkt 2, 3 i 4 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane materiały wybuchowe są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy mające do nich zastosowanie.	T	§ 11 ust. 1 zdanie pierwsze rozp. MR ws. WP	§ 11. 1. Zgodność z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę procesu produkcji oraz nadzorowaną kontrolę materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego w losowych odstępach czasu (moduł C2) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest zgodny z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełnia wymagania bezpieczeństwa, które mają do niego zastosowanie. (...)	
Załącznik II Moduł C2 ust. 2	2. Produkcja Producent wprowadza wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonych wyrobów pirotechnicznych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	§ 11 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 11. 2. Producent podejmuje konieczne działania, aby proces wytwarzania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz monitorowanie tego procesu zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa.	

Zal. II Modul C2 ust. 3	3. Kontrola produktów. W celu weryfikacji jakości wewnętrznej kontroli wyrobu pirotechnicznego jednostka notyfikowana wybrana przez producenta przeprowadza kontrole produktu bądź zleca ich przeprowadzanie w określonych przez siebie losowych odstępach czasu, z uwzględnieniem m.in. złożoności technicznej wyrobów pirotechnicznych oraz skali produkcji. W celu kontroli zgodności wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy bada się odpowiednią próbkę gotowych produktów, pobraną przez jednostkę notyfikowaną na miejscu przed wprowadzeniem produktów do obrotu, oraz przeprowadza się odpowiednie testy określone w odnośnych częściach norm zharmonizowanych bądź testy równoważne określone w innych odpowiednich specyfikacjach technicznych. W przypadku gdy próbka nie odpowiada dopuszczalnemu poziomowi jakości, jednostka ta wprowadza odpowiednie środki. Stosowana akceptacyjna procedura pobierania próbek ma na celu ustalenie, czy proces wytwarzania danego wyrobu pirotechnicznego odbywa się w dopuszczalnych granicach z punktu widzenia zapewnienia zgodności wyrobu pirotechnicznego. Na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej producent umieszcza podczas procesu produkcji numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej.	T	§ 11 ust. 5 i 6 rozp. MR ws. WP	§ 11. 5. Jednostka notyfikowana wybrana przez producenta wykonuje lub zleca wykonanie badań materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego w losowych odstępach czasu, z uwzględnieniem złożoności technicznej materiałów wybuchowych oraz skali ich produkcji. Próbką reprezentatywną materiałów wybuchowych pobrana przez jednostkę notyfikowaną u producenta na miejscu przed wprowadzeniem ich do obrotu musi zostać poddana odpowiednim badaniom i testom, określonym w normach zharmonizowanych lub równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności tych wyrobów z wymaganiami bezpieczeństwa. W przypadku gdy co najmniej jedna zbadana próbka wyrobu nie spełnia wymagań bezpieczeństwa, jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie działania. 6. Producent w trakcie procesu wytwarzania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego umieszcza na każdym egzemplarzu materiału numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, na jej odpowiedzialność	
Zal. II Modul C2 ust. 4 pkt. 1-2	4. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 4.1. Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania niniejszej dyrektywy. 4.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu wyrobu pirotechnicznego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyrób pirotechniczny, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 11 ust. 1 zdanie drugie ust. 4 rozp. MR ws. WP	§ 11. 1. (...). Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności. 4. Producent przechowuje deklarację zgodności przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu i udostępniać jej kopię właściwym organom na ich żądanie.	
Zal. II Modul D ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania niniejszej dyrektywy mające do nich zastosowanie.	T	§ 12 ust. 1 zdanie pierwsze rozp. MR ws. WP	§ 12. 1. Zapewnienie jakości produkcji (moduł D) jest procedurą, poprzez którą producent wypełniający zobowiązania, o których mowa w ust. 3, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają wymagania bezpieczeństwa. (...)	

Załącznik II Moduł D ust. 2	2. Produkcja Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji, kontroli gotowych produktów i badania danych wyrobów pirotechnicznych zgodnie z pkt 3 oraz podlega nadzorniowi zgodnie z pkt 4.	T	§ 12 ust. 3 rozp. MR ws. WP	§ 12. 3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15-18.	
Załącznik II Moduł D ust. 3 pkt. 1-5	3. System jakości 3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny jego systemu jakości w odniesieniu do danych wyrobów pirotechnicznych Wniosek zawiera: - nazwę i adres producenta; - pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; - wszystkie istotne informacje na temat danej klasy wyrobów pirotechnicznych; - dokumentację dotyczącą systemu jakości; - dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu UE. 3.2. System jakości zapewnia zgodność wyrobów pirotechnicznych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz wymaganiami niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są dokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanej polityki, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości. W szczególności zawiera ona odpowiedni opis: - celów jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktów; - odpowiednich technik, procesów i systematycznych działań, jakie będą stosowane w odniesieniu do produkcji, kontroli jakości i zapewniania jakości; - badania i testów, które będą przeprowadzane przed, w trakcie i po procesie produkcji, a także częstotliwości ich przeprowadzania; - zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania urządzeń dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp.; oraz - środków monitorowania osiągania żądanej jakości produktu oraz skuteczności funkcjonowania systemu jakości.	T	§ 12 ust. 4-14 rozp. MR ws. WP	§ 12. 4. Producent stosując system jakości, składa w jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny tego systemu w stosunku do określonych we wniosku wyrobów pirotechnicznych. 5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4 zawiera: 1) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta, 2) wszystkie istotne informacje dotyczące danej klasy wyrobów pirotechnicznych będących przedmiotem wniosku. 6. Do wniosku dołącza się: 1) dokumentację systemu jakości; 2) dokumentację techniczną zatwierdzonego typu; 3) kopię certyfikatu badania typu UE; 4) pisemne oświadczenie, że taki sam wniosek nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej. 7. System jakości musi gwarantować zgodność wyrobu pirotechnicznego z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz z wymaganiami bezpieczeństwa, które dotyczą tego wyrobu 8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. 9. Dokumentacja systemu jakości jest sporządzana w sposób umożliwiający jednoznaczną interpretację programów zapewnienia jakości, planów, instrukcji i zapisów związanych z systemem zapewnienia jakości produkcji. Dokumentacja ta w szczególności musi zawierać opis: 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, zakresu odpowiedzialności i uprawnień producenta w odniesieniu do jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego; 2) procesów wytwarzania, technik zarządzania jakością i technik zapewnienia jakości, procesów i systematycznych działań, które będą stosowane; 3) badań i testów, które będą przeprowadzane przed wytwarzaniem, podczas wytwarzania i po jego zakończeniu, oraz częstotliwość ich przeprowadzania; 4) zapisów dotyczących jakości produkcji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, takich jak sprawozdania z kontroli oraz dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy; 5) środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz skuteczności funkcjonowania systemu zapewnienia jakości produk-	

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami odnośnej normy zharmonizowanej. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka posiadającego doświadczenie z zakresu oceny w dziedzinie danego produktu i oceny technologii danego produktu, a także znajomość mających zastosowanie wymagań niniejszej dyrektywy. Audyt obejmuje wizytę oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 lit. e), w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy oraz do przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności wyrobu pirotechnicznego z tymi wymaganiami. O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny. 3.4. Producent zobowiązuje się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu jakości oraz do utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny. 3.5. Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości będzie nadal spełniać wymagania, o których mowa w pkt 3.2, czy też konieczna jest jego ponowna ocena. Powiadamia ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny			cji tych wyrobów. 10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7-9. System jakości, który stosuje odpowiednie normy zharmonizowane spełnia te wymagania. 11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, wchodzi osoba mająca doświadczenie w zakresie systemów zarządzania jakością oraz przynajmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny danego rodzaju wyrobu pirotechnicznego oraz znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych wyrobów. 12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego materiału wybuchowego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Wyniki przeprowadzonej oceny zawierające wyniki badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi. 13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu zapewnienia jakości produkcji oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie, a także informować jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie. 14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7-9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.	
--	--	--	--	--

Zal. II Modul D ust. 4 pkt. 1-4	4. Nadzór, za który odpowiada jednostka notyfikowana¹. 4.1. Celem nadzoru [ze strony jednostki notyfikowanej] jest upewnienie się, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości 4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: - dokumentację dotyczącą systemu jakości; - zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp. 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizyty u producenta. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może, o ile to konieczne, przeprowadzać badania produktu lub zlecać ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badania, sprawozdanie z badań.	T	§ 12 ust. 15-18 rozp. MR ws. WP	§ 12. 15. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad systemem jakości w celu upewnienia się, że producent należyście wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia: - dokumentację dotyczącą systemu jakości; - zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania, a także dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy. 17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów. 18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.	
Zal. II Modul D ust. 5 pkt. 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego zgodnym z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania niniejszej dyrektywy. 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu wyrobu pirotechnicznego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyrób pirotechniczny, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 12 ust. 1 zдание drugie oraz ust. 2 i 19 pkt 1 rozp. MR ws. WP	§ 12. 1. (...) Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności. 2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: deklarację zgodności UE. Kopię deklaracji zgodności producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie; (...)	
Zal. II Modul D ust. 6	6. Przez okres 10 lat od daty wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych następujące dokumenty: - dokumentację, o której mowa w pkt 3.1; - informacje dotyczące zatwierdzonej zmiany, o której mowa w pkt 3.5;	T	§ 12 ust. 19 pkt 2-4 rozp. MR ws. WP	§ 12. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: (...) - dokumentację, o której mowa w ust. 6; - dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości.	

	c) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.			4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17-18.	
Zal. II Modul D ust. 7	7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnym organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.	T	§ 12 ust. 20 rozp. MR ws. WP	§ 12. 20. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła lub które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemu jakości, które wydała.	
Zal. II Modul E ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy.	T	§ 13 ust. 1 zдание pierw- sze rozp. MR ws. WP	§ 13. 1. Zapewnienie jakości wyrobu (moduł E) jest procedurą, poprzez którą producent spełniający zobowiązania, o których mowa w art. § 10 ust.1, zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że badane materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE. (...)	
Zal. II Modul E ust. 2	2. Producent posiada zatwierdzony system jakości w odniesieniu do produkcji, kontroli gotowych produktów i badania danych wyrobów pirotechnicznych zgodnie z pkt 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.	T	§ 13 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 13. 2. Przepisy § 12 ust. 2-20 stosuje się odpowiednio do zapewnienia jakości wyrobu (§ 12) 3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15-18.	
Zal. II Modul E	3. System Jakości 3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfi-	T	§ 15 ust. 3	§ 15. 3. Producent składa w jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę systemu jakości. Wniosek zawiera:	

ust. 3 pkt 1-5	kowanej wniosek o przeprowadzenie oceny jego systemu jakości w odniesieniu do danych wyrobów pirotechnicznych Wniosek zawiera: f) nazwę i adres producenta; g) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony w żadnej innej jednostce notyfikowanej; h) wszystkie istotne informacje na temat danej klasy wyrobów pirotechnicznych; i) dokumentację dotyczącą systemu jakości; j) dokumentację techniczną dotyczącą zatwierdzonego typu oraz kopię certyfikatu badania typu UE. 3.2. System jakości zapewnia zgodność wyrobów pirotechnicznych z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE oraz wymaganiami niniejszej dyrektywy, które mają do nich zastosowanie. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są dokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanej polityki, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości. W szczególności zawiera ona odpowiedni opis: a) celów jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktów; b) odpowiednich technik, procesów i systematycznych działań, jakie będą stosowane w odniesieniu do produkcji, kontroli jakości i zapewniania jakości; c) badań i testów, które będą przeprowadzane przed, w trakcie i po procesie produkcji, a także częstotliwości ich przeprowadzania; d) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania urządzeń dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp.; oraz e) środków monitorowania osiągania żądanej jakości produktu oraz skuteczności funkcjonowania systemu jakości.		pkt 1-4 ust. 4 pkt 1-7 rozp. MR ws. WP	1) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta; 2) dokumentację techniczną, o której mowa w § 16, sporządzoną dla każdego modelu wyrobu pirotechnicznego; 3) dokumentację dotyczącą systemu jakości; 4) oświadczenie, że wniosek o ocenę systemu jakości nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej. 4. Dokumentacja systemu pełnego zapewniania jakości musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów i planów jakości, instrukcji i sprawozdań dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis: 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa jednostki notyfikowanej w odniesieniu do projektu i jakości wyrobu pirotechnicznego; 2) specyfikacji technicznych, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy zharmonizowane nie zostały w pełni zastosowane, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa; 3) techniki kontroli i sprawdzania gotowego wyrobu pirotechnicznego, procedur i systematycznych działań, które będą stosowane podczas projektowania wyrobu pirotechnicznego zaklasyfikowanego do określonej klasy; 4) odpowiednich technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowanych procedur i systematycznych działań; 5) kontroli, które będą przeprowadzane przed wytworzeniem, w trakcie wytwarzania i po wytworzeniu, a także częstotliwość ich przeprowadzania; 6) zapisów dotyczących jakości, takich jak: protokoły kontroli jakości, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i testy; 7) środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości i projektowania wyrobu oraz skuteczności funkcjonowania systemu pełnego zapewniania jakości.	
---	---	--	---	---	--

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami odnośnej normy zharmonizowanej. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka posiadającego doświadczenie z zakresu oceny w dziedzinie danego produktu i oceny technologii danego produktu, a także znajomość mających zastosowanie wymagań niniejszej dyrektywy. Audyt obejmuje wizytę oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 lit. e), w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy oraz do przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności wyrobu pirotechnicznego z tymi wymaganiami. O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny. 3.4. Producent zobowiązuje się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu jakości oraz do utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny. 3.5. Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości będzie nadal spełniać wymagania, o których mowa w pkt 3.2, czy też konieczna jest jego ponowna ocena. Powiadamia ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny	T	§ 12 ust. 10-14 rozp. MR ws. WP	§ 12. 10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7-9. System jakości, który jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami normy zharmonizowanej, spełnia te wymagania. 11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, wchodzi przynajmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny technologii wytwarzania danego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oraz znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych materiałów. 12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego materiału wybuchowego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi. 13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie oraz informowania jednostki notyfikowanej, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie. 14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7-9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.	
--	---	--	--	--

Zal. II Modul E ust. 4 pkt. 1-4	4. Nadzór, za który odpowiada jednostka notyfikowana 4.1. Celem nadzoru [ze strony jednostki notyfikowanej] jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości 4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badania i magazynowania, a także zapewnia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu jakości; b) zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp. 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z audytu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizyty u producenta. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może, o ile to konieczne, przeprowadzać badania produktu lub zlecać ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badania, sprawozdanie z badań.	T	§ 12 ust. 15-18 rozp. MR ws. WP	§ 12. 15. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad systemem jakości w celu upewnienia się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia: 1) dokumentację dotyczącą systemu jakości; 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy. 17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów. 18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.	
Zal. II Modul E ust. 5 pkt. 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego zgodnym z typem opisanym w certyfikacji badania typu UE oraz spełniającym odnośne wymagania niniejszej dyrektywy.	T	§ 12 ust. 1 zдание drugie § 12 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 12. 1. (...) Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności UE. 2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność.	
Zal. II Modul E ust. 5 pkt 2	5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu wyrobu pirotechnicznego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyrób pirotechniczny, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 12 ust. 19 pkt 1 rozp. MR ws. WP § 11 ust. 4	§ 12. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: 1) deklarację zgodności UE; kopię deklaracji zgodności producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie; (...) § 11. 4. Producent przechowuje deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu i udostępnia jej kopię właściwym organom na ich żądanie.	

Zal. II Modul E ust. 6	6. Przez okres 10 lat od daty wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych następujące dokumenty: d) dokumentację, o której mowa w pkt 3.1; e) informacje dotyczące zatwierdzonej zmiany, o której mowa w pkt 3.5; f) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.	T	§ 12 ust. 19 pkt 2-4 rozp. MR ws. WP	§ 12. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: (...) 2) dokumentację, o której mowa w ust. 6; 3) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości; 4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17-18.	
Zal. II Modul E ust. 7	7. Każda jednostka notyfikowana informuje odpowiednie organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odpowiednim organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.	T	§ 12 ust. 20 rozp. MR ws. WP	§ 12. 20. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła lub które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemu jakości, które wydała.	
Zal. II Modul G ust. 1	1. Zgodność z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu to ta część procedury oceny zgodności, w której producent wywiązuje się z obowiązków określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z typem opisanym w certyfikacie badania typu UE i spełniają mające do nich zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy.	T	§ 14 ust. 1 zdanie pierwsze rozp. MR ws. WP	§ 14. 1. Zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G) jest procedurą, poprzez którą producent zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że materiał wybuchowy przeznaczony do użytku cywilnego jest zgodny z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa. (...)	

Załącznik II Moduł G ust. 2	2. Dokumentacja techniczna Producent sporządza dokumentację techniczną i udostępnia ją jednostce notyfikowanej, o której mowa w pkt 4. Dokumentacja umożliwia ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego z odpowiednimi wymaganiami oraz obejmuje odpowiednią analizę i ocenę ryzyka. Dokumentacja techniczna określa mające zastosowanie wymagania i obejmuje, w stopniu odpowiednim dla takiej oceny, projekt, produkcję i działanie wyrobu pirotechnicznego. W stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera przynajmniej następujące elementy: a) opis ogólny wyrobu pirotechnicznego; b) projekt koncepcyjny i rysunki techniczne oraz schematy części składowych, podzespołów, obwodów itd.; c) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyrobu pirotechnicznego; d) wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>, a także, w przypadku gdy te zharmonizowane normy nie zostały zastosowane, opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, w tym wykaz innych zastosowanych odpowiednich specyfikacji technicznych; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które części zostały zastosowane; e) wyniki dokonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.; f) sprawozdania z badań. Producent przechowuje dokumentację techniczną do dyspozycji odpowiednich organów krajowych przez okres 10 lat od wprowadzenia do obrotu wyrobu pirotechnicznego.	T	§ 14 ust. 3 rozp. MR ws. WP § 16 pkt 1-7 rozp. MR ws. WP § 14 ust. 6 rozp. MR ws. WP	§ 14. 3. Producent sporządza dokumentację techniczną, która zawiera elementy określone w § 16 i udostępnia ją wybranej jednostce notyfikowanej. § 16. Dokumentacja techniczna jest sporządzona w sposób, który umożliwi dokonanie oceny zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z wymaganiami bezpieczeństwa oraz obejmuje, w zakresie istotnym dla dokonania tej oceny, analizę ryzyka związanego z wytwarzaniem i używaniem wyrobu, projekt, dane dotyczące wytworzenia i działania wyrobu, a ponadto: 1) ogólny opis typu; 2) projekt koncepcyjny - w szczególności rysunki techniczne i schematy części, podzespołów oraz obwodów; 3) opisy i objaśnienia niezbędne do odczytania rysunków technicznych i schematów; 4) opis działania materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego; 5) wykaz norm zharmonizowanych stosowanych w całości lub częściowo oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa, jeżeli normy zharmonizowane nie zostały zastosowane; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych dokumentacja techniczna powinna zawierać wykaz wymagań norm, które zostały zastosowane; 6) wyniki dokonanych obliczeń konstrukcyjnych i przeprowadzonych badań; 7) sprawozdania z badań. § 14. 6. Producent przechowuje deklarację zgodności UE, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu.	
Załącznik II Moduł G ust. 3	3. Produkcja Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego wyrobu pirotechnicznego z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.	T	§ 14 ust. 2 rozp. MR ws. WP	§ 14. 2. Producent jest zobowiązany podjąć niezbędne środki, aby proces produkcji i jego monitorowanie zapewniały zgodność wytworzonego materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa.	

Zal. II Modul G ust. 4	4. Weryfikacja W celu sprawdzenia zgodności wyrobu pirotechnicznego z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza lub zleca przeprowadzenie odpowiednich badań i testów określonych w odnośnych normach zharmonizowanych lub testów równoważnych określonych w innych właściwych specyfikacjach technicznych. W razie braku takiej normy zharmonizowanej dana jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. Jednostka notyfikowana wydaje certyfikat zgodności w odniesieniu do przeprowadzonych badań i testów oraz umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym wyrobie pirotechnicznym lub zleca jego umieszczenie na swoją odpowiedzialność. Producent przechowuje certyfikaty zgodności do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu do obrotu wyrobu pirotechnicznego.	T	§ 14 ust. 4-6 rozp. MR ws. WP	§ 14. 4. W celu sprawdzenia zgodności materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego z mającymi do niego zastosowanie wymaganiami bezpieczeństwa, wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza badania i testy określone w odnośnych normach zharmonizowanych lub testy równoważne określone w innych specyfikacjach technicznych lub zleca przeprowadzenie koniecznych badań i testów. W razie braku takiej normy zharmonizowanej jednostka notyfikowana określa, jakie badania należy przeprowadzić. 5. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego na swoją odpowiedzialność oraz wystawia certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań. 6. Producent przechowuje deklarację zgodności, dokumentację techniczną oraz certyfikaty zgodności do dyspozycji właściwych organów przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu.	
Zal. II Modul G ust. 5 pkt 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 4, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego spełniającym mające zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy. 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu wyrobu pirotechnicznego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyrób pirotechniczny, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom.	T	§ 14 ust. 1 zдание drugie ust. 5 rozp. MR ws. WP § 12 ust. 19 pkt 1 rozp. MR s. WP	§ 14. 1. (...). Producent umieszcza na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w ust. 4, jej numer identyfikacyjny, a także sporządza pisemną deklarację zgodności UE. 5. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na zatwierdzonym materiale wybuchowym przeznaczonym do użytku cywilnego na swoją odpowiedzialność oraz wystawia certyfikat zgodności dotyczący przeprowadzonych badań. § 12. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu: 1) deklarację zgodności UE; kopię deklaracji zgodności UE producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie;	
Zal. II Modul H ust. 1	1. Zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości to procedura oceny zgodności, w której producent wywiązuje się ze zobowiązań określonych w pkt 2 i 5 oraz na swoją wyłączną odpowiedzialność zapewnia i oświadcza, że dane wyroby pirotechniczne są zgodne z wymaganiami niniejszej dyrektywy mającymi do nich zastosowanie.. <u>UWAGA</u> Zgodnie z art. 17 lit. c moduł H dotyczy wyłącznie wyrobów pirotechnicznych klasy F4	T	§ 15 ust. 1 zдание pierwsze rozp. MR ws. WP	§ 15. 1. Zgodności oparta na pełnym zapewnieniu jakości wyrobu (moduł H) jest procedurą, poprzez którą producent posiadający zatwierdzony system jakości projektowania, produkcji oraz kontroli gotowych produktów i badania danych wyrobów pirotechnicznych zapewnia i poświadcza na swoją wyłączną odpowiedzialność, że wyroby pirotechniczne widowiskowe klasy F4 spełniają wymagania bezpieczeństwa. (...)	

Zal. II Modul H ust. 2	2. Produkcja Producent posiada zatwierdzony system jakości projektowania, produkcji oraz kontroli gotowych produktów i badania danych wyrobów pirotechnicznych zgodnie z pkt 3 i podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.	T	§ 15 ust. 2 rozp. MR ws. WP § 12 ust. 3 rozp. MR ws. WP	§ 15. 2. Przepisy § 12 ust. 2 i 3 oraz 7- 8, 10-15 i 17-20 stosuje się odpowiednio do procedury pełnego zapewniania jakości wyrobu. § 12. 3. Producent stosuje zatwierdzony system jakości, kontroli produktu końcowego i badań, o którym mowa w ust. 7. Producent podlega kontroli, o której mowa w ust. 15-18.	
Zal. II Modul H ust. 3 pkt. 1-5	3. System jakości 3.1. Producent składa w wybranej przez siebie jednostce notyfikowanej wniosek o przeprowadzenie oceny jego systemu jakości w odniesieniu do danych wyrobów pirotechnicznych. Wniosek zawiera: a) nazwę i adres producenta; b) dokumentację techniczną dla jednego modelu każdej klasy wyrobów pirotechnicznych, które mają być wytwarzane; w stosownych przypadkach dokumentacja techniczna zawiera przynajmniej następujące elementy: – ogólny opis wyrobu pirotechnicznego, – projekt koncepcyjny i rysunki dotyczące produkcji oraz schematy elementów, podzespołów, obwodów itd., – opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia tych rysunków i schematów oraz działania wyrobu pirotechnicznego, – wykaz norm zharmonizowanych, stosowanych w całości lub częściowo, do których odniesienia opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a także, w przypadku gdy te normy zharmonizowane nie zostały zastosowane, opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy, w tym wykaz innych zastosowanych właściwych specyfikacji technicznych; w przypadku częściowego zastosowania norm zharmonizowanych w dokumentacji technicznej określa się, które części zostały zastosowane, – wyniki dokonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp., – sprawozdania z badań; c) dokumentację dotyczącą systemu jakości; d) pisemną deklarację, że taki sam wniosek nie został złożony	T	§ 15 ust. 3 rozp. MR ws. WP	§ 15. 3. Producent składa w jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę systemu jakości. Wniosek zawiera: 1) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta; 2) dokumentację techniczną o której mowa w § 12 ust. 6, sporządzoną dla każdego modelu wyrobu pirotechnicznego,; 3) dokumentację dotyczącą systemu jakości; 4) oświadczenie, że wniosek o ocenę systemu jakości nie został złożony w innej jednostce notyfikowanej.	

	zony w żadnej innej jednostce notyfikowanej.				
	3.2. System jakości zapewnia zgodność wyrobów pirotechnicznych z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy. Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są dokumentowane w systematyczny i uporządkowany sposób w formie spisanej polityki, procedur i instrukcji. Dokumentacja systemu jakości umożliwia spójną interpretację programów, planów, instrukcji i zapisów dotyczących jakości. W szczególności zawiera ona odpowiedni opis: a) celów jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do projektu i jakości produktów; b) specyfikacji technicznych projektu, łącznie z normami, które będą stosowane, a także, w przypadku gdy odpowiednie normy zharmonizowane nie zostaną w pełni zastosowane, opis środków, które zostaną przyjęte w celu zapewnienia spełnienia zasadniczych wymagań bezpieczeństwa niniejszej dyrektywy; c) technik, procesów i systematycznych działań dotyczących kontroli projektu oraz jego weryfikacji, jakie będą stosowane podczas projektowania wyrobów pirotechnicznych należących do danej klasy wyrobów pirotechnicznych; d) odpowiednich technik, procesów i systematycznych działań dotyczących produkcji, kontroli jakości i zapewnienia jakości, jakie będą stosowane; e) badań i testów, które będą przeprowadzane przed, w trakcie i po procesie produkcji, a także częstotliwości ich przeprowadzania; f) zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania urządzeń dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp.; g) środków monitorowania, czy osiągnięto wymaganą jakość projektu i produktu, a także skuteczność działania systemu jakości.	T	§ 12 ust. 8 rozp. MR ws. WP § 15 ust. 4 pkt 1-7 rozp. MR ws. WP	§ 12. 8. Producent dokumentuje, w systematyczny i uporządkowany sposób, wszystkie elementy, wymagania i przepisy, które zastosował, w formie spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. § 15. 4. Dokumentacja systemu pełnego zapewniania jakości musi umożliwiać jednoznaczną interpretację programów i planów jakości, instrukcji i sprawozdań dotyczących jakości oraz zawierać w szczególności opis: 1) celów dotyczących jakości oraz struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa jednostki notyfikowanej w odniesieniu do projektu i jakości wyrobu pirotechnicznego; 2) specyfikacji technicznych, łącznie z zastosowanymi normami, a także, w przypadku gdy normy zharmonizowane nie zostały w pełni zastosowane, opis środków, które będą stosowane w celu spełnienia wymagań bezpieczeństwa; 3) techniki kontroli i sprawdzania gotowego wyrobu pirotechnicznego, procedur i systematycznych działań, które będą stosowane podczas projektowania wyrobu pirotechnicznego zaklasyfikowanego do określonej klasy; 4) odpowiednich technologii wytwarzania, kontroli jakości i zapewniania jakości, zastosowanych procedur i systematycznych działań; 5) kontroli, które będą przeprowadzane przed wytworzeniem, w trakcie wytwarzania i po wytworzeniu, a także częstotliwość ich przeprowadzania; 6) zapisów dotyczących jakości, takich jak: protokoły kontroli jakości, wyniki badań, dane dotyczące wzorcowania, a także protokoły dotyczące kwalifikacji lub uprawnień pracowników przeprowadzających badania i testy; 7) środków monitorujących osiąganie wymaganej jakości i projektowania wyrobu oraz skuteczności funkcjonowania systemu pełnego zapewniania jakości.	

	3.3. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w pkt 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do elementów systemu jakości zgodnych z odpowiednimi specyfikacjami odnośnej normy zharmonizowanej. Oprócz doświadczenia w zakresie systemów zarządzania jakością zespół audytowy ma co najmniej jednego członka posiadającego doświadczenie z zakresu oceny w dziedzinie danego produktu i technologii danego produktu, a także znajomość odpowiednich wymagań niniejszej dyrektywy. Audyt obejmuje wizytę oceniającą w zakładzie producenta. Zespół audytowy dokonuje przeglądu dokumentacji technicznej, o której mowa w pkt 3.1 lit. b), w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania odnośnych wymagań niniejszej dyrektywy oraz do przeprowadzenia koniecznych badań zapewniających zgodność wyrobu pirotechnicznego z tymi wymaganiami. O decyzji powiadamia się producenta. Powiadomienie zawiera wnioski z audytu oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.	T	§ 12 ust. 10-12 rozp. MR ws. WP	§ 12. 10. Jednostka notyfikowana ocenia system jakości w celu stwierdzenia, czy spełnia on wymagania, o których mowa w ust. 7-9. System jakości, który jest zgodny z odpowiednimi specyfikacjami normy zharmonizowanej, spełnia te wymagania. 11. W skład zespołu audytorów dokonujących oceny, o której mowa w ust. 10, wchodzi osoby mające doświadczenie w zakresie systemów zarządzania jakością oraz przynajmniej jedna osoba posiadająca doświadczenie w zakresie oceny danego rodzaju wyrobu pirotechnicznego oraz znajomość wymagań bezpieczeństwa dotyczących tych wyrobów. 12. Jednostka notyfikowana dokonuje oceny systemu jakości oraz przeprowadza kontrole w zakładzie producenta w celu weryfikacji zdolności producenta do zidentyfikowania wymagań bezpieczeństwa dotyczących wytwarzanego wyrobu pirotechnicznego oraz przeprowadzenia koniecznych badań w celu zapewnienia zgodności materiału z tymi wymaganiami. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań, jednostka notyfikowana przekazuje producentowi.	
	3.4. Producent zobowiązuje się do wypełniania zobowiązań wynikających z tak zatwierdzonego systemu jakości oraz do utrzymywania go w taki sposób, aby pozostawał odpowiedni oraz wydajny. 3.5. Producent informuje jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich zamierzonych zmianach systemu jakości. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości będzie wciąż spełniać wymagania, o których mowa w pkt 3.2, czy też konieczna jest jego ponowna ocena. Powiadamia ona producenta o swojej decyzji. Powiadomienie zawiera wnioski z badania oraz uzasadnioną decyzję dotyczącą dokonanej oceny.	T	§ 12 ust. 13 i 14 rozp. MR ws. WP	§ 12. 13. Producent jest zobowiązany do wypełniania zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go na właściwym i skutecznym poziomie oraz informowania jednostki notyfikowanej, która zatwierdziła ten system, o każdej proponowanej jego zmianie. 14. Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania, o których mowa w ust. 7-9, czy też jest wymagana ponowna jego ocena. Decyzję oraz wyniki przeprowadzonej oceny wraz z wynikami badań przekazuje niezwłocznie producentowi.	
Załącznik II Moduł H ust. 4 pkt. 1-4	4. Nadzór, za który odpowiedzialna jest jednostka notyfikowana 4.1. Celem nadzoru jest upewnienie się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 4.2. Do celów oceny producent umożliwia jednostce notyfikowanej dostęp do miejsc produkcji, kontroli, badań i magazynów	T	§ 12 ust. 15 - 18 rozp. MR ws. WP	§ 12. 5. Jednostka notyfikowana sprawuje nadzór nad systemem jakości w celu upewnienia się, że producent należycie wypełnia zobowiązania wynikające z zatwierdzonego systemu jakości. 16. Producent umożliwia jednostce notyfikowanej, w celu przeprowadzenia kontroli, dostęp do pomieszczeń wytwórczych, kontroli jakości, badawczych i magazynowych oraz przekazuje niezbędne informacje, a w szczególności udostępnia:	

	wania oraz zapewnienia jej wszelkie niezbędne informacje, w szczególności: a) dokumentację dotyczącą systemu jakości; b) zapisy dotyczące jakości przewidziane w projektowej części systemu jakości, takie jak wyniki analiz, obliczeń, badań itp.; c) zapisy dotyczące jakości przewidziane w produkcyjnej części systemu jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji odpowiednich pracowników itp. 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości, oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z auditu. 4.4. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać niezapowiedziane wizyty u producenta. Podczas takich wizyt jednostka notyfikowana może, w razie konieczności, przeprowadzać badania produktów lub zlecać ich przeprowadzenie w celu sprawdzenia, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z wizyty i, jeżeli przeprowadzono badania, sprawozdanie z badań.			1) dokumentację dotyczącą systemu jakości; 2) zapisy związane z systemem, o którym mowa w pkt 1, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące wzorcowania oraz dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i testy. 17. Jednostka notyfikowana przeprowadza okresowe audyty w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdania z tych audytów. 18. Jednostka notyfikowana może dodatkowo przeprowadzać nieplanowane kontrole u producenta. Podczas tych kontroli może przeprowadzać badania lub zlecać ich przeprowadzenie w celu zweryfikowania, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli i badań, jeżeli badania takie przeprowadzono.	
Załącznik II Moduł H ust. 5 pkt. 1-2	5. Oznakowanie CE i deklaracja zgodności UE 5.1. Producent umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w pkt 3.1, jej numer identyfikacyjny na każdym egzemplarzu wyrobu pirotechnicznego spełniającym mające zastosowanie wymagania niniejszej dyrektywy. 5.2. Producent sporządza pisemną deklarację zgodności UE dla każdego modelu produktu i przechowuje ją do dyspozycji organów krajowych przez okres 10 lat po wprowadzeniu wyrobu pirotechnicznego do obrotu. Deklaracja zgodności UE identyfikuje wyrób pirotechniczny, dla którego została sporządzona. Kopię deklaracji zgodności UE udostępnia się na żądanie właściwym organom. mowa w pkt 3.5, 4.3 i 4.4.	T T	§ 12 ust. 1 zdanie drugie ust. 2, ust. 19 pkt 1 rozpr. MR ws. WP	§ 12. 1. (...) Producent umieszcza oznakowanie CE na każdym egzemplarzu materiału wybuchowego i sporządza pisemną deklarację zgodności. 2. Obok oznakowania CE producent umieszcza numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za kontrole, o których mowa w ust. 15, na jej odpowiedzialność. 19. Producent przechowuje, przez okres 10 lat od dnia wprowadzenia materiału wybuchowego przeznaczonego do użytku cywilnego do obrotu: 1) deklarację zgodności UE; kopię deklaracji zgodności producent udostępnia właściwym organom na ich żądanie; (...)	

Zal. II Modul H ust. 6	6. Przez okres 10 lat od daty wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu producent przechowuje do dyspozycji organów krajowych następujące dokumenty: a) dokumentację techniczną, o której mowa w pkt 3.1; b) dokumentację dotyczącą systemu jakości, o której mowa w pkt 3.1; c) informacje dotyczące zatwierdzonej zmiany, o której mowa w pkt 3.5; d) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w pkt 3.5., 4.3 i 4.4.	T	§ 12 ust. 19 pkt 2-4 rozp. MR ws. WP	§ 12. 19. Producent (...) 2) dokumentację, o której mowa w ust. 6; 3) dokumentację dotyczącą zmiany zatwierdzonego systemu jakości; 4) decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, o których mowa w ust. 14 oraz 17-18.	
Zal. II Modul H ust. 7	7. Każda jednostka notyfikowana informuje odnośne organy notyfikujące o wydanych lub cofniętych zatwierdzeniach systemów jakości oraz, okresowo lub na żądanie, udostępnia odnośnym organom notyfikującym wykaz zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiono, które zawieszono lub poddano innym ograniczeniom. Każda jednostka notyfikowana informuje pozostałe jednostki notyfikowane o zatwierdzeniach systemów jakości, których wydania odmówiła, które cofnęła lub zawiesiła, oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemów jakości, które wydała.	T	§ 12 ust. 20 rozp. MR ws. WP	§ 12. 20. Jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje dotyczące zatwierdzeń systemów jakości, których wydania odmówiła lub które cofnęła, zawiesiła lub poddała innym ograniczeniom oraz, na żądanie, o zatwierdzeniach systemu jakości, które wydała.	
Zal. III ust. 1	DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE (Nr XXXX)⁽¹⁾ 1. Numer rejestracyjny zgodnie z art. 9:	T	§ 18 ust. 1 pkt 1-10 rozp. MR ws. WP	1. Deklaracja zgodności dla wyrobów pirotechnicznych zawiera, umieszczone we wskazanej kolejności, elementy: 1) numer wyrobu, typu, partii lub serii; 2) nazwę i adres pocztowy siedziby lub miejsca zamieszkania producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela; 3) oświadczenie, że deklaracja została wydana na wyłączną odpowiedzialność producenta; 4) dane identyfikacyjne wyrobu zawierające zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak handlowy, typ i klasę wyrobu; 5) oświadczenie, że wyrób spełnia wymagania określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych (Dz. Urz. UE L 178 z 28.06.2013, str. 27) oraz, w przypadku gdy wyrób spełnia także wymagania określone w innych dyrektywach lub innych przepisach, podobne oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w tych dyrektywach lub przepisach; 6) odniesienie do zastosowanych norm zharmonizowanych lub innych zastosowanych norm i specyfikacji technicznych; 7) nazwę i numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności ze wskazaniem wykonanych w tym względzie działań oraz numer certyfikatu; 8) informacje dodatkowe	
Zal. III ust. 2	2. Numer produktu, partii lub serii:				
Zal. III ust. 3	3. Nazwa i adres producenta:				
Zal. III ust. 4	4. Niniejsza deklaracja zgodności wydana zostaje na wyłączną odpowiedzialność producenta.				
Zal. III ust. 5	5. Przedmiot deklaracji (identyfikacja produktu umożliwiająca odtworzenie jego historii:				
Zal. III ust. 6	6. Wymieniony powyżej przedmiot niniejszej deklaracji jest zgodny z odnośnymi wymaganiami unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego				
Zal. III ust. 7	7. Odniesienia do odnośnych norm zharmonizowanych, które zastosowano, lub do innych specyfikacji technicznych, w stosunku do których deklarowana jest zgodność				

Zal. III ust. 8	8. Jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer) przeprowadziła ... (opis interwencji) i wydała certyfikat:			9) informacja w czym imieniu deklaracja zgodności została podpisana 10) imię, nazwisko, stanowisko i podpis osoby upoważnionej do wydania deklaracji zgodności, a także miejsce i data wydania deklaracji zgodności.	
Zal. III ust. 9	9. Informacje dodatkowe: Podpisano w imieniu: (miejsce i data wydania): (imię i nazwisko, stanowisko) (podpis):				
Zal: IV	UCHYLONA DYREKTYWA 2007/23/WE	N		Przepis proceduralny. Nie wymaga transpozycji	
Zal: V	TABELA KORELACJI	N		Przepis proceduralny. Nie wymaga transpozycji	
Dyrektywa wykonawcza Komisji 2014/58/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającej, zgodnie z dyrektywą 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, system identyfikacji wyrobów pirotechnicznych					
Art. 1 ust. 1	Wyroby pirotechniczne są oznakowane za pomocą numeru rejestracyjnego obejmującego następujące elementy: a) czterocyfrowy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, która wydała certyfikat badania typu UE zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. a) dyrektywy 2007/23/WE (moduł B), lub certyfikat zgodności zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. b) dyrektywy 2007/23/WE (moduł G), lub zatwierdzenie systemu zapewniania jakości zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. c) dyrektywy 2007/23/WE (moduł H); b) klasę wyrobu pirotechnicznego, którego dotyczy certyfikat zgodności, w skróconej formie, wielkimi literami: – F1, F2, F3 lub F4 dla wyrobów pirotechnicznych widowiskowych odpowiednio klasy 1, 2, 3 i 4, – T1 lub T2 dla wyrobów pirotechnicznych przeznaczonych do użytku teatralnego odpowiednio klasy T1 i T2, – P1 lub P2 dla pozostałych wyrobów pirotechnicznych odpowiednio klasy P1 i P2; c) numer stosowany przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego.	T	Art. 62zm ust. 1 pkt 1-3	Art. 62zm. 1. Jednostka notyfikowana przydziela numery rejestracyjne identyfikujące wyroby pirotechniczne ocenione pod względem zgodności z wymaganiami bezpieczeństwa, składające się z następujących elementów: 1) czterocyfrowego numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej, która wydała certyfikat zgodności: a) w procedurze badania typu UE (moduł B) - certyfikat badania typu UE albo b) w procedurze zgodności w oparciu o weryfikację jednostkową (moduł G) - certyfikat zgodności, albo c) w procedurze zgodności w oparciu o pełne zapewnienie jakości (moduł H) w zakresie dotyczącym wyrobów pirotechnicznych widowiskowych klasy F4 - zatwierdzenie systemu zapewnienia jakości - o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 2g ust. 2; 2) oznaczenia klasy wyrobu pirotechnicznego, którego dotyczy certyfikat zgodności, w skróconej formie (F1, F2, F3 i F4, T1 i T2, P1 i P2); 3) numeru stosowanego przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do danego wyrobu pirotechnicznego.	
Art. 1 ust. 2	Numer rejestracyjny musi mieć następującą strukturę: „XXXX—YY—ZZZ...”, gdzie XXXX odnosi się do ust. 1 lit. a), YY odnosi się do ust. 1 lit. b), a ZZZ... odnosi się do ust. 1 lit. c)	T	Art. 62zm ust. 2	Art. 62zm. 2. Numer rejestracyjny musi mieć następującą strukturę: „XXXX — YY — ZZZ...”, gdzie XXXX odnosi się do pkt. 1, YY odnosi się do pkt 2), a ZZZ... odnosi się do ust. 1 pkt. 3).	
Art. 2 ust. 1	Jednostki notyfikowane, które przeprowadzają procedurę oceny zgodności zgodnie z art. 9 dyrektywy 2007/23/WE, prowadzą rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych, dla których wydały certyfikaty badania typu UE zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. a) dyrektywy	T	Art. 62zm ust. 3	Art. 62zm. 3. Jednostka notyfikowana prowadzi, udostępniany na swojej stronie internetowej, regularnie aktualizowany, rejestr numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych. 4. Rejestr , o którym mowa w ust. 3 zawiera następujące informacje: 1) numer rejestracyjny wyrobu pirotechnicznego;	

Załącznik	2007/23/WE (moduł B), lub certyfikaty zgodności zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. b) dyrektywy 2007/23/WE (moduł G), lub zatwierdzenia systemu zapewniania jakości zgodnie z procedurą oceny zgodności, o której mowa w art. 9 lit. c) dyrektywy 2007/23/WE (moduł H), w formacie określonym w załączniku do niniejszej dyrektywy. Rejestr wyrobów pirotechnicznych zawiera co najmniej informacje dotyczące elementów określonych w załączniku. Informacje te są przechowywane przez co najmniej 10 lat od dnia, w którym jednostki notyfikowane wydały certyfikaty lub zatwierdzenia, o których mowa w akapicie pierwszym. Jednostki notyfikowane regularnie aktualizują rejestr i udostępniają go publicznie w Internecie. + Załącznik pt. Rejestr numerów rejestracyjnych, o którym mowa w art. 2 ust. 1		ust. 4 pkt 1-7 ust. 5 2) datę wydania certyfikatu zgodności, o którym mowa w ust. 1. dla danego wyrobu pirotechnicznego oraz w stosownym przypadku - termin upływu ważności certyfikatu zgodności; 3) nazwę producenta wyrobu pirotechnicznego; 4) typ wyrobu pirotechnicznego i podtyp – jeżeli występuje; 5) wskazanie zastosowanej procedury oceny: a) zgodności z typem w oparciu o wewnętrzną kontrolę produkcji oraz nadzorowaną kontrolę produktów w losowych odstępach czasu (moduł C2) albo b) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości procesu produkcji (moduł D), albo c) zgodności z typem w oparciu o zapewnienie jakości produktu (moduł E); 6) nazwę jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności wyrobu pirotechnicznego przy zastosowaniu procedury oceny zgodności, o której mowa w pkt 5, jeżeli jest to inna jednostka notyfikowana niż jednostka, która przeprowadziła procedurę badania typu UE (moduł B) – jeżeli jest znana; 7) informacje dodatkowe, które jednostka notyfikowana chce zamieścić w rejestrze. 5. Informacje zawarte w rejestrze są przechowywane przez 10 lat od dnia wydania certyfikatów lub zatwierdzeń, o których mowa w ust. 1, dla danego wyrobu pirotechnicznego.	
Art. 2 ust. 2	W przypadku gdy notyfikowanie jednostki oceniającej zgodność zostanie wycofane, jednostka ta przekazuje rejestr innej jednostce notyfikowanej lub właściwemu organowi danego państwa członkowskiego.	T	Art. 62zm ust. 6 i 7 Art. 62zm. 6. W przypadku, gdy jednostka notyfikowana utraci uprawnienia do oceny zgodności wyrobów pirotechnicznych z wymaganiami bezpieczeństwa, przekazuje rejestr, o którym mowa w ust. 3 innej jednostce notyfikowanej lub ministrowi właściwemu do spraw gospodarki. 7. Przekazanie rejestru, o którym mowa w art. 6 następuje za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z ministrem właściwym do spraw gospodarki lub jednostką notyfikowaną, która przejmie rejestr, po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.	
Art. 3	Producenci i importerzy wyrobów pirotechnicznych: a) prowadzą rejestr wszystkich numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez nich produkowanych lub importowanych wraz z ich nazwą handlową, ogólnym typem i podtypem, o ile ma to zastosowanie, i miejscem produkcji przez okres co najmniej 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu do obrotu; b) przekazują rejestr właściwym organom, w przypadku gdy producent lub importer kończy działalność; c) zapewniają właściwym organom i organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich, w odpowiedzi na	T	Art. 62ze ust. 14-17 Art. 62ze. 1. Producent wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 14) prowadzenia rejestru numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez siebie wyprodukowanych, uwzględniającego ich nazwę handlową, typ oraz podtyp - jeżeli występuje, a także miejsce produkcji; 15) przechowywania rejestru, o którym mowa w pkt 14, przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu; 16) udostępniania informacji zawartych w rejestrze, o którym mowa w pkt 14, organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego	

	ich uzasadnione wnioski, informacje, o których mowa w lit. a).		Art. 62zf ust. 13-16	Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na ich wniosek; 17) przekazania rejestru, o którym mowa w pkt 14, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w przypadku zakończenia działalności gospodarczej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z ministrem właściwym do spraw gospodarki po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP. Art. 62zf. 1. Importer wyrobu pirotechnicznego jest obowiązany do: (...) 13) prowadzenia rejestru numerów rejestracyjnych wyrobów pirotechnicznych przez siebie importowanych, uwzględniającego ich nazwę handlową, typ oraz podtyp - jeżeli występuje, a także miejsce produkcji; 14) przechowywania rejestru, o którym mowa w pkt 13, przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia wyrobu pirotechnicznego do obrotu; 15) udostępniania informacji zawartych w rejestrze, o którym mowa w pkt 13, organom nadzoru rynku wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i Konfederacji Szwajcarskiej oraz ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, na ich wniosek; 16) przekazania rejestru, o którym mowa w pkt 13, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki w przypadku zakończenia działalności gospodarczej za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w formacie ustalonym z ministrem właściwym do spraw gospodarki po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP.	
Art. 4 ust. 1	Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
	Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 17 października 2016 r.	T	Art. 11 ust. 2 projektowanej ustawy	Art. 11. 2. Przepis art. 62zm ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 17 października 2016 r.	
	Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

Art. 4 ust. 2	Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 5	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	
Art. 6	Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich. Sporządzono w Brukseli dnia 16 kwietnia 2014 r.	N		Przepis proceduralno-informacyjny. Nie wymaga transpozycji	

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI		
dotycząca zmian w ustawie o MWC, które nie są związane z implementacją dyrektyw 2013/29/UE, 2014/28/UE i 2014/58/UE		
Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 3 pkt 40	Art. 3. 40). Oczyszczaniu terenów - należy przez to rozumieć działalność gospodarczą obejmującą poszukiwanie materiałów wybuchowych, wydobywanie, zabezpieczenie, zniszczenie albo unieszkodliwienie, znalezionych materiałów wybuchowych na lądzie, wodach śródlądowych, lub obszarach morskich;	Zmiana w art. 3 pkt 40 ma na celu doprecyzowanie definicji oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych, tak aby z przepisów jednoznacznie wynikało, iż oczyszczanie terenów stanowi działalność gospodarczą obejmującą łącznie poszukiwanie materiałów wybuchowych, wydobywanie, zabezpieczenie i zniszczenie albo unieszkodliwienie znalezionych materiałów wybuchowych. Zdaniem niektórych przedsiębiorców dotychczasowe brzmienie przepisów art. 3 pkt 40 umożliwiało ograniczenie działań w ramach oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych do ich poszukiwania, wydobywania oraz zabezpieczenia, natomiast zniszczenie lub unieszkodliwienie znalezionych materiałów wybuchowych powinno być zadaniem patroli saperskich MON, zajmujących się działaniami interwencyjnymi w przypadku znalezienia niewybuchu/niewypału.
Tytuł rozdziału 2	Tytuł rozdziału 2 Zasady wydawania i cofania pozwoleń na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub na wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i>	Zmiana ma na celu modyfikację tytułu rozdziału 2 w taki sposób, aby uwzględnił on również kwestię pozwoleń na wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .
Art. 9 ust. 1	Art. 9. 1. Nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> wymaga uzyskania pozwolenia, z tym że uzyskanie pozwolenia nie jest wymagane w przypadkach określonych w ust. 2 i 3.	Zmiana w art. 9 ust. 1 ma na celu rozszerzenie obowiązku uzyskania pozwolenia wojewody lub dyrektora okręgowego urzędu górniczego na działalność polegającą na wytwarzaniu materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> . W przypadku zmiany zakresu pozwolenia – a więc, gdy przedsiębiorca posiadający pozwolenie na nabywanie i używanie MWC, wystąpi o rozszerzenie zakresu działalności objętej pozwoleniem na przykład o przechowywanie MWC lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> – wówczas niezbędne będzie uzyskanie nowego pozwolenia (art. 9 ust. 1a). Nowe pozwolenie będzie niezbędne również wtedy, kiedy nastąpi zmiana rodzaju oraz ilości materiałów wybuchowych objętych pozwoleniem uzyskanym przez przedsiębiorcę. Natomiast w przypadku zmiany danych dotyczących przedsiębiorcy, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2, przedsiębiorca musi wystąpić jedynie o zmianę pozwolenia.
Art. 9 ust. 1a	Art. 9. 1a. Zmiana zakresu pozwolenia wymaga uzyskania nowego pozwolenia.	Celem zmiany jest dookreślenie tego przepisu art. 9 ust. 1 w taki sposób, aby nie było wątpliwości, iż przedsiębiorca, który chce rozszerzyć działalność o wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> musi uzyskać nowe pozwolenie, także wówczas, gdy posiada pozwolenie na nabywanie, przechowywanie i używanie MWC.
Art. 14 ust. 1 pkt 2	Art. 14 ust. 1 pkt 2 2) dane osobowe przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 1, w przypadku przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 11 ust. 1 pkt 2, albo jednostki naukowej - członków organu zarządzającego, prokurentów i pełnomocników, zawierające imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia i numer PESEL, a w przypadku osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa - serię i numer paszportu oraz adres miejsca zamieszkania;	Zmiana koresponduje ze zmianą w art. 9 ustawy o MWC i ma na celu zwolnienie osoby posiadającej obywatelstwo innego państwa z obowiązku podawania we wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC lub na wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> adresów zameldowania na pobyt stały lub czasowy. Związane jest to ze zniesieniem obowiązku meldunkowego, o czym stanowi ustawa z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2010 r. Nr 217, poz. 1427, z późn. zm.), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Przewiduje ona między innymi zastąpienie kategorii „miejsce zameldowania” kategorią „miejsce zamieszkania”. Obowiązek meldunkowy obowiązywał do końca 2015 r.
Art. 14 ust. 1 pkt 4a	Art. 14 – dodanie pkt 4a 4a) określenie rodzaju i ilości wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> ;	Dodany punkt nakłada na przedsiębiorcę występującego z wnioskiem o wydanie pozwolenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 wymogu określenia – w przypadku gdy wniosek dotyczył będzie pozwolenia na wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> – rodzaju i ilości materiałów wytwarzanych tą metodą. Zmiana ta stanowi konsekwencję rozszerzenia zakresu pozwoleń, o których mowa w zmodyfikowanym art. 9 ust. 1.
Art. 14 ust. 5	Art. 14. 5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , uwzględniając w nim obowiązek zawarcia informacji, o których mowa w ust. 1 oraz mając na celu ujednolicenie i ułatwienie poprawnego	Proponowana zmiana ma na celu uwzględnienie w delegacji – dotyczącej określenia przez ministra właściwego ds. gospodarki w drodze rozporządzenia wzoru wniosku o wydanie pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC – możliwości wystąpienia przez wnioskodawcę o wydanie pozwolenia na wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> . Zmiana ta stanowi konsekwencję rozszerzenia zakresu pozwoleń, o których mowa w zmodyfikowanym art. 9 ust. 1.

	sporządzenia wniosku.	
Art. 15 ust. 1 pkt 4	Art. 15 ust. 1 pkt 4 4) określenie rodzajów materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , przez podanie ich nazw przewozowych i numerów rozpoznawczych ustalonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych, określonych w załączniku A;	Zmiana polega na uwzględnieniu w przepisie art. 15 ust. 1 pkt 4 wytwarzanych materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .
Art. 15 ust. 2b-2c	Art. 15 – dodanie ust. 2b-2c 2b. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organ dokonuje zmiany pozwolenia. 2c. Wydane pozwolenie oraz uprawnienia z niego wynikające są niezbywalne i nie przechodzą na następcę prawnego.	Zmiana polega na dodaniu w art. 15 dwóch nowych ustępów – 2b oraz 2c. Przepis ust. 2b dotyczy sytuacji zmiany danych dotyczących przedsiębiorcy zawartych w wydanych pozwoleniach na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC, o czym przedsiębiorcy ci w ciągu 7 dni od dnia zaistnienia tych zmian powinni poinformować organ, który wydał pozwolenie (ust. 2a). W obecnym stanie prawnym wojewodowie oraz dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych, posiadając informacje od przedsiębiorców o zmianach danych, nie byli zobligowani odpowiednimi przepisami do uwzględnienia tych zmian w wydanych pozwoleniach na nabywanie, przechowywania lub używanie MWC. Fakt ten utrudniał prowadzenie przez wojewodów kontroli uprawnień posiadanych przez przedsiębiorców dysponujących przedmiotowymi pozwoleniami. Ponadto sytuacja taka sprzyjała generowaniu błędnych informacji o posiadanych pozwoleniach i związanych z nimi uprawnieniach, nabytych na przykład poprzez przejęcie spółki dysponującej stosownymi uprawnieniami, w konsekwencji czego istniało ryzyko nabywania, przechowywania lub używania MWC przez podmioty w rzeczywistości do tego nieuprawnione, co z kolei mogło rodzić negatywne skutki dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska. W celu wejścia w posiadanie przedmiotowych uprawnień, podmioty gospodarcze kupowały, przejmowały, bądź łączyły się z innymi podmiotami, które posiadały uprawnienia w zakresie nabywania, przechowywania i używania MWC. Przepis ust. 2c jednoznacznie wskazuje, że takie praktyki nie są możliwe z punktu widzenia prawa.
Art. 63b	Art. 63b. Kto wytwarza materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i> , bez wymaganego pozwolenia lub koncesji, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.	Jednym z istotnych mankamentów obowiązującej ustawy o MWC był brak przepisów karnych związanych z nieprzestrzeganiem wymagań ustawy. Wyjątek stanowiła sankcja za nieuprawnione przemieszczanie MWC oraz amunicji. W związku z tym dodano m.in. art. 63b, który wprowadza sankcje karne za nieuprawnione wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> .
Art. 65 ust. 1	Art. 65. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 22, w zakresie przechowywania, posiadania lub używania materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , podlega karze grzywny.	Proponowana zmiana w art. 65 ust. 1 wprowadza sankcje wobec przedsiębiorców zajmujących się wytwarzaniem materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , którzy uniemożliwiają lub utrudniają przeprowadzenie kontroli w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych tą metodą.
Art. 65a w zakresie <i>in situ</i>	Art. 65a. Karom określonym w art. 63-63c i art. 65, podlega także ten, kto dopuszcza się czynów, o których mowa w tych przepisach, działając w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.	Zmiana polega na dodaniu art. 65a, na mocy którego możliwe jest objęcie sankcjami karnymi określonymi w art. 63-63c i art. 65 także osób, dopuszczających się czynów, o których mowa w tych przepisach, działających w imieniu lub w interesie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. W ten sposób do odpowiedzialności karnej będą mogły być pociągnięte nie tylko osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą polegającą m.in. na wytwarzaniu materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , ale także członkowie zarządów lub rad nadzorczych spółek, które naruszyły prawo w powyższym zakresie.
Art. 4 projektowane ustawy	Art. 4. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783, z późn zm.) w części III załącznika do ustawy w kolumnie 2 pkt 43 otrzymuje brzmienie: „43. Pozwolenie na nabywanie, przechowywanie, używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego lub wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> , na potrzeby działalności regulowanej na podstawie przepisów ustawy - Prawo geologiczne i górnicze”.	W art. 4 ustawy zawarto przepis dotyczący zmiany ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej. W części III załącznika pkt 43, w kolumnie „przedmiot opłaty skarbowej”, gdzie jest mowa o pozwoleniu na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego na potrzeby działalności regulowanej prawem geologicznym i górniczym, uwzględniono wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> . Uzyskanie pozwolenia w zakresie wytwarzania materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> wiąże się koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej, o której mowa w pkt 43 załącznika III.
Art. 9 ust. 1-3 projektowanej ustawy	Art. 9. 1. Pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wydane przed dniem 20 kwietnia 2016 r. zachowują moc w zakresie określonym w tych pozwoleniach. 2. Pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie wyrobów pirotechnicznych wydane przed dniem 1 kwietnia 2016 r. zachowują moc w zakresie określonym w tych	Przedmiotowy przepis reguluje kwestię ważności pozwoleń na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC wydanych przed dniem 20 kwietnia 2016 r. i stanowi (ust. 1), że pozwolenia te zachowują moc w zakresie w nich określonym. Analogicznie wygląda sytuacja z pozwoleniami dotyczącymi nabywania, przechowywania lub używania wyrobów pirotechnicznych, wydanymi przed dniem 1 kwietnia 2016 r., które również zachowują moc w zakresie określonym w tych pozwoleniach (ust. 2).

	pozwoleniach. 3. W przypadku, gdy przedsiębiorca posiadający pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego zamierza wytwarzać materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i>, jest wymagane uzyskanie nowego pozwolenia rozszerzającego zakres dotychczasowego pozwolenia o wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i>.	W przypadku, gdy przedsiębiorca posiadający pozwolenie na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC zamierza wytwarzać materiały wybuchowe metodą <i>in situ</i>, wymagane jest uzyskanie nowego pozwolenia rozszerzającego zakres dotychczasowego pozwolenia o wytwarzanie materiałów wybuchowych metodą <i>in situ</i> (ust. 3).
Art. 10 ust. 1 projektowanej ustawy	Art. 10. 1. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego wszczętych i niezakończonych przed dniem 20 kwietnia 2016 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis art. 10 ust.. 1 projektowanej ustawy określa przepisy, w oparciu o które prowadzić się będzie postępowania w sprawie wydania pozwolenia na nabywanie, przechowywanie lub używanie MWC wszczęte i niezakończone przed dniem 20 kwietnia 2016 r. Zgodnie z przedmiotowych przepisem w takiej sytuacji należy stosować przepisy dotychczasowe.